

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1655

**Др Војислав
Шеšelj:**

ПОБЕДИЋ У ХАШКИ СУД

**СВЕ ЗА СРПСТВО,
СРПСТВО НИЗАШТА!**

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешелъ
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Марина Рагуш

Издање припремили:
Синиша Аксентијевић
и Злата Радовановић

**Техничко уређење,
компјутерски прелом:**
Северин Поповић

Унос текста:
Весна Марић

Фоторепортер:
Марко Поплашен

Лектура:
Весна Арсић

Секретар редакције:
Злата Радовановић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

**Заменик председника
Издавачког савета:**
др Бранко Надовеза

Издавачки савет:

др Војислав Шешелъ, Томислав Николић,
др Никола Поплашен, Маја Гојковић,
мр Небојша Величковић,
Александар Вучић, Драган Тодоровић,
Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазивић, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић

За штамарију:
Мирослав Драмљић

Штампа:

"Етикета", 20. октобра 2, 11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Трг победе 3, 11080

Земун; рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у

Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цена огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

- ОПАСНОСТ ПО КАРЛУ ДЕЛ ПОНТЕ

Српски патриотизам и национализам, ових дана се санкционише вишедеценијском робијом у Хашком трибуналу. Као никада до сада Срби су пред вратима судбине "изумируће нације" само зато што су бранили сопствену кућу пред помахниталим новим светским поретком! Ред нове светске архитектуре не оставља места традицији, култури и историји уколико у себи садржи национално. Према правилима тог кућног реда сви смо грађани света, дакле лица без идентитета и порекла. Уколико се којим случајем деси да неко скрене са тог курса, ту је повампирени Хашки трибунал као целат светских владара.

Како год било, чињенично стање је да се у Хагу суди и пресуђује само Србима због "српства"! У последњих годину дана "демократске власти" трибуналу се из отаџбине "прослеђују" само и једино српски националисти чије постојање угрожава остварење намера прозападног режима. Нема дилема да се оптужнице "пакују" на домаћем терену уз свесрдну помоћ квислинга. Међутим, остаје дилема када ће се и где повући црта, као и колико ће нас укупно остати, а да нам се над главама не вије мач светских егзекутура због љубави према сопственом народу. Нема Србина који у годинама одбрамбеног рата није подржао одбрану српских земаља... значи ли то онда да сви Срби треба да оду у Хаг?! Или је српском народу већ пресуђено отмицом и експедовањем бившег југословенског и некадашњег српског председника у Хаг. Ово што се у последње време актуализује, јесу имена оних који су у суштини "опасност по квислиншки режим" и евентуално потенцијални сведоци у "случају Милошевић".

Тако се подигла велика прашина поводом посете делегације Српске радикалне странке, на челу са др Војиславом Шешелъем, притвореним српским патриотима у Хагу. Хронологије ради: прво је Српска радикална странка упутила захтев амбасади Краљевине Холандије за издавање виза поводом посете делегације, притвореним Србима у Хагу. Онда је у новинама објављена изјава портпарола тужиоца Хашког трибунала, Флоренс Артман, у којој она додатно саопштава имена петнаесторице против којих је поведена истрага. Између осталих имена налази се име др Шешелъа у контексту "насилног одстрањивања највећег дела хрватског и несрпског становништва из око трећине територије Хрватске, која је била планирана да постане део нове државе у којој би доминирали Срби".

Неки би помислили, следећи своју логику, да ће др Шешелъ овог пута добити визу за Хаг... али не!

У међувремену, Карла дел Понте је покушавала безуспешно да успостави контакт са др Шешелъем. Његов подсмевачки став у односу на Хашки трибунал, а посебно у односу на Карлу дел Понте, затворио му је врата Краљевине Холандије. Заправо, холандска амбасада је одбила захтев за визу др Шешелъу са следећим образложењем: "...разлог је да се Ви сматрате за опасност за националну безбедност", наравно, Краљевине Холандије!

Конечно, јасно је да разлога за забринутост око националне безбедности Краљевина није имала (скоро да је формулација смешна, јер нишодаштава холандске безбедносне органе - ипак се ради о једном човеку); као што је врло јасно да је једини разлог холандске забринутости свест о томе да др Шешелъ неће сарађивати са тужилаштвом, као и реална могућност "развијања концепције" од стране српског националисте спремног да, ако треба, робија због заштите српства (уосталом, не би му био први пут).

Званично, Краљевина Холандија ту чињеницу никада неће признати, али ће је историја прихватити као једину могућу!

Марина Рагуш

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ ОПАСАН ПО НАЦИОНАЛНУ БЕЗБЕДНОСТ КРАЉЕВИНЕ ХОЛАНДИЈЕ

Уколико се настави са проширивањем оптужница оваквим темпом готово да неће бити Србина који није оптужен за наводне злочине. Ако је међународна заједница предвидела казне за непослушне, онда је садашња досманлијска власт заслужила све похвале, јер је учинила све што је било у њеној моћи да се српски народ прогласи злочиначким. Немогуће је порећи да је Трибунал формиран само за Србе који се киднаповањем и противуставно спроводе у затвор у Шевенингену. Неки од оптужених Срба су тек након хапшења сазнали да су се њихова имена налазила на оптужницама.

Портпарол хашког тужиоца Флоренс Артман је на конференцији за новинаре у Хагу саопштила: „Истрага о деловању Војислава Шешеља је у току“, као и да је др Војислав Шешељ учествовао „у насилном одстрањивању највећег дела хрватског и несрпског становништва из око трећине територије Хрватске, која је била планирана да постане део нове државе у којој би доминирали Срби“. За особе које су сада под истрагом се не зна да ли ће бити оптужене. Истакла је да је сарадња са судом међународна обавеза и међународна заједница може, ако процени да је потребно, да предузме одређене казнене мере према земљама које не сарађују. На основу процене до када би суђења и жалбени поступци могли да буду окончани, око 2008. дошло би до распуштања Хашког трибунала. Закључно са 2004. биће подигнуто укупно од 200 до 250 оптужница. Објављивање имена, пре подизања оптужнице, односно у току истраге је до сада незабележен случај. Из свега овога намеће се закључак да је процес монтиран, јер како би се иначе знало колико ће трајати.

Др Војислав Шешељ је једини човек који се не плаши антисрпског трибунала и који је својом изјавом да га банда из Хашког трибунала ничим не може уплашити доказао свој патриотизам. Својим поносним држањем показао је како се брани српство са непоколебљивом одлучношћу. Бориће се за свој народ тиме што неће ћутати о злочинима који су над њим почињени. Поносан је на добровољце Српске радикалне странке који су се борили на свим фронтима где су се браниле западне српске земље. Из страха да ће раскринкати банду криминалаца окупљених у Хагу, са циљем да по налогу америчке

администрације настави давно започето уништавање Срба, не дозвољавају му да крочи на територију Краљевине Холандије под изговором да представља претњу по националну безбедност. Својим поступцима Хашки истражитељи су показали свој кукавичлук и неспособност да се изборе са аргументима које би изнео др Војислав Шешељ.

Садашња досовска власт је још једанпут показала своју издајничку послушност и спремност да понизи српски народ и оствари свој крајњи циљ: уништавање Срба и свега српског. Јасно је да се у овој земљи остварују само интереси Запада којима највећу опа-

сност представљају српске патриоте и борци за опстанак ове државе који нису спремни да продају своју земљу за обећану шаку долара. Истина је оно што их највише боли и што покушавају да униште не бирајући средства. У помоћ су позвали своје проверене пријатеље, међу којима по истрајности предњачи Карла дел Понте. Никога више нимало не чуди што се спискови за Хаг формирају управо у Београду. Помоћу њих Војислав Коштуница и Зоран Ђинђић покушавају да се реше својих политичких противника. Хашки трибунал је формиран само за истакнуте српске патриоте које само непријатељи овог народа називају злочинцима. Окупаторској власти

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ЦЕНТРАЛНА ОТАЉБИНСКА УПРАВА

Београд, 11080 Земун, Трг победе 3, тел.: 011/316-46-21, факс: 011/316-48-00

А М Б А С А Д И

КРАЉЕВИНЕ ХОЛАНДИЈЕ

Београд 03. септембар 200 1.

Број 567/01

Председнички колегијум Српске радикалне странке донео је одлуку да формира партијску делегацију са задатком да посети Слободана Милошевића, Момчила Крајчићка и друге истакнуте српске патриоте који су заточени у затвору Шевенинген код Хага.

Пошто је затвор ложиран на територији Краљевине Холандије захтевано да одмах издате потребне визе на име следећих чланова делегације:

1. проф. др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке, савезни и народни посланик;
2. Маја Гојковић, потпредседник Српске радикалне странке, савезни посланик;
3. Александар Вучић, генерални секретар Српске радикалне странке, народни посланик;
4. Драган Тодоровић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке, савезни посланик;
5. Наташа Јовановић, члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, републички посланик.

СЕКРЕТАР
ПРЕДСЕДНИЧКОГ КОЛЕГИЈУМА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Билић
Др Милош Билић

у Србији наша досадашња страдања не представљају никакву препреку на путу да нас понизе улагивањима нашим непријатељима на све могуће начине. Српским патриотима сада суде они који су нас бомбардовали и који су помагали формирање усташке хрватске државе на српским територијама. Издајничка власт какву ова земља никада до сада није имала је заборавила да овај народ никада у својој историји није немо посматрао своја страдања и није ходао погнуте главе.

Др Војислав Шешел је на свом примеру показао изузетну храброст, спремност и доследност у одбрани части и достојанства српског народа, не дозволивши да га уплаши једна обична група криминалаца и страних плаћеника.

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ Генералног секретаријата Српске радикалне странке

Српска радикална странка је већ обавестила јавност да је представништво Хашког трибунала у понедељак, 15. октобра, покушало да уговори сусрет између председника Српске радикалне странке др Војислава Шешела и главног тужиоца Хашког трибунала, Карле дел Понте, приликом њеног предстојећег боравка у Београду.

Војислав Шешел је одбио могућност таквог сусрета, при том исмевајући Хашки трибунал и Карлу дел Понте. Очигледно је због тога већ у петак, 19. октобра Војислав Шешел добио писмо од холандске амбасаде којим га Министарство иностраних послова обавештава да је одбијен његов захтев за добијање холандске визе, са образложењем да др Шешел представља опасност по националну безбедност Краљевине Холандије. Можда су се у Влади Холандије уплашили евентуалне намере Војислава Шешела да у Холандији укине монархију и успостави републику, с обзиром да републикански облик владавине представља најзначајнију демократску тековину, те да монархије нису у стању да доследно развију демократски политички систем.

Др Војислав Шешел, као један од најистакнутијих европских бораца за демократију једноставно је неподношљив креаторима глобализма као нове и најопасније варијанте тоталитаризма.

Српска радикална странка сматра да постаје сасвим очигледно да се Хашки трибунал плаши доласка Војислава Шешела у Хаг, јер је он једини човек који се уопште не плаши антисрпског трибунала и који је у стању да га победи.

Београд,
21. октобар 2001. године

Генерални секретар
Српске радикалне странке
Александар Вучић

Ambassade van het
Koninkrijk der Nederlanden

Gospodin Vojislav SESELJ
Posavskog Odreda 36
11273 Batajnica

Datum
15-10-2001

Broj
NLDBEL200104598

Predmet
Odluka – zahtev za vizu
SESELJ VOJISLAV, 11-10-1954 (YUG)

Ovim Vas obavestavam da je doneta odluka po Vasem zahtevu za vizu od 18-09-2001 god. podnetoj u Holandskoj Ambasadi u Beogradu.

U vezi artikla 15 juncto artikal 5 Sengenskog sporazuma od 19 juna 1990 god. i Suverenog Ugovora od 12 decembra 1813, obavestavam Vas da je Vas zahtev za vizu odbijen zato sto ne ispunjavate uslove iz artikla 5 pod 1, pod e: u kome se kaze da podnosilac zahteva ne sme biti povod za uznemirenje javnosti, ne sme biti opasnost po nacionalnu bezbednost ili po medjunarodne odnose jedne od strana koje su ugovorile Sporazum.

Razlog je da se Vi smatrate za opasnost po nacionalnu bezbednost.

Zalbu po ovoj odluci mozete podneti u roku od 4 nedelje po prijemu ovog dopisa:

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Afdeling DCZ/BC
Postbus 20061
2500 EB Den Haag

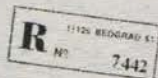
za Sefa odeljenja viza

Ambassade van het
Koninkrijk der Nederlanden

Gospodin Vojislav SESELJ
Posavskog Odreda 36
11273 Batajnica

ПСИ РАТА ИЗ НАТО ПАКТА

Ватикан, Немачка и САД главни кривци за рат на простору бивше Југославије

**Сви који су починили ратне злочине морају да одговарају за те злочине
Не могу Србима да суде њихови непријатељи. Хашки трибунал је под директном контролом Американаца**

**Уједињене нације само директни продужетак Стејт департмента
Да би Хашки суд био сасвим регуларан и легалан не може да буде на територији државе која је учествовала у рату**

**Да су нешто могли да нађу, они би за ових 10 година одавно нашли
Моја улога у овом рату није непозната, моје име је једно од најозлоглашенијих у западним медијима. Нисам никакав злочин починио, нити сам друге наговарао да чине ратне злочине**

Новинар: У последњој деценији скоро четврт милиона људи погинуло је на овим просторима. Сматрате ли да би одговорни за то требало да одговорају пред судом?

Војислав Шешељ: Да, наравно. Они који су одговорни за рат, главни кривци за рат су Ватикан, Немачка и Сједињене Америчке Државе. Њихов политички интерес је био да се разбије југословенска држава и они су морали да знају да се југословенска држава не може разбити на миран начин. Није било могуће без проливања крви разбити југословенску државу на основу унутрашњих граница федералних јединица, зато што су те границе направили комунисти, водећи изразито антисрпску политику.

Комунистички режим је трајао педесет година, једна реч протеста против тог режима доводила је до смртне пресуде или дуге робије. А оно што је за нас било најнеповољније је чињеница да је до распада Југославије дошло управо у тренутку слома комунизма. Југославију су створила три народа, Срби, Хрвати и Словенци. А комунистички режим је успостављен крајем Другог светског рата, вољом западних сила.

Диктатор Тито је дошао на власт споразумом Черчила и Стаљина. Тако да су комунисти, за време своје власти, водећи антисрпску политику, стварали вештач-

ке нације. Прво су створене македонска и црногорска нација. Македонци, ако можда и нису Срби, врло су слични Србима, њихов је дијалекат између српског и бугарског, а никакве националне све-сти до Другог светског рата нису имали.

Македонија је подељена између Србије, Бугарске и Грчке. Македонци који су се нашли у границама бугарске државе већ одавно су чврсто Бугари. Само су комунисти нову нацију створили на подручју некадашње Србије.

Црногорци су чисти Срби, у време пето-вековне турске окупације Црногорци су сачували српску националну свест. Кад се наша земља почела ослобађати из турског ропства ослобађала се са два краја некадашње српске државе, тако су формиране две династије и разлике су само династичке природе. У прошлом веку су постојале две србијанске и једна црногорска династија. Мој отац је пореклом из Црне Горе. Његов пра-прадеда је дошао из Црне Горе у Херцеговину.

Хтео бих да вам кажем, у једној реченици само, за муслимане?

Босански муслимани су Срби чији су преци у време турске окупације прешли на ислам и имали су привилегован положај у турској држави. Хрвати су негде у исто време кад и Срби дошли на Балкан. И Хрвати су словенског порекла, али су се разликовали од Срба по дијалекту, по језику. Срби говоре штокавски.

Хрвати су у време турске најезде нај-

теже страдали и они су се разбежали по целој Европи, врло је мало остало Хрвата. Данас имате код Беча грађанске Хрвате, људи су побегли у Чешку, Мађарску, све до Пољске. Земља је остала празна и Аустрија је систематски насељавала Србе из Турске на том подручју, Срби су имали своју аутономну војну крајину. Паралелно са тим Аустрија се трудила да покатоличи што више Срба, али прелазак на католицизам није значајно да Срби одустају од своје нације, њима је католичко хришћанство било ипак ближе од ислама.

Почетком деветнаестог века, Ватикан је заједно са бечким двором водио политику да Хрвати преузму српски језик као свој језик, и тако су створили услове да се заправо Срби католици увуку у хрватски национални корпус. Ту је вештачки створена мржња између православних Срба и Хрвата и католичких Срба, који су постали Хрвати. Те мржње раније никад није било, врхунац те мржње се десио у Другом светском рату, када су Хрвати под Хитлеровом заштитом убили скоро милион Срба. Убили су и шездесет хиљада Јевреја, тридесет пет хиљада Цигана и тако даље. Познат је највећи хрватски фашистички логор Јасеновац.

Новинар: Верујете да је убијено више од седамсто хиљада?

Војислав Шешељ: Не, не, седамсто хиљада је у том логору убијено, око три-

ста хиљада је убијено у другим местима, широм те квислиншке хрватске творевине. Због тога Срби нису могли да се помире да се поново нађу под хрватском влашћу. Пре распада комунизма, у хрватској федералној јединици је живело око милион Срба, седамсто хиљада који су се званично по статистикама изјашњавали као Срби и триста хиљада који су се изјашњавали као Југословени. Знате, Туђман је био отворен протагониста раније Павелићеве фашистичке политике. Само једна федерална јединица могла се отцепити без етничких проблема, то је Словенија. Све друге једноставно нису могле да се поцепају по комунистичким границама. Срби су хтели да остану у заједничкој држави и тако је избио рат.

Новинар: Вратио бих се на претходно питање. У том смислу, ако би било фер суђење, да ли ти који су одговорни, као промотери политике ратних злочина, треба да заврше на неком суду, укључујући и вашу познату опаску на бомбардовање ваше земље из деведесет девете године, за које треба да одговарају сви?

Војислав Шешељ: Сви који су починили ратне злочине морали би да одговарају за те злочине, али се ту поставља питање - ко ће да им суди? Не могу Србима да суде њихови непријатељи. Хашки трибунал је под директном контролом Американаца. Ја сам професор политичких наука, и мени је врло добро

познато да су Уједињене нације само директни продужетак Стејт департамента, у Савету безбедности буквално нема ко да се супротстави америчкој самовољи.

Новинар: Значи, ви практично имате исти став као и Милошевић, да се тај суд не може признати зато што је пристрасан?

Војислав Шешељ: Да. Друго. Холандија је учествовала у бомбардовању моје земље. Кад би Хашки трибунал био сасвим легалан и регуларан суд, неподношљиво је да буде на територији државе која је учествовала у рату. Ви сте победили моју земљу и зато ви не можете да будете објективан судија, ви се нама светите зато што смо поражени, и ви нас нисте поразили у рату, ви сте нас поразили Милошевићевом капитулацијом и обарањем са власти од стране западних сила.

Западне силе су неколико стотина милиона долара уложиле у прозападну опозицију, да би она дошла на власт. Цели ДОС је америчка агентура, и Србија је данас под перфидном варијантом окупације. Поставља се сада питање - коме треба судити. Треба судити свима онима који су чинили ратне злочине.

Новинар: А ако постоји одговорност за људе који су вршили такве злочине међу политичарима какви су, Караџић и Изетбеговић?

Војислав Шешељ: Да, уколико имају командну одговорност, али Караџић нема никакве командне одговорности.

Новинар: Зашто онда једноставно није одступило као политички лидер, кад је видео да не контролише ситуацију, да нема командну одговорност у том кри-

тичном периоду?

Војислав Шешељ: То је питање за ширу расправу. Када се цели Генералштаб одметнуо од Караџића, ја сам ишао у Републику Српску да на политичким митинзима нападам те генерале.

Новинар: Пошто кажете да Караџић није био командант, онда је претпоставка да би Младић требало да одговара, пошто је он командовао?

Војислав Шешељ: Ја мислим да Младић није одговоран ни за један ратни злочин. Постоје други кривци, ја сам овде у јавности неколико пута прозивао пуковника Љубишу Беару. То је био један од шефова Војне службе безбедности.

Видите, Младић није глуп човек, да је он хтео да стреља муслимане у Сребреници, он не би претходно ушао у Сребреницу, тамо се експонирао пред телевизијским камерама и муслиманској деци делио чоколаде, него би се држао негде по страни. Сваки човек зна да је стрељање заробљеника ратни злочин, и то је заиста злочин, и они који су га наредили треба да одговарају, али се мора истражити ко је то наредио. Није могуће да је то наредио неко ко је бринуо о српским националним интересима. Армија је све време била у прилично хаотичној ситуацији, дакле дисциплина није била добра.

Међутим, многе западне обавештајне службе су се мешале у армијске операције. Познат је случај такозваног десетог одељења војне полиције Републике Српске, овде је доказано да су њихови команданти били у дослуку са француском обавештајном службом. Том одреду је припадао и Дражен Ердемовић, који је осуђен на пет година у Хагу. И замислите сад, Дражен Ердемовић је Хрват,

он је у српској војној полицији и учествује у стрељању муслиманских заробљеника. Зар то није чудно већ на први поглед?

Шта је био српски животни интерес у време пада Сребренице? Српски интерес је био да сви муслимани и мушкарци и жене и деца мирно изађу у тури. Да се то десило одмах би се предало и Горажде, јер су и гораждански муслимани једва чекали да оду у Сарајево. Међутим, кад су гораждански муслимани чули за стрељање заробљеника у Сребреници, били су спремни до последњег да се боре у одбрани Горажда, и то није могао бити српски интерес. Стрељање муслимана у Сребреници је наредио непријатељ српских националних интереса. Да ли је то био персонално Србин, или припадник друге националности, није битно у овом случају.

Кад се то десило у Сребреници ја сам био у Милошевићевом затвору. Ја сам се 1995. године сукобио са Милошевићем зато што је он предао Српску Крајину Хрватима, и био сам два месеца тада у његовом затвору. Кад сам се после изласка из затвора срео са Караџићем, он је деловао запрепашћено због убијања муслиманских заробљеника у Сребреници.

Новинар: Ви кажете да, у основи, Младић није одговоран за убиства у Босни?

Војислав Шешељ: Оно што ја мислим је, да Младић никада није наређивао стрељање заробљеника, није наређивао убијање цивила, ја сам у то убеђен. А да ли је Младић био способан као командант или не, о томе ће историја да да свој суд, јер све време рата ја сам са њим био у латентном политичком сукобу.

У сукобу између њега и Караџића ја сам подржавао Караџића.

Новинар: За време рата у Босни Младић је имао контролу над регуларним јединицама, међутим било је доста паравојних јединица, неке од њих су извршиле злочине. Да ли је ваша извршила злочин?

Војислав Шешељ: Није било много паравојних јединица.

Новинар: Да ли сте могли да их контролишете?

Војислав Шешељ: Није било много паравојних јединица, био је мањи број, и њих је разоружавала српска војска или полиција, једна од њих је позната под називом „Жуте осе“, њих је разоружала полиција Републике Српске, а они су угрожавали и Србе и муслимане. То су били криминалци. Ми нисмо имали никакве паравојне организације, ми смо овде прикупљали добровољце. Прво смо их организовано слали у јединице Југословенске народне армије, док је трајао рат за Српску Крајину, а после смо их упућивали у српску војску Републике Српске и српску војску Српске Крајине.

Новинар: Као индивидуе?

Војислав Шешељ: Не као индивидуе, они би одлазили групно, ишли су аутобуси, један, два, три, пет аутобуса како – кад. И по групама су распоређивани. Много боље се боре људи који се међусобно познају, него они који се никад нису видели.

Новинар: Колико сте људи послали?

Војислав Шешељ: Не могу вам сада рећи прецизну бројку, али било је око десет хиљада људи. Ти људи су се борили на разним фронтovima, спадали су у најбоље борце, до данас се није десило да иједан од тих добровољаца, које смо овде организовали и слали на фронт, било где буде оптужен као ратни злочинац.

Новинар: Зашто вас онда Хашки трибунал терети за ваше људе послате у Босну?

Војислав Шешељ: Да су нешто могли да нађу они би за ових десет година одавно нашли, моја улога у овом рату није непозната, моје име је једно од најзлоглашенијих у западним медијима. Нећете ми ваљда рећи да су се сада сетили да истражују моју улогу?

Моја партија је поново веома јака у српском народу, ми смо нагло повратили популарност у Србији. Нама је народ на прошлим изборима замерао само једну ствар, што смо били у коалицији са Милошевићем, а сад народ види да је ДОС гори од Милошевића. Из политичких разлога су ме ставили на тај списак, да би ме улачили, и да би ДОС овде имао неки аргумент против мене. Није право питање зашто сам ја на списку. Право је питање, зашто ја нисам добио холандску визу? Ја сам хтео да одем у Хаг, ако имају било шта против мене могли су одмах на аеродрому да ме ухапсе.

Новинар: Значи, ви „читате“ такoзвану тајну листу оптужнице кроз то што се дешава?

Војислав Шешељ: Ма мене то не интересује, да ли сам или нисам. Ја лично знам да нисам никакав злочин почио, нити сам друге наговарао да чине ратне злочине. Скоро свакој групи добровољаца која је полазила из Београда ја сам држао политичке говоре, ја сам им говорио како треба да се држе у рату, да буду храбри на бојном пољу, да не дирају цивиле и ратне заробљенике.

Наши добровољци су неколико пута дошли у сукоб са мајором Маузером, Љубишом Савићем Маузером, због тога што је он протеривао муслимане из Бијелине и Семберије. Наши добровољци су тада спасили многе муслимане. У овом рату је било и много пљачке, али се не зна ни за један случај организоване пљачке у којој су учествовали добровољци Српске радикалне странке.

Новинар: Тамо су два случаја где су припадници Српске радикалне странке учествовали у овоме што сад негирате, то су Шаренград и Мирковци?

Војислав Шешељ: Шта је тамо било?

Новинар: Ја не знам сигурно све, али знам да се потезу та два питања.

Војислав Шешељ: То није истина. За Шаренград не знам ништа. Нисам сигуран ни да је било тамо уопште наших добровољаца, а у Мирковце сам ишао неколико пута у току рата, знам поуздано да је у Мирковцима у српској војсци би-

ло и Хрвата. Ја не знам ни за какав злочин у Мирковцима, добро би било да ми кажете шта се тамо десило по вашем мишљењу.

Новинар: Ја признајем - лично не знам.

Војислав Шешељ: Ја први пут чујем за било какав злочин у Мирковцима.

Новинар: Шта је била ваша намера, зашто сте хтели да идете у Хаг?

Војислав Шешељ: Ја сам то написао у захтеву за визу. Хтео сам да посетим Слободана Милошевића, Момчила Крајишника, генерала Галића, не Талића него Галића, и Миомира Стакића. Право је питање, зашто је холандска влада мене прогласила опасним за националну безбедност Холандије? Чиме ја то угрожавам Холандију? Никад се никаквим криминалом нисам бавио и никада никаквим тероризмом. Шта је то по чему сам опасан? И ако ме Хашки трибунал тражи, зашто је пропустио шансу да ме веома лако ухапси?

Затим, ако је Хашки трибунал регуларан, ако је, а није, како он даље може да буде у Холандији, ако Холандија мени не да визу да посетим неке моје пријатеље тамо? Ако сам ја опасан по националну безбедност Холандије, онда трибунал треба да се премести у неку земљу где нисам опасан по националну безбедност.

Новинар: Помиње ли се у некој од операција за време бомбардовања учествовања Холандије?

Војислав Шешељ: У току тог бом-

бардовања је убијено око две хиљаде цивила. Бомба која је побила те цивиле могла је бити и америчка, и холандска, и француска, и енглеска, ја то не могу да идентификујем. Али је Холандија учествовала у злочиначком подухвату. То бомбардовање је било без дозволе Савета безбедности Уједињених нација.

Новинар: Ви нисте планирали у Холандији да држите политичке говоре или прес конференције, него само да посетите Милошевића?

Војислав Шешељ: Знате шта, ва-ше питање је врло индикативно. Да је Холандија демократска земља, њој не би сметао ни мој долазак, ни посета затвореницима, ни конференције за штампу, ни шетање улицама града. Да ли бих ја својим прес конференцијама угрозио националну безбедност Холандије? Уосталом, ако се тога бојала Холандија, могли су да уз визу ставе клаузулу да ми је ограничено кретање. Дакле, то није био проблем.

Новинар: Вероватно сте свесни чињенице да је за нас новинаре било изузетно тешко да дођемо у Србију за време Милошевића?

Војислав Шешељ: За неке јесте, за неке није. Међутим, тада сте ви нас стављали на листе, званичне листе забране путовања, моје име је било на листи од триста, после од шестог људи, којима је забрањено да путују у земље Европске уније.

Друго, моје име је скинуто са те листе, а и даље ми не дају да путујем у Холандију. Ја нисам у Холандију хтео да путујем као туриста, немам ја потреба до краја свог живота да икад идем у Холандију, и холандска влада може доживотно да ми забрани улазак у Холандију, али ви сте дужни да затвор из Шевенингена преместите у ону земљу где ја могу да допутујем и посетим заточенике. А ви можете мене да се бојите, мени импонује кад ме се цела Холандија боји.

Мене једноставно не интересује страх холандске владе, постоје неки Срби који су тамо у затвору и ја желим да их посетим, и ја имам право да их посетим, јер је то њихова жеља, и то није исто као кад је вама ускраћивано да путујете овде. Ви овде долазите из радозналости, наша земља може бити заинтересована за вапу радозналост, или јој може то сметати.

Међутим, ја имам веома конкретан разлог да посетим Холандију. Ја сам легални држављанин државе која је чланица Уједињених нација, а ја желим да идем да посетим орган Уједињених нација. Ја сам лидер опозиције, тренутно водећи лидер опозиције у Србији и Југославији. Ја сам поносан што се ја не свиђам Холандији, Европској унији и Америци. Али велики део нашег народа гласа за мене и моју партију. Моја улога у политичком животу ове земље је значајна.

Новинар: Узгред, када би избори били сутра, колико бисте добили?

Војислав Шешељ: Најмање двадесет посто, можемо да се кладимо ако не верујете.

Новинар: Како ви, као најомиљенији Милошевићев политичар оцењујете његово држање на суду?

Војислав Шешељ: Ви нисте добро чули. Милошевић никад није рекао, никада, да сам му најомиљенији политичар. Имали смо велики митинг у Зрењанину у петак, па ми је грло страдало много. Можете да преведете.

Милошевић је 1992. године изјавио да од свих опозиционих лидера највише мене цени, зато што се једино моја странка не финансира из иностранства. И ту је био у праву. Односи између мене и Милошевића пролазили су кроз разне фазе.

Ја сам активно учествовао у масовном покрету народа 1988. и 1989. године, које је покренуо Милошевић. Моја улога ту није била занемарљива, али није била ни нарочито наглашена. Били смо у сукобу 1990. године, јер је Милошевић избегавао да обнови вишепартијски систем, настојао је да задржи комунизам и тако даље.

После Нове године, 31. јануара 1990. године, први сам организовао антикомунистичке демонстрације у Београду. Око тридесет хиљада људи је учествовало, тада смо први пут скидали комунистичке петокраке са српских застава.

Те 1990. године два пута сам био у Милошевићевом затвору, укупно тридесет осам дана. Мојој партији је било забрањено да учествује на изборима, а ја сам учествовао као кандидат Групе грађана. И једним наступом на државној телевизији, једним јединим од сат времена, стекао огромну популарност.

Следеће године моја партија је већ била друга по снази. Кад је почео рат ја сам сарађивао са Милошевићем, до половине 1993. године; кад је Милошевић прихватио Венс - Овенов план, ја сам стао на страну Карадића и оборио сам Милошевићеву владу у Србији. Без моје партије Милошевић није имао довољно гласова у парламенту.

Тад смо имали и ванредне изборе због тога. У то време 1994 - 1995. и 1996. године сам био у жестоком сукобу са Милошевићем, Милошевић је тада блокирао Републику Српску, предао Републику Српску Крајину, ја сам овде намерно изазивао инциденте по парламенту, просто нисам бирао средства борбе против Милошевића. Наравно, само вербална. Онда сам 1994. године био ухапшен и провео четири месеца у затвору, следеће године два месеца, 1997. године сам изабран за председника Републике Србије, а Милошевић ми је отео ту победу фалсификујући изборе.

Међутим, 1998. године, иако смо шест месеци избегавали да уђемо у владу, у

марту 1998. године, кад се заопштрила криза око Косова, ми смо одлучили да уђемо у коалицију са Милошевићем и две и по године смо били у влади. Сукобили смо се са Милошевићем 1999. године, када је он, уз помоћ прозападне опозиције, прихватио план Черномирдин-Ахтисари. Ми смо једини били против прихватања тог плана.

Ја сам и данас убеђен, да смо издржали још петнаест-двадесет дана, Американци би морали да одустану од бомбардовања и ми би сачували Косово и Метохију. Две хиљадите године, месец дана пред изборе, ми смо били у сукобу са прозападном опозицијом, а Милошевић је потценио прозападну опозицију и у кампањи је нама забо нож у леђа. Због тога је изгубио изборе.

Новинар: Споменућу Косово, ви сте јавно изјавили да, у случају да Американци почну са бомбардовањем, ви ћете избацити Албанце са Косова. Да ли је то заиста учињено?

Војислав Шешељ: Не, то је било пре бомбардовања, ја сам упозоравао албанске терористе да се не надају много у америчке бомбе, да ће у том случају они највише страдати и да ће им остатак бити немогућ.

Новинар: Ви сте тада говорили о терористима, а не о цивилима?

Војислав Шешељ: Ја сам увек у сваком говору хвалио држави лојалне Албанце, желећи да таквих буде што више. Знао сам да Американци организују, и наоружавају, и финансирају терористе, и то је данас опште познато. Албанци су били инструмент у америчким рукама.

Новинар: С обзиром да вас је Милошевић осуђивао, провели сте у затвору шест-седам месеци, и ви сада желите да га посетите у Хагу? Да ли он жели да га посетите?

Војислав Шешељ: Прво, ја нисам човек мржње, ја сам професионалац у политици, мене не руководе емоције, ја имам само љубав према своме народу и држави, а мржње нема никакве. То што је мене Милошевић прогонио раније, то је увек било на његову штету, али и он је преко своје супруге изразио жељу да га и ја посетим.

Новинар: Да ли његову жену оптужујете за све што је он чинио раније?

Војислав Шешељ: Ја његову жену данас низашта не оптужујем, ја данас ни Милошевића низашта не оптужујем, ја сам најоштрије оптуживао и Милошевића и његову жену кад су били на врхунцу власти, а тада се Зоран Ђинђић тајно састајао са његовом женом.

За мене је изазов да нападам некога ко је јак и моћан, а кад је слаб и беспомоћан, онда га ја не нападам. То је за мене питање части и морала. Ја данас саосећам са Милошевићем, могу да критикујем Милошевића што је био неуспешан у одбрани српских националних интереса,

али он није у Хагу зато што је био неуспешан у тој одбрани, Милошевић је у Хагу зато што је уопште покушавао да брани српске националне интересе.

Новинар: Написали сте седамдесет две књиге?

Војислав Шешељ: Деведесет три.

Новинар: Деведесет три, о чему?

Војислав Шешељ: Многа књига је из политичке теорије. Објавио сам све интервјуе дате телевизијским и штампаним медијима, сва писма, све моје говоре.

Новинар: Значи, то је збирка политичке теорије, говора, интервјуа.

Војислав Шешељ: Да.

Новинар: И те књиге су писане свих ових година. Од које године?

Војислав Шешељ: Од 1976. године.

Новинар: Можете ли рећи колико је укупно продато тих књига?

Војислав Шешељ: Па, око двеста хиљада, када се све сабере, сви тиражи, а неке књиге су ишле у више издања.

Новинар: Колико имате година?

Војислав Шешељ: Четрдесет седам.

Новинар: На полици су све ваше књиге или имате нечије друге?

Војислав Шешељ: Има нешто других људи из странке, али су углавном моје.

Новинар: Како стигнете да напишете све то?

Војислав Шешељ: Па рекао сам већ, не пишем све, нешто су интервјуи, нешто су говори из Скупштине, а онда то само прикупим и сједињујем.

Новинар: Колико од тога продате у земљи, а колико у дијаспори?

Војислав Шешељ: Раније сам много продавао у дијаспори, до 1991. године, после то углавном у земљи продајем. Било је проблема око превоза, око транспорта, знате, земља под блокадом. Сад су те књиге од хиљаду страна у тврдом повезу.

Новинар: Имате свог издавача или су разни издавачи?

Војислав Шешељ: Ми сад имамо Издавачки центар унутар странке.

Новинар: Имате и новине, ако се не варам?

Војислав Шешељ: Има, „Велика Србија”. Сада се странка углавном од тога финансира.

Новинар: Како коментаришете број муслимана страдалих у Сребреници?

Војислав Шешељ: Муслимани су лажно представили тај број, они су рекли да је било седам хиљада, а то није истина, многи људи који су били на списковима убијених појавили су се после да гласају на изборима. Реална бројка је око хиљаду, међутим, то не умањује злочин, знате, кад се убије много људи онда нема велике разлике између убиства хиљаду и седам хиљада.

Новинар: Ја мислим да има ипак разлике између хиљаду и осам, као што је за

време Другог рата убијено шездесет хиљада Срба, другачије него милион Јевреја.

Војислав Шешељ: У овом рату је било злочина на свим странама, али прве злочине су починили Хрвати и муслимани. Чим је Туђман дошао на власт, неколико Срба је без икаквог разлога убијено, и онда је то кренуло.

Први Србин који је убијен, први човек које је убијен у Босни, био је Србин Никола Гардовић, он је убијен у центру Сарајева, пред старом српском црквом, док је женио сина, син му се венчавао у цркви. Један муслиман је пришао и убио га из чиста мира. А многи злочини су Србима лажно приписивани. Ја нећу да браним никога ко је заиста чинио злочине, али сваки кривац мора бити идентификован.

Међутим, Изетбеговић је сам на пијаци Маркале убио своје људе, или неколико других случајева, код пиваре у улици Васе Мишкина, на старом партизанском гробљу, да би се то приказало као српски злочин, а пијача Маркале је била повод за санкције Уједињених нација против Срба.

Новинар: Јасно је да су, поготову са ове дистанце, сви чинили злочине у овом цивилном рату, али како објашњавате чињеницу да су Срби толико демонизирани од стране јавног мњења Запада?

Војислав Шешељ: Постоје три основна разлога. Први, политика Ватикана. Ватикан је први признао независност Хрватске и Словеније. Хиљаду година Ватикан је на челу антисрпске политике,

стотину хиљада Срба је кроз историју било убијено, зато што нису пристајали да буду католици.

Друго је, немачки фактор. Немцима је одговарало разбијање Југославије, она велика Југославија била је озбиљан политички фактор у Европи. Ове мале државице су сада безначајне.

И треће је амерички фактор. Американци у нама виде традиционалне руске пријатеље на Балкану. Кроз читаву нашу историју ми Срби смо били упућени на руску помоћ у ослободилачким ратовима.

Новинар: У реду, то је била политика држава Немачке, Хрватске, Словеније, Америке против Срба, јер су Срби пријатељи, али ја говорим о јавном мњењу.

Војислав Шешељ: Ту постоје два фактора. Прво, наша власт није имала знања и искуства, нису знали на Западу да ангажују агенције које ће за новац публиковати и афирмисати наше позиције и интересе, то су Хрвати веома вешто радили.

И друго, што смо ми Срби закаснили да укинемо комунистичке симболе, ту је Милошевић много оклевао, и то нам је нанело штету. Југословенска народна армија је легално интервенисала у Хрватској, међутим, кад се наша војска појави са заставама са црвеном петокраком, тешко ви можете разуверити западни свет да није истина да комунистичка војска угњетава демократске Хрвате. Тако да је пропагандни рат у старту изгубљен.

Продужена рука Стејт департмента:
Уједињене нације

НОВЕ УЈДУРМЕ ХАШКОГ СУДА

11. октобар 2001. године

Др Војислав Шешељ: Даме и господа, Влада Зорана Ђинђића наставља систематско уништавање српске привреде проузрокујући још дубљу социјалну беду у Србији. Начин на који се сам Ђинђић и његова Влада понашају према радницима показује да њима није интерес економско оздрављење Србије или социјално благостање. Они би све фирме, за које Ђинђић и његови пајташи сматрају да су у вишку, да ослободе радних места да не доносе профит. Радна места су изразито социјална категорија. Лако је укинути у свим фирмама одмах 50 одсто или 70 одсто радних места и глумити да то значи економско оздрављење. А ко онда да решава социјални проблем? Нема економског оздрављења без решавања социјалних проблема. Они се понашају као људи који су свесни да ће бити врло кратко на власти, па грабе што више и што пре. Вероватно се онда спремају да беже главом без обзира, јер једино такву судбину могу да прижељкују; кад падну шака разјареном народу не пише им се добро.

Криминал је сваки даном све већи. Мафија не престаје са апсолутним монополем у сфери трговине дуваном, цигаретама, односно нафтом и нафтним дериватима и свим другим робама које још имају прођу на тржишту. Оваква економска политика је скоро у потпуности уништила извоз. Ми извоза и немамо. Они и даље покушавају струју, они ће струју, како планирају, довести на ниво европског просека. Они су већ цену нафте и нафтних деривата приближили том европском просеку, а ко то може овде да поднесе. И њихова је рачуница очигледна. Боље је продати милион тона нафте и нафтних деривата по цени од марку и по, пошто они најављују ускоро и даље покушање у том правцу, а сада је већ више од марке и тридесет, него продати два милиона тона по цени од марке по литру. То је њихова рачуница, али то није рачуница људи који мисле добро свом народу и држави. То је рачуница љу-

ди који бескрупулозно, хладнокрвно, без икаквог морала гледају да шчепају што више. Наравно, да је много већа зарада за мафију када је цена већа. Још им се више исплати, јер не морају много да се бакћу око транспортних трошкова, око организације, увоза, превоза и тако даље. Мафијашки профит се нимало не смањује, с тим што се смањује потрошња нафте и нафтних деривата у земљи и што многи не могу да функционишу због тако скупог горива. Тако вам је код електричне енергије, тако вам је у свим другим сферама. Радници се већ буне, али радницима одмах стижу претње са свих страна. Раднике сам Ђинђић уцењује да ће остати без посла ако не престану са синдикалним активностима, што се никада раније није дешавало у овој земљи, чак ни под Титом. Ни Тито није претио радницима када би штрајковали да ће остати без посла ако не прекину штрајк, него је покушавао да нађе неке варијанте како би их задовољио.

Социјална беда је у Србији све већа, то се види из дана у дан. Српска радикална странка апелује на све синдикате да се удруже у борби за заштити радничких права и да не дозволе мешање политичких партија у синдикалне активности, јер снага радничког протеста увек слаби мешањем политичких партија и разбијањем синдиката по партијској припадности.

С друге стране неспособни, смотани Коштуница стално се чуђи шта му се све дешава. Довео је на власт Зорана Ђинђића, а онда се чуђи што је Зоран Ђинђић на власти. Стропоштао је нашу спољно-политичку позицију до најмрачнијих дубина, а управо његова партија, Демократска странка Србије, је протагониста најнедемократскијих појава у српском друштву. Све оно што је најгоре, што спутава демократски развој, што уништава демократске тековине за које се опозиција борила 12 година везује се за име Војислава Коштунице. Формализована је у потпуности Скупштина Србије и њен рад. Тамо више не постоје народни посланици, постоје овце из посланичких група. Тамо

се глуми парламент. И најновије измене Пословника донесене су на потпуно противзаконит начин. Они усвајају амандман на члан пословника који уопште није присутан у првобитном предлогу, што је невероватно. Демократска странка Србије се чуђи због Чанковог понашања у Војводини. Све што ради Чанак, ради зато што му је то омогућио Војислав Коштуница. Па добро, сви ви новинари знате да никада Чанак не би могао да дође на било какву озбиљну функцију у Војводини да његова странка није била у коалицији са Коштуницом и Коштунцином странком и да се под том фирмом није дочепала ове функције на којој је сада. За све оно што ради Чанак у Војводини, за оно што раде Миле Исаков и остали сепаратисти, за све је крив, пре свега Војислав Коштуница.

Даме и господа, Хашки трибунал са своје стране прави нове ујдурме, настављајући своју антисрпску работу. Он многе истакнуте Србе, пре свега Србе ко-

ји су некада раније учествовали у процесима одлучивања прозива на крајње противправан начин и наговештава могућност опшубе за ратне злочине, за разне друге активности и тако даље. Напокон се и моје име нашло бар на неком списку и ја сам због тога срећан и задовољан. Баш сам се чудио, све ово време покушавајући да одем у Хаг, одбили су, нису ми дали визу 1995, 1996. године. Трећег септембра смо поднели захтев за визу нас петоро из руководства Српске радикалне странке и још нам холандска амбасада није дала визе. Прошло је скоро месец и по дана и данас смо звали, још немају никаквог одговора од холандског министарства унутрашњих послова. Што се мене тиче, ја путујем у Хаг чим добијем визу. Мене ова банда из Хашког трибунала ничим не може уплашити. Ја никада никакав ратни злочинац нисам био, а оно што ми приписују, прво нису никакви ратни злочини него ми приписују само оно због чега сам ја иначе поносан и сви ви знате колико сам на то поносан. Ја се никада нисам хвалисао својим ратним заслугама у борби за западне српске земље, али с поносом могу да кажем да мој допринос није био занемарљив.

Кажу да сам организовао добровољце четнике, они кажу и шешелјевце, па то је истина и ви то знате. Ја сам поносан што су се хиљаде и хиљаде добровољаца Српске радикалне странке, српских четника, борили скоро на свим фронтovima где се бранило српство. Према томе, ја не знам шта би они ту да се ја браним од тога. Не, Ја то признајем, ја то прихватам, ја се тиме хвалим, ја се тиме поносим, поносиће се моји синови, моји унуци и прауници. Даље, говоре о неком криминалном подухвату. Они сматрају да је формирање Републике Српске Крајине криминални продухват. Зато што су они сами

криминалци, ти из Хашког трибунала, судије, тужиоци и тако даље. Они су криминалци који су помогли Американцима да се формира нова усташка хрватска држава. То је криминални подухват и та је држава формирана на српским територијама. Српске територије су данас под окупацијом. Говоре о насилном одстрањивању хрватског становништва.

Нигде хрватско становништво није насилно одстрањивано, протерано је комплетно српско становништво западних делова Републике Српске Крајине, српске Далмације, српске Лике, српске Баније, српског Кордуна, српске Западне Славоније. И многе, десетине хиљада, из српске Источне Славоније, Западног Срема и Баране. Додају они ту, кажу да је наш циљ био да се та територија споји са јединственом српском државом, да уђе у оквир нове српске државе и то је истина. То је одувек била српска територија и у време аустријске власти. Та територија је имала аутономију, није била под хрватском надлежношћу, под надлежношћу хрватског сабора, него је имала специјалне привилегије и специјалну аутономију у оквиру аустријске државе.

То је српска територија коју су Срби населили када је она била празна, јер су се Хрвати пред Турцима разбежали широм Европе, нису се заустављали ни до Балтичког мора. Срби одатле нису отерали Хрвате, него су дошли на празну територију. Аустрија је подстицала њихов долазак, јер је тако бранила своје јужне границе од Турака. Е сад, вековима је вођена прозелитска акција католичке цркве, да се многи од тих Срба покатоличче, многи су покатоличени и данас глуме Хрвате, јер им је Ватикан то наметнуо. Овде се говори и о заговарању и охрабривању стварања Велике Србије. Па ја то и данас радим. Мој је основни животни циљ стварање Велике Србије. И ника-

да нећу одустати, док имам даха, од тог циља и сви српски радикали ће се за то борити и наши потомци и наши унуци, док то једном не буде реализовано. Ја мислим да ће се већ за нашег живота реализовати.

Учествовао сам у ратној пропаганди, наравно, на страни свога народа. А што се међуетничке мржње тиче, знате, ту није било никакве мржње, јер шта значи мрзети Хрвате, не мрзи се неки народ. Ја сам присталица Маркса и Енгелса. Све оно што су Маркс и Енгелс рекли за Хрвате ја потписујем. А Маркс и Енгелс, као Немци, за Хрвате су рекли да су измет европских народа. То су Маркс и Енгелс рекли. Као некадашњи искрени марксиста морао сам нешто и од марксизма да сачувам у својој идеологији и управо сам то сачувао. Све оно што су Маркс и Енгелс рекли за Хрвате ја данас потписујем и то је ваљда довољно.

Према томе, ја идем у Хаг чим добијем визу, а они ми не дају визу. Видите каква је удурма у питању. Ваљда би требали сада да ми дају визу и Хашки трибунал одмах штеди на путним трошковима. Оног тренутка када добијем холандску визу, ја путујем у Хаг. Ја немам од чега да бежим, ако се појавим у Хагу, победићу Хашки трибунал. За мене као политичара то је велики изазов. Ја мислим да нико од ових људи који су на листи не треба да иде у Хаг. Двојица и не могу, осим ако их не ископавају - генерал Радован Стојичић Баца и Жељко Ражнатовић Аркан. Знате, то је нешто невероватно, да и мртве људе стављају на списак и на оптужницу. Код нас Срба који смо свашта преживели кроз своју историју такав случај још није забележен. Код ових других људи ми, српски радикали, сматрамо да ниједан не треба да иде, да не сме да иде и да не сме бити испоручен, јер ти људи нису активни у политичком

животу, ти су људи обављали своје функције. Ако су нешто скривили, скривили су само српском народу, а не било ком другом. А што се мене тиче, ја сам и даље активни политичар са веома великим амбицијама и ово је мени просто изазов коме не могу одолети. Да ми се укаже прилика да победим Хашки трибунал, а да не искористим одмах ту прилику - ја то себи не бих могао да опростим.

Према томе, ја у Хаг идем чим добијем визу. А не треба ни вас да уверавам, убеђен сам да је већина вас овде присутних, свесна да сам ја у стању да победим Хашки трибунал.

Новинар: Борислав Пелевић је рекао да су неке оптужнице за неке људе одавде отишле из Београда у Хашки трибунал. Шта ви мислите о томе?

Др Шешељ: Ја не знам шта је рекао Борислав Пелевић, али знао бих да кажем шта су рекли Маркс и Енгелс, то ми је мало лакше. Али очигледно је да су неке ствари одавде форсиране. Па ви знате када се Ђинђић, или Батић, или Коштуница сретну са Карлом дел Понте, или с неким другим на Западу, они само кукају због српских радикала. Они не могу са нама овде да изађу на крај. Мисле да би изашли на тај начин и ту страшно греше. И кад ја одем у Хаг Српска радикална странка ће наставити да делује као што је до сада деловала, неће посустати ниједног тренутка, не могу нас изнутра разбити као што покушавају да разбију социјалисте након што су ухапсили и киднаповали Милошевића. Српска радикална странка остаје чврста, неприкосновена и наставља своју доследну борбу против досманлијске самовоље до рушења досманлијске власти, и Коштунице и Ђинђића, и њиховог привођења пред суд закона, јер они су већ толико кривичних дела починили да им робија једноставно не гине. Само они чланови Владе који су гласали за киднаповање Слободана Милошевића треба сви да буду осуђени и то на најтеже казне по Кривичном закону.

За оно што је Коштуница противу ставним узурпирањем права које није имао а починио, такође. Сећамо се, и пре него што је конспигуисана Савезна скупштина, одрекао се континуитета југословенске државе. То је акт велеиздаје. Они ће имати за шта да одговарају, а што се мене тиче показао сам да се не бојим ниједног досманлијског суда, а посебно се не бојим Хашког трибунала и једва чекам да одем у Хаг. Ја мислим да ће Хаг да бежи од мене.

Новинар: Исправите ме ако грешим, ви сте поднеди захтев за добијање визе холандској амбасади да бисте отишли у посету код господина Милошевића. Ова прича која је стигла из Хага сада даје другу димензију вашем захтеву за визу. Да ли то значи да сте ви спремни и желите да одете у Хаг да бисте се појавили пред истражитељима тог суда, или оста-

јете при идеји да идете да видите бившег председника?

Др Шешељ: Ја не признајем Хашки трибунал. Ја хоћу да одем у Хаг. Оног тренутка када се појавим у Хагу ја сам њима физички на милост и немилост тамо доступан, је ли тако? Наравно, ја желим да обиђем Слободана Милошевића, Момчила Крајишника, генерала Галића и Стакића, наравно, и ове које су киднаповали овде из Србије и све друге српске патриоте који тамо страдају за српство. Оне гниде које су се тамо споразумеле са Хашким трибуналом и трговале са њима зарад нешто нижих казни, не пада ми на памет да посеђујем. Нити бих посеђивао Биљану Плавшић која је издајник српског народа и ево, дотерали су је овде у Београд, да овде умре. Вероватно им је то пријатније него да умре у хашком затвору.

То је мој мотив путовања у Хаг. Наравно, мој додатни мотив је да демонстрирам да се не бојим Хашког трибунала. Ја хоћу да одем у Хаг, а ви сви знате, када се ја појавим у Хагу, ако се појавим у физичком смислу, ја сам њима на милост и немилост тамо. Ја идем тамо. Прва прилика која ми се укаже, али ево, никако да ми се укаже.

Новинар: Да ли припремате своју одбрану, да ли ћете се можда бранити као Слободан Милошевић, ако одете у Хаг?

Др Шешељ: Ја никакву одбрану не припремам. Ја се припремам да победим Хашки трибунал.

Новинар: У случају да вам не дају визу, а да после тога траже ваше изручење и да овде покушају да вас ухапсе, шта ћете да урадите?

Др Шешељ: Ја никада нисам избегавао хашкење овде.

Новинар: Хоћете ли се предати до-

бровољно?

Др Шешељ: Ко ме хоће се предати добровољно?

Новинар: Уколико Хашки трибунал тражи ваше изручење, а не да вам визу.

Др Шешељ: Прво, ја се не предајем добровољно. Ако ми дају визу ја путујем у Хаг, а овде, ако ме досовска власт ухапси, онда ће она имати све муке због незаконитог понашања, какве иначе има и какве увек има када хапси српске радикале противзаконито. Ја хоћу да одем у Хаг, али не у њима некој прилагођивој форми. Најприроднија је форма да ми дају визу и да путујем у Хаг и чак се спремам, ако ми још за петнаестак, двадесет дана не дају ту визу, да поднесем и представку омбудсману Европске уније за људска права. Не дају ми визу да путујем у Хаг, а немају разлога да ми не дају. Што ми не дају визу? Шта има природније од тога? Значи, ја њих терам да праве што више незаконитих поступака и а аспекта њиховог законодавства. Ја слободно путујем у друге земље. Спремам се, ако не одем у Хаг, идем половином новембра у Ирак, поново у Багдад, код мојих пријатеља Ирачана. Ја слободно путујем тамо где сматрам за потребно да путујем. А ево, у Хаг тражим и то тражим званично, на најприроднији начин. И оног тренутка када добијем визу идем. Обавестићу вас о тачном датуму поласка. Обавестићу вас и ако виза уопште дође. Скоро сваки дан зовем, ево и данас смо звали непосредно пред конференцију за штампу.

Новинар: И шта кажу?

Др Шешељ: Кажу - још нису добили одговор и кажу да то обично код њих траје од месец до три месеца. Да ли је овде Марина Рагуц, она је разговарала? Да ли је овде? Није овде. Она је данас раз-

говарала. То обично тако код њих траје. Па ево, ако траје можда ће нешто сада убрзати.

Новинар: Да ли ћете да разговарате са хашким истражитељима у Београду?

Др Шешељ: О чему са њима да разговарам?

Новинар: Они би требало да дођу да испитују разлоге.

Др Шешељ: Ко ће мене да испитује?

Новинар: Па ако буду тражили?

Др Шешељ: Мене могу да испитују само ако ме тамо затворе у хашки затвор, а овде са њима да разговарам не пада ми ни на крај памети. Да овде разговарају и да кажу – хвала не треба да идеш у Хаг, па не бих ја то дозволио. Мој је циљ да одем у Хаг.

Новинар: Ненад Чанак најављује формирање кризних штабова ради преузимања делова Нафтне индустрије Србије. Како ви то коментаришете?

Др Шешељ: Када имамо криминалну Владу Србије, каква је Ђинђићева влада, и када имамо једног неспособног и смотаног Коштуницу на челу савезне државе, Ненад Чанак може све што му падне на памет. Он је могао да отме и новосадски студио државне телевизије и да псује мајку Србији целој, па су то јуче исецали, видео сам то јуче на државној телевизији и још на неким телевизијама. Он може да ради све што му падне на памет. Природа досовске власти је таква, и кад питате Чанка – какви кризни штабови и какво насиље, какво отимање он ће вам рећи – па тако исто је било и у октобру прошле године. Ако је могло у октобру прошле године да се са аутоматским пушкама упада у разна државна предузећа, у разне државне институције, што не би могло сад!? Што је сад октобар 2001. различит од октобра 2000? Није. Али ми нећемо да дозволимо да нам неко наметне расправу о Чанку, јер Чанак је продукт Коштунице и Ђинђића. За све што ради Чанак ми прозивамо Коштуницу и Ђинђића. Они су главни кривци. Јер за Чанка да је луд знали смо и раније. Потпуно луд човек. Ту се нико не чуди, али ко га је довео на то место, он је одговоран. Знате, по закону не одговара пас који уједе случајног пролазника, него власник пса одговара који га није добро везао, који га није држао на ланцу, или га није хранио па је гладан.

Новинар: Да имате прилику, да ли би прихватили Закон о тероризму сада?

Др Шешељ: Па ја сам неколико пута рекао у полушали, и у Савезној и у Републичкој скупштини, да ли бих прихватио, па сам рекао као можда смо погрешили, али то је само провоцирајући доводе и тако даље. Не бисмо ми, српски радикали, никада прихватили тај закон, пре свега због начина на који је предлаган. Не може једна политичка партија да прво води кроз јавност кампању у

прилог тог закона, па каже – хајде сад да га прихватимо. Ми нисмо хтели ни да разговарамо о садржају тог закона. Е сад, да ли је требало раније доносити неки закон којим би се спречила субверзивна делатност и спречило деловање странака које су добијале огромне паре из иностранства да сруше државу, то је већ друго питање. Трбало је, али је то трбало већ 1991, 1992, трбало је тада завести ред у држави. Милошевићева власт је то потцењивала очигледно.

Уосталом, колико је то потцењивао Милошевић говори вам следећа чињеница – у јеку наше борбе са досовцима у предизборној кампањи 2000. године, они су нама заболи нож у леђа и кренули у сукоб са нама. Сукоб је нама био наметнут месец дана пред изборе и тај сукоб је довео до стропоштавања целог система. Знате, ако се ми овде радујемо њиховим лошим резултатима, не знам који су новинари били у време избора у септембру, било вас је који сте са нама овде чекали резултате, је ли тако? Ако смо се ми тако радовали као коалициони партнер формално још увек у тој Влади, шта су онда они могли да очекују? Да то нису урадили у предизборној кампањи, резултати би били сасвим другачији. И ми смо први саопштили изборне резултате, је ли тако, док их ДОС није ни знао. Овде су прво саопштени, све су телевизије прво емитовале оно што су новинари овде сазнали.

Новинар: Ваш коментар на оружане нападе на Авганистан и претње Ираку

да ће и они бити бомбардовани.

Др Шешељ: Америка и даље наставаља са својом старом политиком. Ми не бисмо имали ништа против да су Американци кренули у акцију налажења и хапшења Бин Ладена ако заиста поседују чврсте доказе да је он починио терористичке акте на подручју Америке. Али Американци бомбардују Авганистан. Бомбардују пре свега цивилно становништво. По свим извештајима у Авганистану гину само цивили. То Српска радикална странка никада не може да прихвати, а то ако Американци крену и на неку државу која нема никакве везе са Бин Ладеном, ви знате да је Бин Ладен у сукобу са ирачком влашћу, он Ирачанима замерашто нису исламски фундаменталисти, него су националисти.

Нама су Ирачани пријатељи из БААС партије, руководство ирачко, пре свега председник Садам Хусеин, зато што су они арапски националисти, што нису потерени неким верским фундаментализмом. Они се боре за права свог народа, за независност своје земље. На тој основи ми смо склопили пријатељство, они немају никакве везе са Осамом бин Ладеном. И ако дође, то ћемо жестоко да осудимо у сваком случају и бићемо на страни својих арапских пријатеља. Па ваљда ће се наћи неко паметан у америчкој администрацији који ће то спречити. Неће ваљда лудовати као што су ови клинтоновици пре тога лудовали – због афере у оралном кабинету да бомбардују Југославију. То се нама десило.

Новинар: Да ли Српска радикална странка прихвата неке захтеве и предлоге из врха власти да се наша земља прикључи овој антитерористичкој међународној коалицији?

Др Шешељ: Прво, ту нема никакве антитерористичке коалиције, него Американци спремају свој циљ. Да би заузели централну Азију и да би заузели богата изворишта нафте. Тамо су још богатија изворишта нафте по свим проценама него на Блиском истоку, него на Арабијском полуострву. И Српска радикална странка то не прихвата. Немамо ми никаквих симпатија за Осаму бин Ладена. Ми никада нећемо заборавити да су следбеници Осаме бин Ладена клали српски народ на подручју Босне. Ми никада нећемо заборавити фотографије следбеника Осаме бин Ладена са српским главама у својим рукама. Ми никада нећемо заборавити да је Осам бин Ладен подржавао и албанске терористе, и на Косову и Метохији, и у самој Албанији, и на подручју Македоније. Дакле, ми ништа заједничко немамо са Осамом бин Ладеном.

Нама је жао што гине невини авганистански народ. Али не можемо да улазимо ни у какву коалицију са великим сатаном да би се борили против малог сатане, јер оно што су Американци урадили српском народу, од Хитлера наовамо, нама нико други није урадио и ми ни то не можемо заборавити.

НА СТРАЖИ СРПСТВА

У околностима када распарчане српске земље газе окупаторске и јаничарске чизме, када досманлијска власт гули кожу народу и када се из петних жила труди да прекине последњу нит која везује Србију и Црну Гору, Српска радикална странка одржала је седницу највишег страначког тела - Централне отаџбинске управе

На дневном реду били су: актуелна политичка и економска ситуација у светлу досманлијских зулума, инициран раскол федералних јединица Савезне Републике Југославије, нови (ОЕБС-ови) избори у Републици Српској, Хакерупови избори на Косову и Метохији, очување политичког континуитета Републике Српске Крајине и кадровска питања

Постигнут је висок степен јединства и одлучности чланова Централне отаџбинске управе да се ухвате у коштац са свим јавним и тајним непријатељима који угрожавају опстанак српског народа и његове интересе

Др Шенељ: Отварам седницу Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и предлажем следећи дневни ред: прва тачка - политичка ситуација у Србији и активности Српске радикалне странке, друга тачка - српски радикали у борби против црногорског сепаратизма, трећа тачка - припреме Српске радикалне странке за изборе у Републици Српској, четврта тачка - став српских радикала по питању окупаторских избора на Косову и Метохији, пета тачка - српски радикали у борби за очување политичког континуитета Републике Српске Крајине, шеста тачка - кадровска питања и седма тачка - текућа питања.

Има ли предлога за измену и допуну дневног реда и примедби на предложени дневни ред?

Нема. Да ли се прихвата дневни ред? Ко је за? Има ли неко против? Констатирајем да је дневни ред једногласно прихваћен.

Прелазимо на прву тачку дневног реда.

Брука досовске власти

Једногодишња доминација досманлија на политичкој сцени Србије, недемократска досманлијска власт, додатно су упропастили српски народ, продубили економску кризу и изазвали много већу социјалну беду. Српски радикали су на време упозоравали на праву природу досоваца, као експонената западних сила и НАТО-а. На прошлој седници Централне отаџбинске управе ми смо извршили подробну анализу резултата септембарских и децембарских избора и извукли одговарајуће закључке о улози Српске радикалне странке, о њеном стању у свим тим збивањима и њеним даљим активностима. Оно што је тада одлучено на седници Централне отаџбинске управе протеклих месеци је интензивно спровођење.

Досовска власт је радикално пољуљана у јавном мњењу Србије, обрукала се на свим пољима. Доводи до затварања фабрика, масовно се отпуштају радници, прети им се да ће остати без посла, њих више стотина хиљада, планира се 700 хиљада. Много теже се живи него што се икада раније живело, чак је и немачка марка под досовцима девалвирала. Незадовољство се шири по целој Србији и то незадовољство народа враћа поверење у Српску радикалну странку.

Али, једна се ствар мора констативати, много брже пада углед ДОС-а него што расте популарност Српске радикалне странке, јер један велики број ранијих гласача ДОС-а упада сада у резигнираност, малодушност и дистанцира се од активнијег учешћа у политичком животу. То је реална последица огромног разочарења народа. Народ је очекивао промене на боље, а десиле су се невероватне промене на горе.

Све оно што су најављивали у погледу обећане помоћи са Запада, 6 милијар-

ди долара и тако даље, изјаловило се, најжалост. Народ сада види да су то све биле лажи и више досовским обећањима не верује. Зоран Ђинђић сад обећава да ћемо за пет година ући у Европску унију, за неколико година да ћемо имати већу запосленост и тако даље. Дакле, сад се у далеку будућност пролонгира оно што је ДОС обећавао још за првих 100 дана своје владавине или за прву годину. Ниједно предизборно обећање досовци нису испунили.

Када је реч о борби против криминала, криминал никад није био интензивнији, више организован, а досовци су концентрисали мафију, њену организациону структуру у својим рукама. Главни досовски лидери су данас главни мафијаши Србије, пре свега Зоран Ђинђић који је на челу и дуванске и нафташке мафије.

На савезном нивоу имамо крајње неспособног председника, Коштунуцу, који је немилосрдно газио Устав, али се у политичким обрачунима показује као млакоња, као човек који нема ни трунке храбрости, а дозволио је себи нешто што је било незамисливо, да његова жена, Зорица Радовић, пише нови Устав Србије. Сви они који су били осумњичени за спектакуларна политичка убиства у прошлом мандату, за време прошле власти, сада су концентрисани око људи из државног врха Србије.

Министар унутрашњих послова, Душан Михајловић, заташкава највеће криминалне афере, у неке је његов брат умешан, у неким пак даје лажне сведоке и покушава лажна признања на силу извући из људи који су осумњичени или оптужени, тако да је и по том питању незадовољство све веће.

У сфери информисања никада није било горе још од времена Тита. У сфери информисања влада апсолутни монопол ДОС-а, у свим медијима београдским, у свим, дакле, централним медијима и Српска радикална странка је ту потпуно блокирана. Нама се указује прилика само на локалним медијима с времена на време и у појединим местима да гостујемо.

У културној сфери, такође је огромно незадовољство, јер је ова власт урадила све оно што се није усудила претходна, никада јој није падало на памет. Чак је књиге опорезовала, а онда завела један суптилни облик цензуре. Пореза може бити ослобођен онај ко има књигу која је по критеријима досовске власти. То ни у време Тита није рађено. Тада је био закон против шунда и против кича, али се тачно знало шта може бити шунд и кич, а шта то није. Није се оцењивала вредност дела са идеолошког аспекта. Сада се и то ради.

У здравственом стању лекова је константна, многе се афере дешавају око набавке тих лекова. Лекари и медицинско особље су у још тежем положају него што су били раније. Кадровска политика је негативна, протежирају се људи ко-

ји су раније одстрањивани због криминала, разноразних афера, а смењују способни кадрови.

У образовању се ствара хаос, у целој образовној сфери, од основне школе до факултета, као да неко намерно жели тај хаос. Главни атак је извршен на наставне програме предмета у којима се изучава национална историја или креира национална свест омладине. Из уџбеника за основну и средњу школу избацују се кључни садржаји из националне историје и национална историја покушава представити стерилном, досадном као да се пише историја марсоваца, а не српског народа. Обманута је црква у погледу увођења веронауке, направљен је један потез са краткорочним ефектима у циљу замазивања очију јавности, а онда Министарство просвете на делу води кампању против веронауке и подстиче наставнике да спрече пријављивање ученика за веронауку.

Србија у канцама

мултинационалног капитала

Србија ће ове године бити у мраку у зимском периоду, то је већ јасно. Припрема се приватизација чији је циљ да се будзашто прода оно што је највредније и да продајци, Ђинђићеви министри, из тога извуку што већу личну корист, а да цела Србија буде у шакама мултинационалног капитала о чијој бескрупулозности не треба посебно разговарати. У свему томе Српска радикална странка протеклих месеци је представљала главни фактор супротстављања. Највише афера ми смо раскринкали у јавности. Скупштинске говорнице биле су основно поље антидосовске борбе због блокираности медија. Да би сузбили аргументоване нападе српских радикала досовци су прибегавали различитим средствима, угрожавали су наша посланичка права, онемогућавали нас са скупштинске говорнице да изразимо своје мишљење, физички малтретирали, а кључни потез је покушај досоваца да централу српских радикала избаче из страначких просторија које су сасвим легално стечене.

То су све околности у којима ми делујемо, боримо се, супротстављамо, али оно што шири оптимизам кроз Српску радикалну странку је да у томе очигледно имамо све више успеха. И наши непријатељи и стране обавештајне службе, које с времена на време тенденциозно лансирају фризирани податке о истраживању јавног мњења, признају велики пораст снаге Српске радикалне странке, али умање више него двоструко, то је сасвим сигурно. У сваком случају, ти показатељи говоре каква је ситуација у целој Србији. Популарност много брже расте на северу, у српској Војводини, него у централној Србији, али општи тренд раста популарности је свуда приметљив. Ми смо имали велики митинг у Новом Саду, где је било око 30.000 људи. У петак

смо имали митинг у Прокупљу, где је било више од 5.000, што је за Прокупље заиста огроман број и, како кажу грађани Прокупља и новинари који су тамо били присутни, нико више у Прокупљу никада није имао. Ми настављамо даље са тим протестним митинзима, овог петка у Шапцу, следећег у Зрењанину, па ћемо онда видети дали у Врању или у неком другом месту, и идемо редом.

Ми настављамо и наше скупштинске активности критички, као до сада без икаквог устезања, износећи сву расположиву аргументацију, засновану на програму српских радикала, којој наши политички противници једноставно не могу парирати. Наши политички противници вероватно ће убудуће посезати за све репресивнијим мерама, али те мере ће им се враћати као бумеранг, јер народу у Србији је сад дефинитивно све јасно.

Полако се развија свест да је Српска радикална странка једина озбиљна алтернатива досовској власти. Ми ту свест треба што више сами да подстицемо, зато у овом зимском периоду треба да држимо митинге и трибине и по мањим местима, општинским седиштима у Србији. Ми, вероватно, пре пролећа нећемо имати нове изборе, уколико се не деси нешто не предвиђено, али зато све време морамо да искористимо да што више будемо са народом, што више на терену, да што више говоримо и објашњавамо.

Док је лепше време ићи ћемо на веће митинге у већим местима, окружним седиштима, децембар и јануар ћемо провести у затвореном простору у мањим местима, а онда, са првим знацима пролећа, опет митинге на централним град-

ским трговима у већим местима, да би све то завршили великим митингом, пред саме изборе, у Београду. Упоредо с тим, максимално ћемо гостовати на локалним телевизијама где нам се год укаже прилика и непрекидно повећавати тираж страначких новина, листа "Велика Србија", с тим што је потребно много организације и боље приступити дистрибуцији, да ту не буде кашњења као што је до сада био чест случај у неким окружним одборима.

Подмукли удари на српске радикале

Што је Српска радикална странка јача то мора бити спремнија за разне подмукле ударе, подметања, покушаја изазивања унутрашњих сукоба, неспокојства, ширење интрига и тако даље. Ми смо до сада увек томе одолевали, имали смо ефикасне методе и изградили смо једну чврсто организовану странку којој је споља тешко нанети неки значајнији ударца. Треба само имати у виду да ће ти удари бити синхронизовани од стране досовске власти, контролисаних медија и западних обавештајних служби. Американци планирају да се отарасе и Ђинђића и Коштунице, и они већ спремају нову екипу, то су Човић, Лабус, Динкић и други. Ми смо већ почели интензивно у јавности то да раскринкавамо, и ту ћемо им помрсити рачуне.

Један од замисљених удара је било и моје стављање на листу Хашког трибунала. Међутим, ми смо одмах томе парирали изјавом да ја одмах идем у Хаг, чим добијем визу. И ја ћу то да урадим. У

таквој ситуацији странка ће морати још више да збије своје редове, још већу дисциплину да има у својим редовима, о чему ће се нарочито водити рачуна, и по том питању Централна отаџбинска управа треба Томиславу Николићу да да много већа овлашћења, него што је до сада имао председник странке. Дисциплина ће бити много строжа тада, да се то има у виду, и тражим да се о томе изјасни Централна отаџбинска управа, како не би било никаквих неспоразума, јер у таквим условима борбе странка неће имати много времена за унутрашње дискусије и расправе - ко је крив, ко није крив. Одлуке највиших страначких органа морају стриктно да се поштују и спроводе. Дакле, нико нема право на комотно понашање.

Ми смо имали флукуацију чланства у протеклим годину дана, али није било великог напуштања странке, било је више пасивизације, према свим извештајима са терена из разних делова Србије. Тај тренд је одавно заустављен и сви они који су се пасивизовали, полако се враћају и учествују у страначким акцијама. То се види у местима где држимо митинге, али се види и у местима где гостујемо на локалним телевизијама, по броју људи који се окупи сваки пут, полустоптаном рекао бих, да нас дочека и да разговара са нама. Запажена је једна тенденција код извесног броја људи који су били високи страначки функционери, а неки од њих су још увек, али су разочарани што опет нису посланици ни у Савезној, ни у Републичкој скупштини, па због тога губе вољу да наставе рад онаквим интензитетом као и до сада. Такво

"ЂОРАВА БАКА"

понашање није морално и странка то не може да толерише. Ми смо и раније имали праксу да људе ротирамо, једноставно, по питању посланичких мандата, а број посланичких мандата увек зависи од броја гласова на изборима, од успеха странке. И нико не сме трагично то да прихвата, као што је било неких случајева, у прошлом мандату посланик, а сад није, можда ће опет ако залужи. И нико није незаменљив у странци, и то треба увек да се зна.

Ми ћемо данас издати једно саопштење после расправе поводом свих тачака дневног реда, а ја вас позивам да сваку тачку претресемо темељито, детаљно, и да ти наши закључци буду готово свеобухватни. Ми немамо сувише често седнице Централне отаџбинске управе, нити је било потребе да је сувише често држимо, јер у нашој страначкој политици једноставно промена нема. Она се већ 12 година у континуитету одвија.

Безаконје досманлија

Наташа Јовановић: Стане у Србији је и на националном, и на економском, и социјалном пољу теже него икада, и то је приметно у свим градовима, у свим општинама, и данас овде све колеге које сведоче управо о томе, јер под досовском неспособном и тешко компромитованом влашћу народ већ увиђа да је апсолутно немогуће да се било шта промени на боље. Већ се и социјални проблеми нагомилалају из дана у дан. Беда и немаштина харају Србијом, а тиранија и безаконје које досманлије проводе од града до града су постали неподношљиви свима нама.

Оно што се десило је заправо нешто најтрагичније што је могло да задеси Србију и српски народ, а то је да они које су Американци десет година систематски припремали као будућу марионетску власт, данас имају власт на републичком и савезном нивоу и ми преживљавамо најтеже тренутке у својој историји. Питање је докле више наш народ и наша држава смеју под оваквим издајницима да чекају, а ми мислимо да Србија више нема времена због тога што, не само на том економском плану, а то је оно што онемогућава нормалан живот свих грађана, гола егзистенција је дакле у питању, већ на националном плану нама се спрема још већа катастрофа од оне која нас је задесила од момента када је Војислав Коштуница, када је изабран за председника СР Југославије, тражио да се наша држава шалтерски прими у Уједињене нације. Избрисано је 200 година наше државности и доведени смо у ситуацију да ћемо наредних ко зна колико деценија морати да плаћамо дугове западним силама.

Оно што народ види то је да се нити Устав, нити закони поштују. Преко 90 уредби је Републичка криминална Ђинђићева влада донела противуставних, Уставни суд не постоји и једноставно сва

права грађана су обезвређена, а досовски режим је у паници по питању деловања Српске радикалне странке. Јер, као што је и председник рекао, после наше прошле седнице Централне отаџбинске управе, ми смо покренули широку акцију борбе против криминалног досовог режима, пре свега у Народној скупштини Републике Србије усвајањем пословника који укида сва права посланика, а и у Савезној скупштини и то се добро видело у овим општинама где су за 4. новембар заказани поновљени локални избори, где су кандидати Српске радикалне странке имали највеће муке да дођу до образаца који су им неопходни да би се кандидовали у својим изборним јединицама.

Не само у Крагујевцу, за који је познато да је у правом смислу речи долина глади, већ је ситуација тешка и у целој Србији. Подсетићу вас на то да је пролетос Ђинђићева криминална црна тројка, на челу са Ђелићем, дошла у Крагујевац уз пратњу Влаховића и Миловановића. После тога отпуштено је преко 15.000 радника и неизвесна је судбина и оних који су како-тако остали да раде. Ти њихови неокомунистички методи, методи са Голог отока, уцене и притисци на раднике су довели и фабрику аутомобила дотле и целокупну привреду у стање једне блокаде. Апсолутно ништа се не производи, ништа не ради и цинично најављивање отпуштања још милион радника од стране Ђинђића и његових министара је само увод у још већу катастрофу која може са њима на челу да нас очекује.

Народ прихвата са великим одобравањем овакво деловање Српске радикалне странке и у Савезној и у Републичкој скупштини и чињеница да се после неколико месеци показало да је Српс-

ка радикална странка једина права опозициона партија и једина странка која може да се супротстави самовољи досовског режима, мислим да охрабрује народ који се нашао у беди и у очају. И мислим да, како време пролази, наше деловање кроз рад у парламенту, кроз митинге који су започели у Новом Саду и серијом која ће да се настави, могу да нам донесу веће политичке поене. Приметно је то да се и они чланови који су се можда мало деморалисали после избора у септембру и децембру и пасивизовали, полако враћају у странку. А и сада већ, нарочито у протекла два месеца, приметан је раст броја оних који приступају нашој странци.

Мислим да ће ускоро, после таласа штрајкова који се очекују и струјног удара, још већег повећања цена које су четири, пет, па за неке производе широке потрошње и десет пута веће од доласка ДОС-а на власт, народ све више и више да негодује и верујем да ће избори за које можемо да очекујемо да ће их они одлагати све дотле док буду налазили неке труле компромисе зарад голог одржавања на власти. Али, мислим да уз једну такву ерупцију незадовољства, народног незадовољства, ми реално можемо да очекујемо да избори буду на пролеће и да тада наша странка може да забележи много већи успех него што је то било прошле године. Колико им ми сметамо не показују само кроз такво гушење слободе и права посланика Уставом загарантована, права која су нам бирачи дали у Скупштини, већ кроз најаву прогона и најаву и објављивање, пре неколико дана, имена нашег председника на листи Хашког трибунала. То за нас ништа није ново, јер ми смо показали, и не само ми, него и бирачи који су уз нас и патриотски српски народ, шта мислимо о тим зликовцима и о злочиначком хашком казамату. Наше даље деловање и одлука председника странке и оно што ће се десити, само треба да нам буду подстрек за то да још више збијемо наше редове и да покажемо да нас неће моћи ни да разбију, нити ће моћи да нам одузму оно за шта се ми 12 година боримо, а то је да шипитимо интересе нашег народа, да служимо свом народу и својој отаџбини. Мислим да таква наша политика, која се никада није мењала, може да нас доведе до успеха, а само је питање да изборе издејствујемо што је могуће пре, јер нам распад државе предстоји у правом смислу речи онако као што су Американци задртали, ако се још извесно време издајници из ДОС-а на челу са Коштуницом и Ђинђићем буду одржали на власти.

Др Шешељ: Ко се даље јавља? Ја се надам да следећи неће бити овако опширни као Наташа, пошто ми немамо праксу да ограничавамо време излагања, нећемо ту праксу ни уводити, али надамо се да неће бити ни опструкције попут Наташине.

Тапкароши у месту

Петар Јојић: Политичка ситуација у Србији никада није била нестабилнија и стање теже него што је то под довом власти. Напад на Српску радикалну странку у овим последњим месецима није случајан из разлога што је Српска радикална странка једина политичка странка која не мења своје програме, она има јасан и прецизан програм и сигурно је све оно што су српски радикали говорили, упозоравали, опомињали на време и грађане и политичаре других структура, да се то све обистинило. Поставља се једно питање, зашто је сада и ко је протагониста српских радикала.

Пре свега, ја лично мислим да је Зоран Ђинђић са својим углавном кооперантима тај који Српску радикалну странку и лидере Српске радикалне странке жели да изложи толикој критици и толиком нападу. И није случајно што је у овом моменту Зоран Ђинђић, примлајући са Запада налоге и делегације, а посебно из Хашког трибунала да се прозове и председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, тобоже да је он тај који би требало да буде осумњичен за некакве неправилности у протеклим годинама. Протагониста је, по мом мишљењу, овде и једини Зоран Ђинђић са својом корпорацијом. Зашто нису неки други, који су директно учествовали конкретно и командовали на тим подручјима, зашто нису они били прозивани у овом тренутку? Не, они се заташкавају, јер су неки заједно са Зораном Ђинђићем у кооперацији и њих не желим ни да поменем.

Тапкароши досови, ја их тако називам јер тапкају у месту, ништа нису учинили. Од грађевинских радова једино из

воде грађевинске радове на откопавању гробница из 17, 18. и 19. века тобоже тражећи злочине које су Срби учинили према неким другим припадницима националних мањина. Срби се никада нису тако односили према националним мањинама и према суседима и комшијама, и никада нису били агресори. Срби су се бранили. И овога пута Срби су се бранили и не може се Србима ништа ставити на душу, нити се за било шта може окривљивати српски народ, за ситуацију која се сада и последњих година дешава на подручју Југославије, односно Србије.

Реформе које је ДОС обећао апсолутно се не спроводе. Узмимо само реформу законодавства и реформу правосуђа. Правна држава је бачена на колена. Не влада се више законима, влада се декретима и уредбама. То је присутно, јер је преко 90 уредби Републичка влада донела, а не доноси правне, ваљане, актуелне и важне законе. Извршили су наводно неку почетну реформу правосуђа. Шта су урадили? У правосуђе су довели послушнике који су 15 година студирали са шестимама, једва се провлачили. Е, ти ће њима да буду слуге. А то су, пре свега, људи који су постављени истога дана противуставно и против закона за судије, а истога дана проглашени и за председнике судова, што апсолутно не може. И реформа им је само утолико да поставе у Београду четири, пет председника судова и тужиоца. То су урадили на последњој седници Републичког парламента, само су у том делу један број председника судова поставили да би њима били послушници и да би служили за следеће изборе, да би били гори десет пута него што је то било у претходном периоду.

Што се тиче Америке, Америка и досовци воде кампању против српског народа и даље раде активно на разбијању СР Југославије. Досовци заборављају да Америци и НАТО-вцима не треба веровати ни кад дарове доносе овој земљи, јер они никада нису били добронамерни и због тога ће Српска радикална странка наставити своје политичко деловање, које је једино исправно и у овом тренутку од велике већине грађана прихваћено, јер су грађани тек сада свесни колику су грешку учинили приликом прошлих избора. Прилив у нашу Српску радикалну странку је у порасту, и у наредном периоду Српска радикална странка да настави само овај темпо и овакву политику да води, то ће бити водећа политичка странка у Србији.

Афирмација

"Комунистичког манифеста"

Рако Гонди: О политичкој и економској ситуацији у Србији данас нема потребе много говорити, све је јасно. Онај ко живи од плате има најбољи увид у то у каквој се ситуацији налази. Међутим, схватајући ову ситуацију и развој догађаја политичких, економских, можемо бар ја могу да закључим, само да је поново на делу афирмација "Комунистичког манифеста" и поново писање Марксовог "Капитала". "Комунистички манифест" нам је увек обећавао светлију будућност на рачун тешке данашњице. То нам Ђинђић сваки дан прича, за пет година ћемо бити у најсветлијој могућој будућности, али данас треба само још да мало преживимо.

Закон о радним односима, Закон о приватизацији, као и низ других закона и уредби Владе Републике Србије није

ПРИВРЕДНА КРЕТАЊА

Правна држава бачена на колена: Палата правде

ништа друго него првобитна акумулација капитала, како су овце појеле људе, а сада ће досманлије појести људе. Према томе, о томе не би требало причати, знамо где смо, шта смо, у каквој смо ситуацији.

Једино морам да кажем да је од свих ових досманлија из њихове владајуће олигархије, по мени, најпоштенији Чанак. Он јавно, гласно и јасно, каже, покаже делом шта је крајњи циљ ове садашње демократске власти. Сви остали су потпуно исти као он, само што немају петљу да кажу то што он каже и уради. И мислим да његови поступци најбоље отварају очи народу шта га чека под овом влашћу.

Уредбе Владе Републике Србије, то је нама из Републике Српске Крајине, знате, Горан Хаџић је владао уредбама, и Крајина је дошла ту где јесте, у тоталну окупацију од стране Хрвата и Запада.

Међутим, ја бих желео да се осврнем само на ову, за мене најтежу чињеницу тренутно, а то је прозивање др Војислава Шешеља као потенцијалног ратног злочинца и покретање евентуалне истраге против њега од стране Хашког трибунала. Поштујући свачију, па и његову, одлуку да се упуту у Хаг, да покуша доказати нетачности и неистине којима се служи Хашки трибунал, кажем, поштујући ту одлуку, ја ипак морам да кажем да лично не могу да се сложим са таквом одлуком и позивам председни-

ка да размисли о томе.

Наиме, Хашки трибунал нема ни слова П од права у свом поступку. Ко год је отишао тамо, било да се против њега води истрага или да је дигнута оптужница, за њега је већ написана и пресуда. Када је у питању било ко са српске стране, минимум је 50 година робије. То је минимум за онога ко није крив.

Хашки суд монструозна установа

Ратко Гонџи: На 15 година је оптужен онај ко је на време доказао да је у време када су га оптужили за ратне злочине био у Немачкој. Донео је документа који доказују да је био у Немачкој и рекли су му – јесте, али ти си могао доћи преко викенда и извршити злочине и вратити се.

Према томе, све што би се у том поступку и рекло нико од нас не зна, које је доказе у тој одбрани изнео тамо, које аргументе је изнео, знамо само да је Хашки трибунал донео пресуду о толико и толико година и готово. Славко Докмановић, морам да кажем, зашта је оптуживан, ми смо били велики пријатељи некада, али он ниједно словце није крив за оно зашта је оптуживан. Хаг је најмонструознија ствар, то је исто као отићи у Аушвиц, доказати команданту Аушвица да не ради добре ствари што убија оне сироте тамо.

Несумњиво, Српска радикална стран-

ка је навикла на тешке и ванредне услове, на огромне прогоне и притиске, на физичке ликвидације. Према томе, није у питању да ли ће Српска радикална странка преживети одлазак свог председника у Хаг или не. У питању је однос, уопште став тог трибунала, његово устројство и поступци који су тамо примењивани. Тамо ко дође, тај је већ осуђен, и чак и поступци трају невероватно дуго, по три године, да би се некоме доказали злочини, а нема шансе да се чује шта он лично мисли. Због тога позивам, то искрено кажем, да наш председник не би требало, поготово што је ова прозивка за отварање истраге, по мом дубоком убеђењу, наручена и актуелизована из Београда.

Досманлијски поштар, Батић, однео је само препоручено писмо у Хаг, где су написани људи које треба позвати, а посебно је ту Војислав Шешељ, као једини овде на целокупном српском простору, човек у кога народ има огромно поверење. Према томе, ја сам против такве одлуке.

Царска се не пориче

Др Шешељ: Ја сам очекивао да ће Наташин говор бити најдужи, међутим, Ратко је двапут дуже од Наташе говорио, надам се да следећи неће тако дуго.

Ја не бих да се данас уопште расправља о том питању, осим ако баш неко не инсистира, а ви знате куда то води, царска се не пориче. Ја сам одлучио да идем у Хаг и о томе не треба разговарати. Данас би требало да разговарамо како странка даље да делује, које видове борбе да примењује, како да се боље организује, како да дисциплину унутар својих редова даље усавршава и ако има још, да се креативно осмисле неки методи пропагандне акције на које до сада нисмо рачунали. То је суштина, а не да се расправља о овоме шта ће бити, или шта неће бити у Хагу.

Хаг је један изазов, тај изазов се мора прихватити и он је наравно опасан са једне стране, али са друге стране пружа невиђене могућности политичког деловања који ће имати одређене ефекте.

Колапс здравства

Мирослав Недељковић: На претходној седници Централне отаџбинске управе ми смо напоменули стање у здравству, и ја ћу да искористим прилику да кажем нешто што би можда било важно за нашу странку, нешто што је важан показатељ онога што се у држави дешава. Не по мом неком субјективном оцењивању, стање у здравству никада није било горе, то су рекли сви они који у здравству раде, а који су несумњиво политички тако оријентисани да потпуно припадају овој такозваној досовској организацији. Стање никада није било горе, о томе говоре чак и сами руководиоци у здравственим установама. И то говоре чак и чланови некадашњих кризних

штабова који су у међувремену постали легални руководиоци.

Дакле, говорим оно што сви грађани знају, да лекова у апотекама нема, и тако даље. Последњих дана сусрећемо нешто што би наша странка, можда онолико колико је то могуће да искористи у свом политичком деловању, а то је да наступа један период потпуног безаконја, односно анархије.

О чему се ради? Здравствене установе, једна за другом уводе такозвано учешће грађана у материјалним трошковима службене и здравствене заштите. Другим речима, уводе таксе које су законом уређене, здравствене уводе један правни кадар према пацијентима, тако да буквално наплаћују све здравствене услуге, што је прави харач према пацијентима. А то уопште нису неке мере које имају неки симболични износ, него су заиста, могу рећи у свом збиру, суме које просечан наш грађанин не може да поднесе. Стање је заиста такво да се, кажем, буквално осећа безвлашће. Овим се са свих страна напада на ту малу плату коју грађани примају.

Други аспект је нешто на шта морамо да указујемо, а то је да наше установе немају право да то уводе, а нико из Министарства не реагује на ту појаву. То говори највероватније о томе да је здравственим установама дозвољено да уводе то плаћање, иако није по закону, а да формално неће сносити последице, то јест имају гаранције да за то неће сносити одговорност. У јавности, као последица свега тога, у јавним наступима, на локалним медијима кажу да је каса била празна када су дошли на власт и како су грађани веома топло примили и поздравили увођење тог плаћања. То говори о томе да се ради о једном својервном цинизму и да је на власт дошла таква врста људи да се то заиста не може описати.

Ја мислим да би наша странка могла, онолико колико има приступа на медијима, да укаже на ово и да ће то повољ-

но одјекнути у јавности, а локални органи странке могли би својим иступима на конференцијама за штампу и те како ову чињеницу да искористе.

Перфидне работе у Републици Српској

Ђуро Кончар: На Централној отаџбинској управи, после избора, када су резултати били онакви какви јесу, био је један приједлог, па ћу га поновити. Мислим да би требало да се методологија брани и дјеловање странке побољша и осавремени. Значи, у том смислу, да би наше поруке што прије, што прецизније, што јасније долазиле до наших гласача, наравно, са већим ингеренцијама.

Друго питање, после овог догађања у Америци српски народ се нашао у једном положају који је сада овакав или онакав, мислим да би требали грађанима, ако ништа друго, нагласити какво је сад тренутно стање, шта очекивати, као једина политичка партија националне опције, да просто народу кажемо последице 11. септембра, или када већ, мења се мапа, шта је то што се захтева на крају. Јер, у Републици Српској једна је велика подвала, перфидна игра, ради се о наговештају босанске нације. То нису наивне игре и Српска радикална странка би требало да да и на то одговор, па предлажем да Председнички колегијум добро то размотри и да се и ова питања нађу у нашем политичком дјеловању. Нормално, упозоравам на то да се не залијећемо, па они пуне пробни балон па се упецамо.

ДОС прљав противник

Александар Вучић: Пошто је у Српској радикалној странци свима познато да нисам баш до сада показивао оптимизам, искрен да будем, код мене се нешто променило у ових месец дана и мислим да се ствари крећу на боље. Ово сам рекао зато што сам био свестан и вероватно нисам умео да сакријем, ни ус-

пео да сакријем ни емоције, а ни свој став према једној правој, али озбиљној, добро сачињеној и добро направљеној превари, коју је власт извела у Србији, а слично мислим и у Републици Српској и Црној Гори.

Наиме, ми се овде суочавамо са нечим што је много теже и опасније него што је била власт Слободана Милошевића када смо били њихови политички противници, противници Социјалистичке партије Србије и касније ЈУЛ-а. Било је непоредиво лакше и због тога што нису имали подршку бројних, наводно невладиних организација које су у ствари финансиране из тајних фондова и служиле за прање пара појединих земаља, као што данас имамо случај у Србији, и никада нисмо имали такву медијску блокаду као што је данас. Читав један блок медијски који бојкотије једна група и то недржавних, невладиних медија, наводно, а под директном контролом неког од центара моћи споља, затим досове режимске медије и посебно приватне, такође, контролисане медије од стране ДОС-а и веома, веома је тешко пробити се, говорити нешто, и онда када се појавимо очигледан је њихов покушај неке врсте негативне кампање против Српске радикалне странке.

Врло мало простора је за позитивну кампању, врло мало простора за наше политичке идеје, наше политичке ставове, али мислим да је се креће то све на боље. Зашто то мислим? Мислим из простог разлога зато што људи заиста живе много теже и почели су да слушају оно што већ шест месеци као папагаји понављамо, а што мислим да је било врло важно и врло добро, а то је да они управо због тога што смо им највећи и најјачи противници сакривају ту истину, покушавају да нас блате, опањкавају, говоре најгоре могуће ствари о српским радикалима и зато ми се чини, и зато мислим да је време које је пред нама неупоредиво боље него што је било.

Говорио је председник странке о њиховим измишљеним истраживањима али и по њиховим измишљеним истраживањима када смо имали осам, девет одсто, имали смо два и три одсто по овом медију Србобрана Бранковића, а сада нам и он даје осам одсто, што значи да је преко 15, 16 одсто.

Др Шешељ: Опет смањујеш, Вучићу. Опет смањујеш.

Медијска тиранија

Александар Вучић: У сваком случају, мислим да ће они имати све већи проблем. Суштина режима је у кампањи коју, рецимо, пропагира јучерашњи "Блиц". Ако сте га видели, могли сте да закључите шта ће да раде. Све време ће да буде – Драган Томић на рачуну има милијарду, овај има милион. Они ће прљати, плашити и говорити како је то најгоре и не знају шта друго да раде. Они немају никакву могућност за позитивну

кампану, они не знају чиме да се похвале, јер у Србији ништа није боље ни у једној сфери друштвеног живота и немају шта да кажу да је успешно, да је исправно, да је добро. И онда ће се једино томе бавити.

Погледајте, сви медији који излазе недељом, потпуно иста насловна страна свих новина, и то јасно показује да се из једног центра режира организује, пише и да ће на исти начин реаговати у свакој ситуацији. Али и пад тиража тих новина показује да је одређење народа да му је доста тога да је већ више од годину дана ДОС на власти.

Ми сад имамо још једну психолошку предност, а та психолошка предност је чињеница да су они прошли прву годину дана, ми људима кад кажемо па ми смо само две године били на власти и то у време непосредно пред рат, у току рата и обнове земље, а они су већ више од годину дана и имају пуну власт, немају санкције, немају рат, а нису урадили ништа, е, то је већ њихов неупоредиво већи, неупоредиво већи проблем.

И на овим локалним телевизијама где гостујемо ипак је лакше него што је било раније, и мени се чини, чак понекад не могу да верујем да наши нису намењали питања када видим да има и много више позитивних него негативних питања, а знате како је било пре годину дана када смо негде ишли, када смо негде гостовали. И ја мислим да ће се та ситуација мењати још на боље, јер ће се сада видети гротескност њихових измена Пословника о раду Народне скупштине и то ће сваки, и онај који нас не воли, то ће видети у најогољенијем и најгорем могућем виду. Ја само мислим да ми морамо да се ангажујемо још више, да морамо да радимо још више и да морамо да се представљамо као алтернатива режима, јер неће људи да гласају за нас ако их ми не убедимо да бисмо ми урадили нешто другачије и нешто боље. Значи, они ће бити против ДОС-а, али ће рећи, ако ми то не устемо, добро, ми смо против ДОС-а, али нећемо да гласамо ни за кога, или да бирају неку своју опцију у ДОС-у. Наше је да их убедимо да смо ми способни, да ми имамо могућности, намера, воље и снаге да нешто изменимо и у сваком случају сам сигуран да ће тај скок популарности бити толико значајан и толико велики да они неће моћи да их зауставе.

Најме, кад смо ишли слазном линијом, када је ишао пад броја гласова, пад популарности, то је било врло тешко зауставити. По мом мишљењу, тек средином ове године смо то дефинитивно зауставили и тада је кренуо лагани раст и сада он иде све јачим темпом. Сада он иде све јачим темпом и све бржим темпом и за четири, пет месеци ће он бити много бржи него што је то данас случај. И зато мислим да ће на пролеће, када буду расписани избори, да ли за март, април или мај, потпуно је свеједно, мислим да ће странка бити у напону снаге и мислим да ћемо имати много више гласова него што смо имали.

Ту сад има један велики проблем, а то је ова истрага против председника странке. Проблем је зато што само он има такву харизму, у то нема никакве сумње, али то ћемо морати, мада ће бити врло тешко да издржимо и као некада када је био у затвору и када су и остали функционери били у затвору, да идемо од места до места, да идемо од града до града, и са још много више елана него што смо иначе радили да радимо, да се међусобно подржавамо, ја сам уверен да они неће успети странку да посвађају, али се пре свега надам да од њиховог поступка и од одвлачења Шешелја у Хаг неће бити ништа. Али, то су направили по мом мишљењу, ја сам то одмах рекао, можда сам се мало по томе разликовао, мислим да је то иницијатива, наравно нису они ти који одлучују, али жеља, пре свега неких одавде из Београда, јер не могу да га трпе.

Није случајно Ђинђић још пре два месеца рекао - ако ми не дате паре имаћете у новембру Шешелја на власти у Србији. Није он то случајно рекао, било је то смишљено, ја мислим да је то и њихова жеља, наравно нису они ти који су најважнији у том процесу одлучивања, али мислим да то треба и народ да зна, и грађани Србије да знају, а већ ми се чини да то препознају, и да им ми ставимо до знања да било каква претња никада неће помоћи да униште Српску радикалну странку.

Што се тиче Црне Горе и Републике Српске, мислим да странка мора много више да ради, посебно у Црној Гори, где стање познајем неупоредиво боље него у Републици Српској...

Др Шешелј: То је друга тачка дневног реда.

Александар Вучић: Да, добро онда сам завршио, захваљујем се.

Петко Вукојчић: Око овога да ли ће неко да иде у Хаг, ствар је председника. Мислим да се у укупном стварању босанске и српске политике иде у корист томе, у последњих месец дана ово што се дешавало са Америком, имам пријатеље који су тамо и знам како се све тамо спроводи.

Мислим да бих се прије определио да идем на чишћење пећи, него добровољно се предавати, јер је то њихова жеља, и не знам шта ће бити са нама осталима као припадницима Српске радикалне странке, ако председник оде. Није проблем хапшења, него је питање да ли је председник разматрао и промене на светском нивоу како ће се развијати и у ком ће се правцу решавати ове ствари.

Ментално манипулисање народа

Зоран Красић: Политичку ситуацију у Србији карактерише чињеница да, ево, после годину дана од петооктобарске револуције револуционари чак нису ни прославили тај дан. Ми смо обележили и најавили и поновили управо оно што смо рекли отприлике 5. октобра 2000. године и, нажалост, све што смо рекли обистинило се. Досманлије упорно служе страним интересима, желе да нас прикључе тамо где нам није место и где нас не желе, а карактеристика њиховог политичког деловања је оно што нас забрињава, а то је нарушавање, па чак и гажење принципа народног суверенитета и људских права и оног основног инструмента за остваривање тога, а то је уставност и законитост. И морам да кажем да Српска радикална странка може бити поносна што је на време то препознала, обавестила јавност, а богами и жестоко критиковала на свим местима где је била у прилици да критикује досманлије.

Шта можемо очекивати у следећем периоду у погледу нашег политичког деловања? Што се тиче простора за наше политичко деловање, мислим да смо од почетка, са мањим изузецима, у потпуно истој ситуацији. До ивице забране делатности, али увек спутавање, гушење, онемогућавање да се Српска радикална странка у пуном светлу представи. То треба да очекујемо и убудуће и мислим да на бази ових дванаестак година нашег политичког деловања имамо довољно искуства како да померемо те границе и те забране, почев од оног пешачког рада, па до медијског рада и организације великих митинга и трибина. И то странка мора да уради, оспособљена је и може да уради, постоји интерес, јавили су се неки нови мотивациони фактори после годину дана, јер су се пробудили неки наши чланови који су спавали ових годину дана, који су размишљали шта се то десило, како се то десило, зашто странка није постигла неки мало бољи резултат.

тат када није ни било време да се постиже бољи резултат.

Ја бих само указао на једну опасност која је и даље присутна, а то је комбиновано деловање и група из иностранства, и финансијских центара, и ових плаћеника овде, поготово невладиних организација, готово, може се рећи, свих медија. Ми ћемо у следећем периоду имати опет можда перфидније изражене менталне манипулације којима ће народ бити изложен. Можда ће многи више очекивати на бази наше активности да се повећа популарност, а она неће тако рапидно да расте. Управо због тога што ће грађани бити изложени једном збуњивању, јер видите и сами да досманлије на сваком кораку буквално раде оно што ради београдски круг двојке, то су ове београдске усташе. Убеђују грађане да није добро бити Србин, великокрбин, није добро потенцирати национално, већ треба потенцирати глобалистичко приближавање свету и његовим стандардима, иако је стварност тако сурова и указује на, што би неки људи рекли – дајте, вратите нам санкције, да макар мало боље живимо.

Значи, те медијске манипулације ће се наставити да би се једноставно од грађана створила још аморфнија маса, која би могла да се модификује, и оно што је карактеристично за револуционаре, ићи ће се са комбинацијом две методе. Једна је прогон политичких неистомислџеника, како они кажу остатака бившег режима, наравно ту ће бити и доста конструкција, поготову када је у питању Српска радикална странка, међутим треба очекивати и рашчишћавање унутар својих револуционарних редова, јер револуција једе своју децу. Тако да ти сукоби који се јављају унутар ДОС-а, мање или више су фингирани, и главни циљ тих сукоба јесте да је само ДОС и власт и опозиција.

Значи, много, много више активности нам је потребно. Каква ће бити наша популарност зависи, пре свега, од тога како можемо да одговоримо овим изазовима и да ли можемо да очувамо ове наше принципе којих се 12 година придржавамо. Једина смо странка, то с поносом треба да кажемо, која се није одрекла ниједног свог принципа, а поготово ова два основна која и дефинишу нас као политичку странку, а то је народна сувереност и људска права. Са много више активности мислим да можемо да побољшамо резултате на следећим изборима који се очекују почетком следеће године. Толико.

Пацке председника

Др Шешељ: Ко се даље јавља за реч? Нико више.

Добро, ја мислим да по свим тим питањима међу нама нема никаквих спорења. Наша анализа политичке, економске и социјалне ситуације у Србији је целовита и нема дивергентних ставова по

том питању. Али оно чему је требало можда и више посветити пажњу то је интензификација страначких активности. Има много опуштања у странци. Неки кадрови су се уморили. Ко се уморио? Уморио се Вујић, када није могао да понесе два пакета новина, или пет, из Сомбора на аутобус за Суботицу, или кад Стаменковић треба да понесе новине за Ниш, или за Прокупље, па то не уради, из неког разлога му откаже комби.

Дакле, ја сад морам да конкретизујем те ствари, оно што нисам хтео да кажем док су биле камере укључене, сад морам да кажем. Знате, ми имамо заиста добре кадрове, а тај умор они сами морају да савладају у себи. И док смо били у Влади, није никада био проблем превоз новина. Сада је проблем, е сад тај проблем треба савладати. Немамо много посланика, имамо 23 плус пет у Србији. Они су пре свега одговорни да се те новине благовремено достављају. Јер они су на државној плати. То су само два карактеристична примера. Да се у последњи моменат деле новине у Прокупљу, на сам дан митинга, или да још нису ни стигле до Суботице, и у многа друга места, још нису стигле новине зато што су посланици комотни. Па крену из Београда, не размишљају. Јањић однесе само у Владичин Хан.

Подршка

Централне отаџбинске управе

Др Шешељ: То је сад питање које треба расправити. Ми имамо ову екипу људи која је формирана да гостује на локалним телевизијама, то је ових десет људи који имају обавезу да редовно иду на све те емисије. Наравно, та листа се може проширити са другим истакнутим члановима странке, сходно могућностима и њиховим жељама. То можемо увек да урадимо. Остаје проблем лоше финансијске ситуације свих одбора, али она, колико год је сад тешка, много вам је лакша него што је била 1993. или 1995. године, када се новац морао прикупљати за страначку централу, је ли тако. Па сте имали обавезу, скупи овако, скупи онако, продај ово, продај оно, сад те обавезе нема, према централу нема никаквих финансијских обавеза. То је велики олакшавајући фактор.

Друго, централа с времена на време може да помогне, да вам да одређену количину књига да продате, нешто је раније било мајица и капа, али мало, судећи према потребама и прохтевима.

Ово питање које је покренуто око мог одласка у Хаг. Ја желим да Централна отаџбинска управа томе изрази подршку и да то данас буде саопштено у закључцима. Сви ће ови закључци бити у складу са закључцима, мислим да не морамо ниједан посебно да вам овде читамо. Ја сам Вучићу рекао да већ може да то емитује. Један од тих закључака је да ми подршку указује Централна отаџбинска упра-

ва у тој одлуци. Ја од вас тражим ту подршку, а како ће бити после, то зависи од вас највише, а и од мене, наравно од мог држања у Хагу, а опет зависи од ваше добре организације, дисциплине у странци, поштовања Томислава Николића, који ће преузети функцију председника, вршити ту дужност, до мог повратка кад-тад. И по том питању мора да буде јединство, и то није сад ствар бољећивости или страха шта ће бити. Ко зна шта ће бити? Можда ми Хаг и спасе живот, можда одем тамо, па овде не страдам под неким рафалима, ко зна, пусти ти то Ратко.

Ја тражим да се ви по том питању изјасните. Ко је за то да ми се по том питању укаже подршка нека дигне руку. Добро. Ко је против? Не видим оне руке које се дижу тамо, стиде се нешто. Да видим који су то што дижу руке. Срећа моја па вас није већина, иначе бих одмах поднео оставку. Нисам избројао, још једном дигните руке. Јањићу не можеш ти два пута да дижеш руку. Дакле, 11 гласова против.

Прелазимо сад на другу тачку дневог реда. Е, сад још поводом ове тачке. Ваша највећа обавеза сада је сваког петка да преузмете новине. Новине ће ићи у све већим тиражима. Ми треба до следећих избора да штампамо новина и књига за 300.000 марака. То вам отворено кажем. И ми смо те паре унапред уплатили. Али немојте да то после иде у складишта и ту да стоји, као код овог Раденка у Зворнику. Огромне паре смо за то дали. Кључне паре смо за то дали, дакле не жалимо паре, ух-дали смо редакције, праве се квалитетне новине, праве се онакве новине какве народ воли да чита, а зато ви треба да се организујете да те новине делите, да иду посланици да деле. Сваки посланик мора бар један дан у недељи да проведе делећи новине. Председници окружних, председници општинских одбора са лајавањем, сваки окружни одбор је добио по један лајавац из централе, је ли тако? Нису још сви стигли, али добићете за који дан. Лајавац, музика, деле се новине. Ефекат изазива и оно када се организујете колима, па са заставама прођете кроз град.

Сада ће седнице Извршног одбора бити сваког петка у оном месту где је митинг, то је добро, наравно. А чланови из околних општина увек треба да се организују и да што масовније дођу на тај митинг.

Добро, ово питање смо онда апсолвирали, идемо на другу тачку дневог реда.

Спремност за нове изборе

У Црној Гори је ситуација све тежа по питању сепаратистичких тенденција, по мом мишљењу народ је све свеснији ситуације и што дани више пролазе, мање је расположење да се заиста гласа за независност Црне Горе.

Друго, Букановић је изгубио подршку западних сила, бар нема онакву подршку какву је имао раније, њему је рок трајања истекао и вероватно ће ту доћи до неких нових ломова.

Ми морамо тамо бити спремни за нове изборе. За те изборе се морамо још боље спремати. Прошли пут нису наше припреме биле лоше, ефекти наше предизборне кампање нису били лоши. Међутим, самлела нас је поларизација, с једне стране Мило Букановић, с друге стране Предраг Булатовић. Сад та поларизација по мом мишљењу неће бити толико изражена, јер је и Предраг Булатовић направио доста потеза који су умањили рејтинг Социјалистичке народне партије.

Друго, наша пропаганда мора тамо бити активнија, дисциплина у странци много већа. Ми смо имали проблеме у странци, које смо морали ригорозно решавати, и неколико људи је искључено због тога. А и неки од страначких функционера су добили по носу. Душко је добио по носу јер је био доступан, а Војводић је у одсуству добио по носу. А то више не сме да се понови.

Налози страначке централе морају стриктно да се извршавају. Ако је нешто погрешно у тим налозима, на следећу Централну отаџбинску управу, отвара се проблем и у тврђује се одговорност ко је погрешно, а кад стигне налог из Београда да мора то да се уради, онда мора да се уради. И то убудуће да буде тако.

Друго, договорили смо се, и већ су Момир Војводић и Душко Секулић урадили један број новина за Црну Гору, да једном месечно раде специјално

издање за Црну Гору и да тако зараде своју страначку плату. То јесте напојан рад, али може да се уради, и увек има могућности да се један број склопи и, наравно, да ангажујете још људи из странке који знају да пишу, који могу то квалитетно да ураде. И да се те новине на време деле, да се не налазе тамо ускладиштене, као што сам налазио у Никшићу, или да се не налазе у контејнерима, као што је било у Подгорици.

Када почне предизборна кампања одржаћемо и неколико митинга, а и сада већ да видите неке термине, Вучић би могао да гостује у Црној Гори, опет да одвоји неке дане, али да то не буде много дана, два, три дана, најбоље да се веже за викенд, и не може оне дане када је Скупштина овде. А ја бих дошао на митинг, али не бих митинг пре него што се закажу избори, осим да се деси нешто конкретно, неки повод, па онда да се заказује. И ви треба много више да радите на терену. Тамо су активности много мање од страначког програма, а мислим да популарност расте и велику услугу нам чини овај лист ДАН, скоро у сваком броју има нешто што изјаве српски радикали. Почели су и саопштења из нашег одбора из Подгорице да објављују.

Добро, да ли се неко по овој тачки јавља за реч?

ДОС распирује

антицрногорско расположење

Мр Небојша Величковић: Оно што карактерише актуелну политичку ситуацију у Црној Гори јесте да Влада Црне Горе води Црну Гору у отце-

пљење и ја нећу понављати све оно што смо радили у предизборној кампањи, али много снаге и енергије смо утрошили да разбијемо на неки начин ту поларизацију која је присутна у последњих пет година, односно од оне поделе од јединственог ДПС-а. Рекао бих да у својим наступима, на неки начин од грађана нисмо најбоље схватили, јер таква је политичка ситуација, таква је клима да ова поларизација одговара и председнику Црне Горе, Милу Букановићу, и Предрагу Булатовићу, председнику Социјалистичке народне партије.

Али, у последњих пола године доста тога мислим да се променило. Променило се што народ све више увиђа и схвата и да Предраг Булатовић и Мило Букановић раде, један јачим интензитетом, а други слабијим интензитетом, на рушењу Савезне Републике Југославије, и Предраг Булатовић коалицијом са ДОС-ом ради на смањивању тих функција на савезном нивоу, залаже се за то сада већ јавно, да на савезном нивоу имамо пар функција. То није ништа друго, по нама, него рушење Савезне Републике Југославије. Такође, оно што носи опасност опстанка Црне Горе у Савезној Републици Југославији јесте што и досовска власт овде у Србији изазива, на неки начин, у јавности антицрногорско расположење. То је доста присутно у Црној Гори и ми морамо на све начине покушати да на то колико-толико утичемо да не нађе плодно тле у Црној Гори.

Што се тиче економске, социјалне, безбедоносне ситуације она је лоша, сваком даном се погоршава. Ми смо

ЕКВИЛИБРИСТА

већ имали спорадичне инциденте на подручју Плавске општине, где има и погинулих на подручју Беранске општине и упадају униформисани припадници са Косова и Метохије и на тај начин покушавају изазвати сукобе у том дијелу Црне Горе. Оно што бих нагласио, српски радикали у Црној Гори мораће још више у наредном периоду, с обзиром да су следеће године и локални избори, урадити да појачамо организацију и инфраструктуру на терену, за коју сада не можемо рећи да је добра, и оно што бих ја предложио и овог пута да појачамо ипак дисциплину већ од сада у странци, да поготово у Црној Гори, неке личне нетрпељивости, анимозитете или некакве свађе треба у коријену спречавати да не би дошли у ситуацију да у предизборно вријеме, како нам се дешавало, имамо неких проблема.

Мислим да је позитивно и ово што радимо на овим страначким листовима. Мислим да ћемо смоћи снаге да мјесечно по један број завршимо и, на крају не бих превише дужио, осврнуо бих се на ову најаву да преседник странке, др Војислав Шешељ, пође за Хаг. Та изјава, та конференција за штампу у четвртак је емитована и у другом дневнику, односно првом дневнику Телевизије Црне Горе, изазвала је различите реакције, али онај број људи са којима сам ја контактирао углавном стоји на становишту да је то храбар и смео потез, мада на неки начин нису сигурни да ли је и паметан у овом тренутку.

Др Шешељ: Што си онда гласао за?

Небојша Величковић: Немојте погрешно да ме схватите.

Наравно, поштовао сам одлуку и председника странке, ми ћемо то уважити и, ево, толико.

Др Шешељ: Значи, само Никола Поплашен и Јањић су предводници ове секте.

Милидраг Мајдов: Ја бих само двије реченице. И ја бих се придружио тој секти.

Др Шешељ: Касно, касно.

Милидраг Мајдов: Ја сам гласао за то, дигао сам руку, али имам један предлог, ако дође до тог суђења, да се ангажујемо, и остали чланови Централне отаџбинске управе, да сви идемо у Хаг.

Др Шешељ: Ако вам дају визу.

Милидраг Мајдов: Да као сведоке на суђењу позовете људе који су учествовали са вама у борбама и не знам ни ја шта све.

Др Шешељ: Па да ми и Никола иде у Хаг, е јеси паметан.

Добро, немојте ви о томе да бринете ништа. Та је ствар изгласана и немој сад поново да се враћаш на то. Ту се Централна отаџбинска управа изјаснила, је ли тако. Ви који сте променили мишљење у међувремену, жао ми је, чекајте до следеће седнице.

Милидраг Мајдов: Не желим да

мењам мишљење, него ако буде потребно да се сведочи. Гледајте људе који су на терену прљали ваше име. Има таквих случајева.

Др Шешељ: Ко ми је прљао име? Мени може да упрља име само онај ко ми обилази жену док сам ја одсутан.

Добро, да ли имаш још нешто да кажеш?

Милидраг Мајдов: Па немам, ето, само као сведок сам могао да кажем да председник Шешељ није урадио оно за шта га криве.

Ванредни избори питање дана

Др Шешељ: Ја мислим да смо се разумели око свега што се тиче ситуације у Црној Гори. Ту се ништа у нашој политици не мења, апсолутно ништа. А објективно, политичка ситуација из дана у дан се мења и ванредни избори се могу очекивати готово у сваком моменту и на њих морамо бити спремни. То подразумева много већи рад на терену, пропагандни и организацијски. Има одбора где има доста проблема са организацијом. У Никшићком одбору, је ли то решено, Плужине су добре колико ја чујем, проблем је Никшић сам. И то је највећи проблем сада у странци, ово остало је санирано. Где још има? Има ли још неки одбор где не функционише?

Мр Небојша Величковић: На Цетињу.

Др Шешељ: Да, на Цетињу, али је тамо тешко да профункционише, али ето, ако може нешто да се оствари, пар чланова да имамо ко се декларирате да је наш члан томе је глава у торби. То је објективно тако.

Више страначког рада у Црној Гори

Ратко Савићевић: Ја се стварно извињавам, можда нећу бити довољно речит, пошто ја нисам школован човек, ја сам возач професионалац, механичар, нисам ни магистар, ни доктор, али господо моја, браћо и сестре, требамо погледати и казати шта недостаје.

Не бих се везивао сад на Србију, држаћу се сада Црне Горе, сви ми фино причамо, али када треба да се ради мало се ради. Резултата има, то се нормално показује, али ја бих само навео пар примера, па онда ви, господине председниче и Председнички колегијум, и ми као Централна отаџбинска управа да размислимо. Нисам самокритичан и ја сам један од тих нерадника, али бих казао једну ствар. Имамо председника за Црну Гору, од избора па до сад још се нисмо састали. То је, господине председниче, извините, ја знам да је тешко, али ми можемо, 21 општински одбор у Црној Гори постоји, можемо барем једанпут у месец дана или у два месеца да се састанемо на Одбору Српске радикалне странке која носи име др Војислав Шешељ, и да видимо шта треба да се ради.

Немамо новина, немамо никаквог пропагандног материјала, и ја бих молио, и себе и остале, да почне да се ради што више и да будемо што више збијени, што се каже, друг до друга, брат до брата, јер ако будемо овако радили као до сада, онда стварно у Црној Гори ми можемо да кажемо да странка не постоји из разлога што пар општина имају одборнике, а на републичком нивоу не можемо да освојимо ниједан мандат. Ја сам хтио само толико да кажем, али не освојити у републичком парламенту ниједан мандат, значи немамо могућности да се чује наш глас никако. По општинама може да се чује и чује се нормално, негде странка расте, негде се смањује, али ја мислим да би за Црну Гору требало мало више рада.

Битка за освајање изборног цензуса

Др Шешељ: Да, то је проблем који нас мучи у Црној Гори већ девет година. Али нисмо успевали да га решимо на дуже време. Сада би требало да види Тодоровић, да одржи један састанак са вама после Централне отаџбинске управе да се мало о томе поразговара, јер ми смо морали због објективне ситуације у странци да вежемо Извршни одбор за Црну Гору са Извршним одбором Србије и да заправо створимо Извршни одбор за Савезну Републику Југославију. Е, онда је ту пробем долазака на сваку седницу Извршног одбора због великих даљина сваког петка и тако даље.

Не би било лоше да се организују састанци у Црној Гори у Подгорици, бар једном месечно да би долазили сви председници општинских одбора, а неко из Београда да дође, да ли Тодоровић, да ли неко кога он овласти, или да то буде Вучић у склопу својих гостовања које му закажете на медијима у Црној Гори, да то буде негде субота или недеља. То би требало сада да се планира, и пошто је то организационо-технички проблем, да се то остави за после седнице Централне отаџбинске управе.

А твоја дијагноза стања у странци је сасвим умесна, таква је ситуација. Странка живне пред изборе, многи људи се тада појаве, многи су заинтересовани да иду на листе. Међутим, после избора одмах тај ентузијазам спласне и многи, разочарани изборним резултатима, демотивисани су да даље раде и то је разумљиво, то се дешава у свим политичким партијама које не освоје цензус на изборима. А ми одавно у Црној Гори нисмо остварили тај цензус, од када су нам брутално изабацили осам посланика из Народне скупштине. Али, популарност странке је висока, сви показатељи о томе говоре. Сведочење људи са терена и тако даље, све се с пажњом прати. С тим што ми то сада треба да метријализујемо и у конкретну политичку снагу странке.

Добро, има ли још неко да се јавља за реч?

Пресликовано предизборно стање

Душко Секулић: Пошто се говори о Црној Гори, мислим да има потребе да кажем, пошто сам активан у свакој предизборној кампањи, па и овој последњој, да изнесем неке закључке, не само моје, него и радикала који се налазе у Подгорици у Црној Гори. Ми смо на последњим парламентарним изборима у Црној Гори постигли, са оним што смо кренули, прије него што смо стартовали у кампању, странка малтене у Црној Гори није постојала, постојала је на папиру, али активности странке су биле потпуно мртве, постигли смо једну мобилизацију људи који су били близу странке, не само оне који су у странци, и постигли смо оно што јесмо. Посебно у Подгорици, где смо постигли нешто преко два и по одсто.

Оно што хоћу да кажем је да је стање прије избора пресликовано и сада у Црној Гори. Ми имамо општинске одборе на папирима у скоро свим општинама Црне Горе, у неким немамо, као што сте поменули Цетиње, али партија је присутна, и надам се да ћемо нешто урадити по питању информисања, поготово што очекујемо овај лист са темама из Црне Горе и оно што је посебно важно и што је најважније да кажем, Александар Вучић је у Црној Гори постао човек коме сви Срби у Црној Гори вјерују и постао је човек који може медијски, политички и на сваки други начин да доље парира великим политичким снагама, као што су ДПС, односно СНП.

Оптимистичка прогноза

Александар Вучић: Ја мислим да је ситуација у Црној Гори, пошто сам доле провео доста времена, да доле компликована као што ми мислимо, и чини ми се да бисмо много лакше могли да решимо те проблеме. Наиме, наш је кључни проблем у Црној Гори, не општа популарност странке, немојте да мислите да странка са српским предзнаком нема шансе, има велике шансе, и доле огроман број србује и у Подгорици, и у Никшићу, и свуда, буквално. Имали смо људи на трибинама више него што је скупио ДПС. Буквално ДПС, да не рачунамо њихов централни митинг, ми смо имали по трибинама скоро више него они.

Али, највећи наш проблем доле јесте што људи не могу да замисле нас као алтернативу. У смислу, пре свега, наших кадровских решења, ту нема довољно људи. Неки људе чак из ранијег периода које ја нисам ни упознао у нашој странци, касније сам сазнао, постали су перјанице црногорске политичке сцене у неким другим странкама, због наших сукоба и тако даље. Чак неки млађи момци, због просто личних сукоба који немају везе са страначком идеологијом. Ми морамо наћи још неке млађе људе, и још неколико људи који ће моћи да нас представљају, јер смо у овој кампањи имали пет

или шест људи који су могли да се појаве у кампањи. Не знам, Момир, Душко или још пет или шест људи, и то је био максимум, а потреба нам је још много нових људи са којима бисмо могли да добијемо тамо бираче. Када то будемо успели сигуран сам да ћемо имати преко 10 одсто у Црној Гори и уопште не мислим да је ово преоптимистична оцена. Хвала вам.

Нема боље од Српске радикалне странке

Момир Војводић: Господине председниче и драга браћо, обавезан сам, савест ми је наложила да вам нешто кажем. Да сам ја изненађен председничком примедбом да сам кажњен, а да то не знам. Ја, савјест ми је мирна, а намјере све часне и искрене према свему што сам до сада радио у Српској радикалној странци, и нема никаквих, никаквих услова ни у примисли да сам ја дошао у Српску радикалну странку да се одавде борим за српство, да сам ја поставио ништа, и да ми се десило икад и иђе да сам опонирао, да не говорим о председнику, ја сам се потписао пред њим да ћу да га подржим ће год, и у злу и у добру. Сад ме зачуло, јер мој претпостављени је господин председник странке, а оно што одлучи Централна отаџбинска управа, и Председнички колегијум и Извршни одбор, то ни у примисли се није десило да Момир Војводић каже - болестан сам, не могу, нећу или слично. Ево, имам сведоке овдје, људи из Црне Горе, ако се мени не вјерује, а вјерујем да ми се вјерује са моје 62 године, не знам зашто ми се не би вјеровало, ја ни са ким се свађао нисам. Са моје стране није било свађе да ја за њу знам.

Изненађен сам, а чуди ме, сад нећу ја председнику да говорим како треба да установи стање, јер ако се чује једна страна, а не чује се друга страна, онда ту нема ни одлуке. Ја сам очекивао, ако се не-

где нашло нешто интригантано, и ако има примедба нека, да ми се то каже. Ово нека остане овако, Српска радикална странка са Момиром Војводићем неће имати никада проблема и ово је моја потоња странка. И ја сам добро урадио када сам видео да је све порушено и похарано у Црној Гори да је остала само још једна странка која није изгорела, која се није продала. Мене су питали одмах на почетку, сећа се тога и председник, када је овде у Београду интервју један био, каже - зашто си у Српској радикалној странци. Ја кажем - нећу у њој бити када се роди боља. Која будала не би ишла у боље, али сада боље нема од Српске радикалне странке, и зато сам српски радикал, да не говорим о традицији, свему другом, историји и тако даље, оно што ме одувек, то председник сам зна, и некад када сам био у Народној странци, када је говорио - седи, будало, овде крај мене. Ја сам и онда био радикал.

Др Шешељ: Како сам рекао, како сам рекао?

Момир Војводић: Седи, будало, овдје крај мене.

Др Шешељ: Јесам ли тако рекао? Давно је било, не сећам се.

Мегдани у Морачи или топли вјетар

Момир Војводић: Ја сам онда више седио у канцеларији код вас него што сам тамо сједио. То и ви сами знате. Али о овоме стварно будите сигурни нема проблема. Ево Душко је ту, ту су сви они, од мене старог што год буде ја ћу чинити, а богами сам и ноћима чинио, и ватала ме полиција, и чудеса сам радио, и лијепо плакате, и писао оно све што председник сматра да ми није ни распоређено да радим као стар човек, да то раде млађи, а знао сам да по три хиљаде за ноћ издјелим нашега специјалца, да кренем од врата до врата.

А то што сте рекли да је на Цетињу ризик што си радикал, ништа ми мањи

није у Подгорици, ништа ми мањи није у Морачи, ја сам љетос подјелио два мегдана у Морачи. Ето, докле су дошли противници српства. У Колашину да не причамо, а додуше, ево стварно немам ништа поред себе да бих се још и бранио, сем шакама, ногама, главом и језиком колико могнем, неће вербално ријешим па прођем овако јефтино, али када удари, онда прођем к'о јарац на брвну. Молим вас, ја нећу да вас уверавам. Ви то знате лијепо, од Момира Војводића можете само очекивати топли вјетар.

Др Шешељ: Ја се надам, Војводићу, да се ти од мене нећеш бранити песницама, теби овде није никаква казна изречена по Статуту, ни ти је неки кворум одлучио о томе.

Момир Војводић: Али сте се љутили на мене.

Др Шешељ: Е, да ти кажем месецима сам љут, а ти си знао због чега сам љут. Вучић је написао текст саопштења који сте требали да потпишете ти и Секулић, а ти ниси потписао јер си рекао да потпишеш само што сам напишеш.

Момир Војводић: То је мој принцип.

Др Шешељ: Е, тај принцип може свуда осим у Српској радикалној странци. Јер то ниси потписивао као Момир Војводић, него као члан Председничког колегијума Српске радикалне странке.

Момир Војводић: Ту је неспоразум председничке, нема проблема.

Др Шешељ: Тај неспоразум више не може да се деси, а нико тебе овде није оспоравао као српског националисту, као искреног радикала, и нико твоју част није доводио у питање, али јесте дисциплину, и то је моје лично довођење у питање твоје дисциплине и моје личне љутње, а теби никаква мера овде није изрицана ни на каквом састанку.

Момир Војводић: Да сам знао да сте ви то рекли, ја бих потписао текст нормално.

Др Шешељ: Ма, знам Војводићу, не могу ја сад свакога појединачно звати. Постоји један систем унутарстраначког комуницирања. Вучић је то написао, послао Душку и то је требало да се заврши. Не могу ја више о томе да размишљам.

Момир Војводић: Предједничке, све је у реду.

Др Шешељ: И нема странка времена за пуке формалности. Међу нама мора да буде толики степен поверења, нама Председнички колегијум ради сваки дан, јер се неформално састајемо, сви смо ту. Ко није ту, чује отприлике шта је договорено. Али досад је то увек функционисало.

Момир Војводић: И још само двије реченице, председничке. Ево, све је углавном ту, знамо и видимо. Што се тиче још ова два листа ту што постоје, ДАН и Глас Црногораца, који финансира ДОС, тамо нема шансе и приступа, ово је добро.

Др Шешељ: Како сам ја имао и тамо интервју, цела страна.

Момир Војводић: Па они хоће овако мало, али то је већ све стало. Кажу ми када се јавим, мање србовања, то раде и у ДАН-у, то раде и овамо, а ови скорашњи листови, медији, знате сами шта раде. То је већ таква хајка да је то стварно неиздржљиво, зато ово са овим нашим листом морамо кренути, да се с тим некако оглашавамо и да чинимо. Гвожђе се кује док је вруће, молим вас, само јак смо пропустили, мада сада морамо то да искористимо, ова загријаност која је постојала за радикале и која расте.

Др Шешељ: Шта је било, није још пауза. Не ометај, Драмлићу.

Момир Војводић: Није ми још урадио визит карту, а обећао ми је давно.

Др Шешељ: Чекај, бре, Војводићу.

Момир Војводић: Извините, ово са Драмлићем, одмах га пријављујем да и он буде мало крив.

Др Шешељ: Ради ти са сликом, али каже, убрзано ти се мења физиономија и никако да ти подеси.

Кумровчани преварили народ

Момир Војводић: Не мијења се, председничке, то се ви шалите.

Пазите, председничке, ово што сада раде радикали у Црној Гори, а нарочито у кампањи што смо урадили, ми смо тада много били популарнији него што смо резултате добили, на несрећу што су ова два Кумровчанина трећи, четврти пут преварили народ и наше бираче. Да победимо Мила, па ћемо онда лако. Сада се надам да је народ за наредне изборе коначно видио кад црногорске тврде главе, што сам рекао да нам је тврда вјера као што су нам главе тврде, све би нам другачије било. То мораш све закуцавати чекићем у главу, е сада више Момир, Мило, Момир, та се прича потрошила.

Сад је шанса радикала, али зато Александар Вучић мора што прије, стално говоре – када ће доћи Александар, када ће доћи Александар, на неку емисију

од ових, ево сада, Душко, да се то види, ја сам разговарао са Митровићем око тога какве су то прилике, и они су ту доста људи били препаднути. То су притисци страшни, то је, ево онда када смо наступали са стране, док Вучић говори у Елмагу онај бучи, онај пријети убити и тако даље. То су тако оштре ствари, али нега стиже то. Али ово сада да кренемо, и медијски, и овако лично колико могнемо, а одбори где год имамо добра човека и ваљана. То морамо радити, нарочито у Никшићу.

Ево, Душко је прије рекао, Никшић нам је слаб, али у Никшићу сада имамо огромно чланство. Сада се тако јављају, зову, ма имамо такве сада потенцијале у младим људима да ми можемо да направимо у Никшићу добар одбор. Добро, идемо на нове људе, ево шта је урадио Александар када се појавио доле, па све су кукали, да побједи Мило, ево морам, па како бих гласао Александра Вучића, како бих гласао радикале. Ту смо ми тада, а плус тога краће и остало, сада сам дошао до неких података, то је ригорозно. Ригорозно. Али ево, видио је народ оно што смо понављали стално, стално сам понављао, непрекидно. Мило паде, а Пеђа допаде, да Србији зада веће јаде. Прочитан је Пеђа Булатовић, прочитана је Социјалистичка народна партија, они сада ово србовање, несрбовање изводе, јер све је то Бронзон голи, ово је вјештина одржавања комуниста на власти, то су давно рекли. Ево, десет година се одржавају. Сви се куну, нису никада били чланови партије, а како који зине из уста му куља Манифест. Опросите што сам одужио.

Др Шешељ: Ко се још јавља за реч? Онда можемо ову тачку дневног реда да приведемо крају, ако се нико не јавља.

Закопане "ратне секире"

Др Шешељ: Овде је, дакле, обавеза на Александру Вучићу, да медијски опет тамо мало освежи стање у јавном мњењу Црне Горе по питању популарности наше странке. А Тодоровић да види организационо како да се регулише, како би се председници општинских одбора састајали и у Подгорици, а не само у Београду, јер кад треба доћи у Београд, велики је пут и никада не дођу сви. У Подгорици је то ипак једноставније. И да се полако обнавља Извршни одбор за Црну Гору. И он у једном тренутку није једноставно могао да функционише због унутрашњих свађа. Те свађе су ваљда сада разрешене. Више тога ваљда нигде нема. Да ли има тога негде?

Мр Небојша Величковић: Не би требало сада да буде тога.

Др Шешељ: Па сада, можда су негде и замрле, Тодоровићу, али не можеш да видиш да ли су само замрле или разрешене, док се то не оствари у организационо питању око тога.

Прелазимо на трећу тачку дневног реда.

Игнорисати окупаторе

У Републици Српској ће вероватно бити нови избори.

Када се то очекује, Никола?

Др Никола Поплашени: Редовни су у септембру.

Др Шешељ: У септембру следеће године редовни, може се десити да буду заказани раније, јер је усвојен нови изборни закон за Босну и Херцеговину. Ми не знамо да ли ће наша странка моћи да учествује или не. По слову садашњег закона нема могућности да јој се спречи учешће. Ако то буде опет нека одлука окупатора на њу морамо бити спремни да реагујемо на одређен начин. По мојим информацијама окупатори већ покушавају неке контакте са странком, упућују писма, траже разне ствари, пишају пулсу ствари. То све треба игнорисати, ни на какве разговоре не треба ићи и никакве контакте остваривати, али не треба при том ни увредити неке лансирати. Једноставно се оглушиш, не реагујеш и тако даље. То је најбољи начин. Ми не смемо дозволити да наши људи сада уђу у неку њихову комбинацију, неку њихову игру. Они би радо креирали Српску радикалну странку по својој концепцији. Е, то се не сме дозволити.

По питању кадрове листе Српске радикалне странке њихова реч нама не значи ништа. Оваквим игнорисањем њихових иницијатива за разговоре, када из ОЕБС-а зову, из овога, из онога, ми заправо све показујемо.

С друге стране, потребно је да једна група најистакнутијих страначких функционера обиђе целу Републику Српску и све општинске одборе и да поднесу детаљну информацију о стању. Има општинских одбора где су прилично замрле страначке активности. Ситуација је веома различита у појединим регионима. И то треба сада добро продрмати. Зворнички окружни одбор на пример, старачки ми је некако, мртгав. Треба видети каква је ситуација у Херцеговини. У неким општинама и тамо је прилично замрло. Проблем је био у Добоју. Мирјана Шаниновић је морала бити искључена из странке. Неке појаве су биле попримиле толике димензије. Е, сада нама треба детаљан извештај о стању шта још даље да се ради да се то стање поправи од општине до општине, а онда у целини за поједине окружне одборе.

Друго, ви нисте до сада добијали довољне количине "Велике Србије", јер смо ишли заправо са својеврсним пилот издањима. Укупни тираж је био 10.000, али смо оспособили редакцију да ради много квалитетније новине и да их брзо ради, тако што смо новинарима увели награђивање према раду. И сад је међу њима такмичење, а раније је то све животило, имали су фиксне плате и правили су биттене. Сада знате како изгледају те новине. Једно издање месечно мора да се спрема са Републику Српску. Када

га спремите, да дођете овде, имаћете на располагању техничког уредника да га преломи.

Огњене, тај посао ти да водиш. 1300 марака за припрему броја, то вам је на располагању да покријете ваше трошкове, хонораре и остало. С тим што овде имате техничког уредника, и када то технички уредник преломи, уз ваш надзор, наша је брига да се то штампа у 10.000 примерака, то је довољно за Републику Српску, на милион становника, је ли тако? Ви сте то једном почели да радите па је замрло, сада то треба да се ради једном месечно. А и од ових других издања добијаћете одређену количину, али не много, јер сад све ове новине које се тренутно штампају концентришемо у ових 18 општина у Србији, где су ванредни избори заказани. Ту покушавамо да остваримо што боље резултате.

Имали смо ванредне изборе у Београду. На Новом Београду и у Старом граду смо удвостручили број гласова у односу на септембар прошле године. Тачно удвостручили, а у Ужичу у једној изборној јединици имали смо шест пута више него у септембру прошле године. У септембру прошле године ту смо имали три одсто, а сада 18 одсто. Због тога, нисте ви запостављени што се тиче тих новина, него се оне сад плански усмеравају. И овде су запостављене многе општине, многи окружни одбори и тако даље, али извесна количина увек може да се добије од ових издања која су намењена пре свега Србији, јер сваки број је напад на досовску власт, а ви сами да урадите по један број за Републику Српску.

Ето, баш ме онда копка, пошто сте ви из Републике Српске масовно гласали против мог одласка у Хаг, је ли то зато што се бојите да ми не будете саучесници или зато што...

Да ли се неко јавља за реч?

Ту би Никола требало да каже нешто.

Жабље кретање

Др Никола Поплашени: Да ли ће бити избора прије септембра ја заиста не знам, али нисам сигуран ни да ће их бити у септембру, јер ми имамо једну ситуацију где мало тога зависи од законских решења и политичког расположења макар нашег, српског и већинског становништва, него од неких других ствари. Додуше, вероватно ће то све више бити и овде. Дај Боже да неће, у извесном смислу ми смо већ постали жаба, а ви сте пуноглавац, па ми нешто тамо кречећемо, покушавамо да урадимо. Али, гледајући ту ствар, ако избора буде у септембру, а морамо се организовати као да ће их бити, јер је такво законско решење, ми се надамо да ћемо на њих изаћи. Нас оптерећује чињеница да неколико пута нисмо изишли на изборе. Било нам је фактички забрањено, мада не формално и то је...

Др Шешељ: Уцењивани смо.

Др Никола Поплашени: И то је произвело извесне последице, од којих је неке председник набројао. Дакле, није сада ту реч првенствено о томе да се неко заморио, склонио у страну и тако даље. Странке постоје ради избора, знате, уколико неколико пута не изађете на изборе, онда је то једна ситуација врло тешка у погледу деловања политичке странке.

Шта се сада може десити? Ја заиста не могу да врачам, али могуће је у наредном периоду да се десити, ја тачно знам модел како бих много лакше него прошли пут постао председник Републике и како ће странка проћи јако добро. Али када бих то применио, питање је да ли би ми ико из ове сале рекао добар дан и да ли бих ја могао пред огледало. Према томе, ми ћемо морати, у зависности од догађаја, тражити неке компромисе. Па ћемо онда процењивати шта је то граница тога компромиса.

Знате, јесте по закону тако, али није више ОЕБС, него је канцеларија високог представника, неког ко има неки суверенитет и над изборима. И ту ћемо бити у једној врло непријатној ситуацији. Знате, могу се поновити ранији захтеви у смислу овога да треба сменити руководство странке, добро то можда и није неки захтев, али пазите онда се морамо одрећи Београда, они кажу централе, то јест Србије у целини и тако даље, онда да клекнемо пред Сарајевом, па онда да дајемо примат прописима донесеним на заједничким органима, а не у ентитету и тако даље. То су већ ствари које могу да доведу у питање тај ток догађаја и тако даље.

Али ја сам уверен да се морамо организовати и деловати као да излазимо на изборе. Не бих имао лошу оцену у погледу стања на терену. Ја мислим да је,

у односу на све ово стање у одборима и инфраструктури врло добро, с обзиром на све то шта се десило. Нема општина да ми немамо општински одбор или, ако је он у тешкој ситуацији, постоји језгро које га може осетити за недељу, две. Када се јави ситуација избора, што се тиче популарности она није проблематична, тако да ја у том ужем страначком погледу нисам песимиста и не мислим да бисмо ми ту лоше прошли, али мислим да ће много више бити озбиљних ствари које ћемо морати проценјивати у наредним месецима него што бисмо сад могли.

Ево, ја неке посебне сугестије немам, наравно, ми ћемо у редовном раду сагледати стање у сваком одбору, и у окружним одборима. Добро је да у овом техничко-организационом погледу нема потребе да се задржавам на томе, осећа се велики вакуум информација из Србије. Посебно у западном делу Републике Српске где не допире сигнал радија и телевизије, и ту ћемо нешто морати организовати у наредном периоду.

Нема компромиса са ОЕБС-ом

Др Шешељ: Да ли се још неко јавља за реч?

Ако се нико не јавља ја бих само неколико речи поводом овога што је Никола рекао.

Па ми смо једном били принуђени да правимо компромисе, али не верујем да ћемо икада више такве компромисе правити. Када су били избори 1998. године, ми смо направили компромис што смо се за љубав твог избора за председника Републике одрекли неколико имена, осам имена је било са посланичке листе, и то најугледнијих страначких активиста и функционера. То више нећемо дозволити. У погледу страначког

програма, и у погледу листе кандидата, једноставно нема компромиса, а што би ми онда уопште ишли на изборе, ако ћемо такве компромисе правити.

Што се тиче страначке централе, наравно да ће на томе инсистирати, али немају правног основа. Постоји социјалистичка интернационала која је руководство свих социјалистичких странака Европе, колективно. Унутар социјалистичке интернационале је већа страначка дисциплина него унутар Социјалистичке партије Србије што је икада била.

Према томе, нема ту правног аргумента. Ако ће неко да проводи самовољу, онда нема ништа од тога. Тако да ту нема компромиса. Знате, нема компромиса ако траже да прихватимо назив Бошњак. Нећемо да га прихватимо. Назив муслиман, не могу нам наметнути. Па ваљда смо сви Бошњаци који смо рођени тамо. Сада је неко други Бошњак, а ја нисам, па не може то.

Поводом страначке идеологије такође нема компромиса, нека онда они брутално опет онемогуће странку на изборима. Нама су драги посланички мандати и парламентарни статус, али не толико да бисмо од основних принципа одустајали. Дакле, ту нема погодбе. И друго, нема контаката са њима, Никола. Контакти могу...

Др Никола Поплашен: Када се листе прихвате.

Чврсти опстају

Др Шешељ: Када се листе прихвате, ако нам странка иде на изборе, онда нормално функционисемо. Док се наше листе не прихвате, нема ништа. Нећу о листама да се разговара са њима. Нити има о чему другом да се разговара. Они ће сада покушати кроз нашу стра-

нку да се инфилтрирају, стартоваће председнике окружних и председнике општинских одбора. Свима реците, нема разговора са странцима. Они су то радили и раније, али смо дозвољавали и људи су нас углавном информисали о таквим контактима. Сада нема разговора, забранили сте нам да изађемо на изборе, о чему да разговарамо. Када нам се прихвати листа кандидата за следеће изборе, онда може нормално да се разговара, наравно, све са страначке платформе.

И сада се ту могу десити две ствари. Може се десити да се заоптри контрола НАТО-а над Републиком Српском и над целом Босном и Херцеговином, чак и да се укине Република Српска. И та је солуција у оптицају. Поставља се питање хоћемо ли ми учествовати у укидању Републике Српске или ћемо се супротстављати. СДС ће учествовати у укидању, како ствари сада стоје. СДС је потпуно инструментализован од НАТО-а. Гласали су за Закон о испоруци Хашком трибуналу. По том закону се само полицији да налог да ухапси и да преда. Је ли тачно да то садржи закон? Тако сам ја у медијима чуо.

Е, шта год да се деси, ми не смејемо доћи у ситуацију да се обрукамо као што се Српска демократска странка обрукала. Е, због тога. Значи, ако нам овере листу и не буду правили сметње да странка изађе на изборе, онда ћемо и ми са наше стране нормализовати контакте, кад затраже разговор одазваћете се, али не нико самоиницијативно. За разговоре могу бити овлашћени само Никола Поплашен, као председник стране за Републику Српску, Мирко Благојевић, као председник Извршног одбора и Огњен Тадић као секретар, а не кога они хоће и кад хоће. И нема ниједног контакта, да се не тражи сагласност руководства странке. И после се подноси извештај о том разговору. Писмени извештај, најбоље писмени извештај. Шта су они тражили, шта сте ви рекли и како сте разговор окончали и тако. То мора тако да се ради.

Сувише је гломазна и моћна та машинерија која је против нас, да ми смејемо да попуштамо. Попушта онај ко је јак и моћан. Они су, с обзиром на њихове потенцијале, далеко јачи и моћнији. Онда смо ми осуђени на непопуштање ако хоћемо да опстанемо. Овде опстаје онај ко је чврст и непопустљив, а не онај ко је кооперативан. Кооперативан пропада. Тако је пропао Милошевић. Да је нас послушао 1991. године, да није био кооперативан и даље би био на власти, и имали би Српску Крајину сачувану, а камоли би Републику Српску. То је суштина. Он је стално мислио може, ево фини су људи, дођу час фини, топло, хладно. Дођу фини да разговарају, па дођу они који прете, па овакви, па онакви, па се ти жалиш ономе ко је фин, на онога ко прети. Е, то је највећа грешка и заблуда. Долазио је

онај што је погинуо, како се звао?
Стево Драгишић: Фрејзер.

Гелбард и Холбрук исто паковање

Др Шешељ: Фрејзер. Он је био једна варијанта. Долази Холбрук, као друга варијанта. И сад ти једва чекаш да дође један, да не дође други. Милошевић је једва чекао да му дође Холбрук, да не дође Гелбард. А у ствари, они су сви били у истим рукама, само вруће, хладно. То је када вас ухапси полиција, па вас увек двојица саслушавају. Један је фин, пријатељски наклоњен, а други туче, или бар прети батинама. У те замке упасти не смеће.

И друго, не сме нашу кадровску политику да води неко са стране. Једноставно не може. Можда ће требати да се мења руководство у Републици Српској, али овде одлуком Централне отаџбинске управе, а не одлуком високог представника. Ја мислим да смо онда ту начисто о свему. С тим што се сад од вас тражи посебно.

Ја нисам рекао да не функционишу општински одбори, него у многим општинским одборима није ситуација како треба, замрле су активности, успавано је, млигаво је. Је ли тако, Раденко? Млигаво је. Је ли млигаво?

Раденко Ристић: Чуће се.

Др Шешељ: Када ћемо се чути?

Раденко Ристић: На изборима ћемо видети.

Др Шешељ: Па, није то на изборима. На изборима се мери популарност странке у целини.

Раденко Ристић: Када имате неке

информације, све нешто Раденко, Раденко.

Др Шешељ: Раденко, па не знам, ти си ми овако ту.

Раденко, на изборима се мери моја популарност пре свега, а сада се мери твоја. По томе колико си присутан у околним селима, колико обилазиш општинске одборе, колико раде ти општински одбори и тако даље. Сада се то мери. Колико си присутан на терену. Тако је и код свих осталих.

Раденко Ристић: Често сам.

Др Шешељ: Често си, па ето, зато волим тебе да продрмам.

Е, тако код свих других. Има ли још неко по овој тачки?

Добро, онда прелазимо на следећу тачку.

Избори на Косову и Метохији

У четвртој тачки дневног реда предложено да данас изгласамо став Централне отаџбинске управе да се позову косовско-метохијски Срби да бојкотују окупаторске изборе. Пошто су ти избори смишљени као подлога да се да легитимитет шиптарском сепаратизму и да Срби учествују, да буду конструктивни, кооперативни заправо у одвајању, дефинитивном одвајању Косова и Метохије од Србије.

Шта значи кооперативан и конструктиван? Учествујеш, макар гласао против, али учествујеш. Сада су Аркановци на Републичкој скупштини учествовали у нашем изабацивању. Како? Тако што су остали на седници и гласали против. А да они нису гласали против, не би било кворума. Е, то вам је суштина

садашњих косовских избора. Срби учествују, добиће својих 10 или 15, или 20 посланика, и шта то значи, ништа.

Да ли се неко јавља по тој тачки?

Драган Миловановић. Тодоровићу, не ометај Драгана Миловановића.

Хакеруп легализује шиптарску државу

Драган Миловановић: Што се тиче избора на Косову, коначно се види сада да је ДОС ставио човека за кога ја кажем да је Ђаво, а то је Човић. Он треба само да дође и да представља Косово и Метохију на Западу, изгледа да је он представник или министар иностраних послова. Какав је положај Срба сада на Косову и Метохији и какав је положај Срба који су напустили Косово и Метохију? Веома тежак.

Српски радикали на Косову и Метохији имају највише поверења у Српску радикалну странку и српски народ који живи тамо. Али немамо ми ништа од тога уколико се сада на предстојећим изборима 11. новембра изађе на изборе, а видимо одлично да је Човић планирао једну партију, тако да је назовемо, али се не зна ко је на челу те партије. Јер није дабе Српска радикална странка пре месец дана позивала српски народ да се не одазове на попис. Само онај ко не зна уопште нешто о политици, види се одлично да се ради о отцепљењу Косова и Метохије од српске државе. Мене чуди да Човић и представници ДОС-а причају да је српски народ са Косова и Метохије национална мањина. То нема нигде. Знате одлично да је прва српска држава, где је настала и како се развијала,

ко уопште нешто зна о историји. Брука и срамота шта ради сада ДОС на чишћењу српског народа са Косова и Метохије.

Како сада живи српски народ ван Косова и Метохије? Онај ко није успео да прода ништа, веома тешко. У својој држави живимо тешко. Обећали су свашта, а од тога ништа. Сваки онај Србин који изађе на Косову и Метохији на изборе, легализоваће независну шиптарску државу. Биће издајник, довољно је један да изађе. Ми смо на претходним изборима на Косову и Метохији, онда када су лажирани социјалисти, знате ви одлично, доведу по четири, пет Шиптара, сликају, и ето, изашли Шиптари на Косову и Метохији, и покраду гласове, а ово је све Запад припремио. Према томе, наша једина шанса је да се што пре окончају ти избори и они су за мене нелегални и ја их не признајем, а и Српска радикална странка, наши људи на Косову и Метохији раде на томе да не изађе нико.

У стању је неко да изађе, да изведе пет Србина, да би се ти шиптарски избори легализовали. Због тога на све могуће начине треба да се било ко креће да апелује на Србе са Косова и Метохије да не изађу. Ја то радим дан и ноћ, и доста утичем на Србе. И ово, овај став који заузима Српска радикална странка што се тиче изласка на изборе на Косову и Метохији, то је веома исправан став. Јер немамо ми шта да тражимо у Влади са Тачијем, са Руговом и тако даље.

Ја бих толико, о овом проблему могло би да се прича дуго, али нема потребе јер ствари су веома јасне.

Др Шешељ: Добро, да ли се још неко јавља за реч?

Српски народ за бојкот избора

Љубомир Краговић: Па одлука Српске радикалне странке да се бојкотују избори на Косову, ја сада одговорно тврдим да ће 99 одсто Срба тамо да бојкотују изборе на Косову и Метохији. Ту нема ни говора о било каквом изласку Срба на те изборе. Људи неће изаћи и избори ће успети само тамо где Шиптари живе. Ни на једном другом делу Косова неће моћи да се спроведу. Ова одлука у овом моменту је оно што жели српски народ на Косову.

Др Шешељ: Да ли се још неко јавља за реч?

Добро, да онда ово ставимо на гласање. Формално да то проведем.

Дакле, Српска радикална странка позива косовскометохијске Србе да не учествују на окупаторским изборима. И направимо онда један проспект с тим позивом и штампамо га у наредним бројевима "Велике Србије". Ко је за? Добро. Има ли неко против? Једногласно смо усвојили овај предлог.

Прелазимо на пету тачку дневног реда.

Повратак Републике Српске Крајине

Ми морамо интензификовати наше активности по питању очувања политичког континуитета Републике Српске Крајине. То смо планирали и раније да урадимо, али смо мало са тим стали.

Ја мислим да би Централна отаџбинска управа данас требало да задужи Ратка Гондију да покуша са неким врстама активности. На пример да се организује један округли сто свих посланика из ранијих сазива Народне скупштине, који буду хтели да се одазову. Да се поведе расправа о будућности Републике Српске Крајине, са основним захтевом да се окупација једног дана мора обуставити. И да се осмисли читав низ других активности које би јавности показивале да ми мислимо веома озбиљно по питању очувања политичког континуитета. На тај начин ми делимично чувамо и правни континуитет. Наравно, лакше бисмо ми чували тај правни континуитет када би ту функционисала Влада, када би функционисао председник Републике и тако даље. Председник Републике је на Хашкој листи, и он је нестао. Није у могућности да се ангажује. Ја сам имао једну замисао, међутим она није била реална, није била спроводива по том питању. Али, у сваком случају непрекидно треба чачкати.

Треба издавати повремено саопштења Српске радикалне странке Републике Српске Крајине. С времена на време да објавимо неки специјалац и тако даље. Ја предлагам да по том питању задужимо Ратка Гондију. Данас Буха није дошао на Централну отаџбинску управу, и да видим ко ту још може да се активира.

Да ли се неко јавља за реч?

Ратко Гонди: Ја сам, морам да кажем, у више наврата врло конкретно предлагао шта да урадимо, међутим, то се није реализовало. Мислим да је прва и најважнија ствар да ми поново активирамо Српску радикалну странку Републике Српске Крајине у складу са Статутом Српске радикалне странке.

Др Шешељ: Да ли је то могуће?

Ратко Гонди: Могуће је. Мислим да је могуће, ја сам спреман да дам конкретан предлог у писменом облику Председничком колегијуму, па да се то погледа.

За издавање специјалаца било је више предлога, ја морам да кажем да је један специјалац, који смо ми по налогу председника радили...

Др Шешељ: И он је штампан?

Ратко Гонди: Није штампан, материјали су били спремни, али...

Др Шешељ: Јесу ли ти материјали штампани?

Ратко Гонди: Не, нису били прегледани и почела је да се ради коректура, прекинуто је...

Др Шешељ: А шта је са тим било?

Ратко Гонди: Па ништа, стало је, није дошло на ред, не знам зашто, али...

Др Шешељ: Да ли је то можда било после септембарских избора?

Ратко Гонди: Не, не, пре септембарских избора требало је да буде за петогодишњу окупацију Републике Српске Крајине. Негде за август прошле године, ми смо направили тај број по налогу председника. Међутим, не бих сад о томе.

Др Шешељ: Да, да се сад то обнови.

Ратко Гонди: Предлажем да концентративне захвате предузмемо.

Др Шешељ: Ми смо одредили једну канцеларију доле.

Ратко Гонди: Јесте.

Др Шешељ: Али никад то није функционисало.

Ратко Гонди: Па има ту разлога.

Др Шешељ: Па, добро. Направи један елаборат о томе онда, Ратко.

Ратко Гонди: Пазице, неке ствари можда изгледају баналне и, како да кажем, чисто бирократске, али се морају...

Др Шешељ: Али треба имати у виду и објективне околности. Не може странка из своје коже. Странка је била нокаутирана прошле године, је ли тако?

Ратко Гонди: Слажем се све.

Др Шешељ: Е, сад је странка опет на ногама, сад оно што прошле године није могло, сад може. Да ли баш сад може тако у тој оптимистичкој варијанти за коју се ти залажеш, то ћемо да видимо.

Ратко Гонди: Ја прелажем да урадимо оно што можемо без новаца, без великог улагања.

Др Шешељ: Добро, ти узимаш на себе да саставиш један елаборат о томе.

Да ли се још неко јавља за реч?

Пораст рејтинга Српске радикалне странке

Симо Куртешанин: Ја сам само хтео да кажем да у је у среду у нашем одбору једно дружење, односно скуп Срба из Крајине, претежно из Баране. Ту ће бити Буха и Лемић, и тако даље, ја ћу њима пренети, а разговарао сам са њих доста. Расположење за Српску радикалну странку је онако да кажем већинско, и они који нису били чланови странке, они су сада на наки начин и наклоњени. Па ћемо испред Српске радикалне странке Западно-бачког округа и разговарати са њима и вама пренети о томе како су текли разговори.

Др Шешељ: Добро.

Да ли се још неко јавља за реч?

Онда смо се ово договорили, нема потребе сад ту да гласамо. Ратко Гонди је узео на себе да направи елаборат о томе. Контактираће, наравно, и са Бухом, који је члан Централне отаџбинске управе. Лемић није члан Централне отаџбинске управе, је ли тако? Само ти и Буха сте из Републике Српске Крајине, па да видимо шта да урадимо. То може онда да се пренесе на Председнички колегијум у погледу реализације.

Политичке активности Српске радикалне странке:
митинг у Новом Саду, одржан 5. октобра 2001. године

ДОС-У ДАНИ ОДБРОЈАНИ

Код споменика Светозара Милетића, у Новом Саду, одржан први, у ни-
зу планираних, митинга Српске радикалне странке у Србији. Избор локаци-
је симболизује борбу те странке за права и слободе српског народа. Пред
више десетина хиљада грађана њени функционери оштро осудили неспо-
собност, криминализованост и опасне намере досовске власти

По завршеном митингу, чланови и присталице Српске радикалне стран-
ке прошетали улицама Новог Сада

Режимски медији, у свом "демократском" схватању информисања јав-
ности, прећутали овај догађај

Игор Мировић: Браћо и сестре, даме и господо, грађани Новог Сада, грађани српске Војводине, поздрављам вас и захваљујем вам се што сте у овако огромном броју данас дошли да присуствујете великом митингу Српске радикалне странке.

Данас је пети октобар. Прошла је једна година од тог петог октобра 2000. године када је извршена револуција у нашој земљи и када су досовци дошли на власт. Због те једне године наших страдања, страдања наших националних интереса, економског посрнућа, због социјалних неправди, због свега тога ми смо се данас овде окупили да искажемо свој протест и своје негодовање. ДОС је стварно најгори.

Сада ће вам говорити највећи представници наше странке на челу са др Војиславом Шешељем. Није случајно што наш први митинг у великој серији која следи почиње овде у нашем граду, у Новом Саду, у северној српској престоници, у центру српске духовности. Није чудно, јер желимо да домаћој и међународној јавности покажемо да у наше име не могу да говоре они који за то нису овлашћени, не могу да говоре Чанак, Исаков, Каса. После овог величанственог скупа више ништа неће бити исто као пре. Од данашњег дана властодршци ће озбиљно морати да се замисле над сваким својим потезом. Нас ће из митинга у митинг бити све више и више и нећемо дозволити да у наше име они говоре.

На почетку реч има члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке Јоргованка Табаковић.

Удари на кућне буџете

Мр Јоргованка Табаковић: Кажу да су спровели реформе у економској области и хвале се да ту имају успеха, а у другим областима нису стигли. Кажу да су спровели пореске реформе. А шта је то пореска реформа по досовом виђењу? Поскупели су нам лекове, опорезовали нам књиге и часописе и увели порез на минималну плату, али не кажу да то није прошло нигде у свету на који се они радо угледају.

А да ли је удар на кућни буџет када струја поскупи четири пута, кад је поскупело млеко и уље и све оно на шта трошимо наше плате. Ве-рујете ли ви да они брину о нашем кућном буџету? Кажу да су спровели пореску реформу, а све порезе које су увели могли су елиминисати само увођењем акцизе на дуванске производе. Али, ви знате ко не да да се дира у цигарете.

Кажу, отворили су се према свету, па сад можемо да путујемо где хоћемо. Чиме? Кажу, од света ће добити финансијску помоћ и донације. Од света смо добили нове кредите да враћамо старе кредите, а намерно прећуткују да су правни континуитет Југославије избрисали, па сад куцају на врата тих финансијских институција као да смо као држава јуче постали.

Кажу, добијамо донације, а Београдском универзитету су дали 30 компјутера који могу да служе само као писаће машине. Уместо на отпад, пошаљи у Југославију. Кажу, имамо паметне људе, имамо сировине и ми ћемо развијати ову земљу, само треба да нам странци дају мало пара, а тих пара нигде. Доводе нам стра-

не банке, а они овде наплаћују пет пута веће камате него у земљама из којих долазе. А да ли знате зашто долазе? Мисли Ђинђић да у нашим сџамарицама има милијарде марака, па ако могу да то покупе стране банке. Све оно што смо имали скупуљено за црне дане извлачимо сваког дана да прехранимо децу, јер су они успели и марку да девалвирају. Сто марака се тешко може зарадити, али потрошити врло лако. А они се још хвале либерализацијом цена.

Отворили су границе и снизили царине да поново можемо да купујемо страну

робу, док се наше фабрике затварају једна по једна. Скупљају се на неким округлим столовима и представљају странцима пројекте за улагање, а кад виде да на тим округлим столовима нема ниједног уговора, ниједног уговореног директног инвестирања, онда кажу да нама не требају те паре, можда су прљаве, нама требају традиција, марка, морал пословни.

Усуђују се да причају о пословном моралу они који су хтели Беочинску фабрику цемента која има традицију дугу 150 година да продају иза леђа јавности, а све то као да одрже реч према странцима, јер је наводно прошла власт продала Беочин. Али, ни та лаж није прошла. Кажу, треба им четири године да покажу шта знају и умеју. Траже од нас стрпљење. Имају ли они кредит и шта имају иза себе да би ми могли да им поклонимо то поверење? Имамо ли ми времена да чекамо четири године да они сиђу са вла-

ђа Хакеруп донео је нови устав Косова и Метохије, а ДОС подржава тај устав и подржава Хакерупа.

Војислав Коштуница, један од њих, и његова супруга Зорица Радовић нуде нама нови Устав. У том Уставу ми Срби који живимо у Војводини живећемо у посебној држави која ће бити раздвојена од других држава у федералној Србији. Али, нека чују данас ваше гласове и нека мало застану са питањем тог Устава, јер ће народ тај Устав оборити.

Речима Милорад Мирчић, председник Окружног одбора Српске радикалне странке за јужну Бачку и народни посланик.

Ко жели сукобе у Војводини?

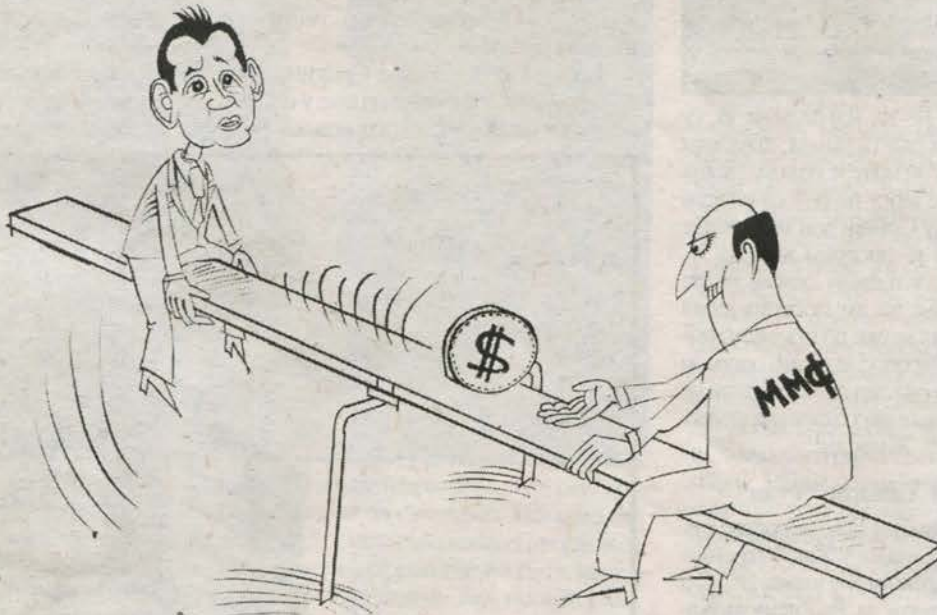
Милорад Мирчић: Браћо и сестре, ако би се у протеклих годину дана оцењивала садашња досовска власт и њена успешност, онда би та оцена гласила - катастрофа.

Ко жели сукобе у Војводини? С једне стране, они који са удруживањем осам општина на северу Војводине траже етничку аутономију, а при томе у мађарској националној мањини они сами врше поделу и дискриминацију. За њих су подобни и добри само они Мађари који су чланови Касиног Савеза војвођанских Мађара. Сви остали за њих нису вредни Мађари.

С друге стране, заједно са овима, на немирима и уношењу немира у Војводину учествују сви они који из дана у дан занемарују чињеницу да у Војводини живи 70 одсто српског живља, да такву Војводину они желе да одвоје од матице Србије.

И они исто, као и њихов саборац Каса, врше поделе унутар српског већинског народа у Војводини. Деле нас на све могуће начине, деле нас на староседеоце, на дођоше, на Сремце, на Бачване, на Ба-

КЛАЦКАЛИЦА

сти и оставе нам дугове и прљавштине за собом? Ја мислим да немамо.

Драги Новосађани, и сви они који сте данас овде, једини начин да ми не пустимо да овај живот иде мимо нас него да учествујемо у њему бринући о својој деци, јесте да захтевамо нове изборе на којима ће победу однети српски радикали.

Угашене наде досових гласача

Игор Мирковић: Протекла година угасила је наде оних који су гласали за ДОС. Ми за ДОС нисмо гласали јер смо знали какви су и шта ће урадити. Година која је иза нас донела је рушење веза између Србије и Црне Горе. Година која је иза нас довела је до стања окупације на Косову и Метохији. Окупациони во-

На свим нивоима у власти, и на локалном, и на покрајинском, и републичком и савезном, досовска власт је исказала своју неспособност. Када би узели за пример, покрајинску власт, онда би имали праву слику и право сазнање каква је природа и каква је сушттина досовске власти у целини. Покрајинска власт, која за себе тврди да је изабрана вољом народа и да представљају већину воље грађана Војводине, уместо да се бави решавањем животних проблема, намеће још веће проблеме. Иду чак толико далеко да се не либе да Србију, односно Војводину, увуку у сукобе. Наравно, увек се каже да је то одраз воље већине грађана, а они су већина персонално по саставу, само ако је у питању њихова килажа, иначе немају другу већину.

нађане и Бог те пита по којим све основама желе нас и српски народ да поделе. Само са једним циљем - да би постигли оно што желе, да одвоје Војводину као самосталну државу. Као да је народ наиван, као да народ не види да они већ увелико спремају Устав Војводине који ће бити фундамент нове Републике, нове државе на чијем челу ће бити Каса, Чанак и Исаков. Зато, нормалном човеку намеће се једно питање: да ли има решења, да ли има излаз из овакве кризе коју нам је наметнуо ДОС, у коју нас је увукла садашња власт? Има, решење је у новим изборима.

Избори треба да покажу коме народ сада верује, а ако су досовци толико успешни шта им то сметају ванредни из-

ДОС понизио Србију

Александар Вучић: Браћо Срби и сестре Српкиње, ја вас молим да на секунду спустите заставе, сада вас молим да једним великим и дугим аплаузом до-совским медијима покажемо колико нас је десетина хиљада овде, а неко је рекао малопре стотину.

Даме и господо, никада Србија у својој историји није била овако и оволико понижена, никада нико за тако кратко време није уништио све што је стигао у нашој Србији и још нам говоре - то је демократија, то су реформе. Кажу, није нарочито добро, али је боље. А шта је то боље? Где је то боље? У којој је то сфери друштвеног живота боље? Је ли икоме лакше данас? Колики су вам рачуни за струју? Колики су вам рачуни за телефон? Е, то су њихове реформе.

Каква им је демократија када нема ниједне опозиционе телевизије, ниједне опозиционе радио странице, ниједне новине опозиционе. Сад не смете да писнете, одмах ће да вас воде у затворе, да вас избацују из Скупштине. Не знају шта ће друго. То је њихова демократија и то су њихове реформе.

Браћо Срби и сестре Српкиње, много је кривице у свакоме од нас, у свакоме човеку из народа, посебно код нас поли-

тичара. За много тога смо криви, али они хоће данас да нас науче да све што је српско, да све оно што с поносом треба да у себи носимо да морамо да забора-вимо, да морамо тога да се одрекнемо. Они хоће да Радована Караџића и Ратка Младића називамо ратним злочинцима. Ми нећемо то. Нећемо. Најважнија вест у свим дневницима, у свим новинама, у свим емисијама, да је данас нових пет оптужница стигло, па још пет оптужница, па још десет оптужница и сваки дан оптужнице против Срба. Сваки дан.

А зашто су то Срби криви? Зато што су бранили свој народ, своју земљу. За-што је Радован Караџић крив? Што је бранио Републику Српску, што је бранио српски народ. Јесу криви и радикали што су десетине и стотине њихових припадника изгинули као добровољци на ратиштима широм западних српских земаља. Јесу, и они су криви. Е, нећемо да дамо да буду криви. Нису криви. Криви су они злочинци који хоће да кажу да су они криви и они ће морати да одговарају због тога. И око тога све може да се опрости, али то што прогоне Србе то им се никада неће и не може опростити.

Ја вас молим да још једанпут спустите заставе, да сви дигнете руке горе и да на тај начин покажемо колико смо уз-

бори, па народ ће их наградити за ту успешност. Али смета њима, домогли се власти, морају да испуне налоге својих налогодаваца не могу да оду са власти док не распарчају Србију, док не униште и Војводину, то је програм који ДОС има. Исто тако, у народу се све више поставља питање да ли постоји једна реална снага која може да промени постојеће стање. Одговор је јасан, одговор сви знају, једина реална снага налази се у народу, а значајан део снаге народа су српски радикали. Живели!

Позивари Хашког "суда"

Игор Мировић: Највеће српске родољубе ова власт шаље у Хаг. У тренутку док ми овде говоримо власт ДОС-а учествује у потрази за Радованом Караџићем и Ратком Младићем. Какву нам они срамоту наносе, најсрамније акте од постанка Србије до данас, акте киднаповања, изручења својих грађана једној другој земљи, једној страни земљи, једном криминалном суду спровела је и спроводи садашња ДОС-ова власт. Али, нема више времена, њима време истиче и они то знају и зато ће народ ускоро испоставити рачун. Они који су чинили криминална дела отићи ће у затвор, а они који буду имали храбрости и изаћу на изборе биће у тој политичкој утакмици потучени до ногу.

Победник на тим новим изборима који ће морати да се десе, јер ће народ те изборе тражити, биће Српска радикална странка. Реч има генерални секретар Српске радикалне странке и народни посланик у Скупштини Србије, Александар Вучић.

Радована Караџића и Ратка Младића и све Србе које у Хашки трибунал изрочи издајничка власт.

Хоће да нам кажу да нема бољих од њих. Ти се народе туци око тога, да ли ти се више свиђа онај необавештени или више волиш Ђинђића, или још мало више Чанка. Не волимо ниједног и нећемо ниједног. Нећемо да најгори државу воде. Замислите да жена неког од нас пише Устав, на крст би нас разапели, на колац ставили Устав. Е, то је демократија, то су реформе. Е, нису то реформе, није то демократија, то је непотизам најгоре врсте. То је оно што у Србији не сме да се дозволи. Ми мислимо да је то један катастрофалан Устав. Устав који дели Србију на шест покрајина, Устав који жели да распарча и оно што је остало од наше отаџбине. Ми морамо да кажемо да то не дамо. Ако им то не кажемо отићи ће и ово и онда ће бити касно, никад више своје нећемо моћи да добијемо.

Хоће ли све Србе тако да поделе на два и три дела? На који начин? Морамо да чувамо своје национално ткиво. Морамо

да бранимо нашу државу и то је оно што ћемо успети да сачувамо. Немамо ништа прече и ништа важније. Говорили су, у економској сфери све ће бити много боље, а данас имамо пад производње, данас имамо отпуштање радника.

Убијају се људи, нико не прати причу о људима који су извршили самоубиство у Крагујевцу. Замислите да, не дај Боже, кажем неку ружну реч о било коме овде, одмах би све телевизије само то објавиле. А када се убијају радници због криминалне досовске власти, е не смете ни име тих радника да знате, не смете да знате шта су криви па су морали да добију отказ, али све је у овој држави могуће. Ми тражимо превремене парламентарне изборе на свим нивоима. Тражимо их зато што мислимо да се воља променила. Ви сте изгледа у оних шест до седам одсто које нам дају, да знате. Али када је шест или седам одсто не знам зашто се плаше тих избора, не знам зашто их не заказују. Али, ти избори морају да буду другачији од оних у децембру који су били не избори, већ хајка и линч политич-

ких противника ДОС-а и њихових слугу. Ти избори морају да имају другачије медије, медије у којима ће смети да се појаве српски радикали, где ћемо моћи да кажемо народу шта је истина. То је један од услова.

Промена изборног закона и другачији услови и престанак прогона политичких неистомишљеника, једна фер и коректна кампања, па да видимо онда колико ће људи да гласа за Ненада Чанка, да видимо колико би гласова добио, председник Скупштине Војводине нека дође да види колико га људи подржава. Неће, наравно да неће. ДОС је најгори и нема сумње у то. То постаје јасно готово свима. Ја мислим да ми морамо да кажемо неколико речи о будућности, углавном причамо шта је било боље раније, а како је данас. Ја мислим да ми имамо решења.

За разлику од других, не обећавамо много. Нудимо одговорност, поштене, патриотски однос према свом народу и према својој држави, нудимо нашем народу да ћемо полако, из дана у дан, повећавати производњу, ништа на пречац, али да ће људима бити боље, да неће добити отказе, неће изгубити радна места, да неће остати без хлеба. То је оно што људима нудимо и ништа више, никакве милијарде, никакве милионе и стотине милиона које су други обећавали, а никада не долазе. Сада су им погодили онај њихов трговински центар. Општа жалост неће добити паре, а иначе као дошле би паре. Ја се томе не радујем, али не могу ни да жалим, да вам поштено кажем, јер се сећам како су рушили мостове у Новом Саду, сећам се мале Милице у Батајници, сећам се шта су бандити радили српском народу, када је превише српских суза проливано да би их жалио и да бих плакао за њиховим жртвама. Ја вас поздрављам и молим још једанпут за крај овог мог излагања да им покажемо да је и Војводина Србија, да је и Нови Сад Србија. Сви заједно Србија, Србија, Србија... Живели и хвала вам.

Црвени картон Ненаду Чанку

Игор Мировић: Претходну Владу многи су критиковали и тачно је да је имала својих мана, али та претходна влада у нашем граду за веома кратко време направила је два моста и један мост на баржама. Обећали су у предизборној кампањи да ће доћи 6 милијарди долара, да ће део тих пара бити искоришћен и за изградњу нових мостова на месту оних које је НАТО порушио у свом нападу. Преварили су, слагали су Новосађане, али за ових годину дана више ништа није као пре. Сада одговорнији, зрелији, организованији него икада захтевамо све оно што данас чујете од наших, од наших народних представника. Један од наших захтева мора бити, Чанак мора поднети оставку, у ваше име он не може да говори. Сада реч има потпредседник Централне

отаџбинске управе неше странке и савез-
ни посланик Маја Гојковић.

Народ хоће изборе

Маја Гојковић: Браћо Срби и сестре Српкиње, данас смо дошли овде и дошли сте ви са нама да покажемо шта је Нови Сад. Да покажемо да је Нови Сад град српских радикала. Окупили смо се данас овде, у Новом Саду, да покажемо и да докажемо онима који не верују да је ово Србија. Ово је Србија била пре петог октобра, издржала је годину дана и ово ће бити Србија у будућности.

Прошло је годину дана, издржали смо. Пре годину дана су овде стајали неки други политичари и лагали су и причали бајке свом народу и грађанима Србије и Југославије и људи су поверовали у те бајке. За њих је време стало јер су успели оно што су хтели тим митинзима кроз Србију, да дођу на власт. Доказ да је време за њих стало је и ова Скупштина града, на којој још увек стоје новогодишње јелке, које су окитили пре годину дана, када су дошли на власт. Ето колико ова власт у свом граду и у овој држави је способна да изведе брзе промене.

Пре годину дана, петог октобра 2000. године, освојили су власт, освојили су Југославију, Србију, Аутономну покрајину Војводину, освојили су већину општина у Србији. Једино што су успели да ураде тог петог октобра кад им је народ дао поверење да воде државу било је да спале Скупштину Југославије коју није успео ни Хитлер да уништи, који нису успели за време бомбардовања Југославије да униште ни залочници Клинтон, Блер, Ширак, Шредер. Али су успели Скупштину Југославије, која је наша имовина, да униште вође ДОС-а Ђинђић, Коштуница, Чанак, Батић, Михајловић, Жарко Кораћ и остали њихови лидери. Резултат њихове власти је што су спалили петог

октобра Телевизију Србије, вероватно што се зове Телевизија Србије, иначе је не би палили. Освојили су царину, упали су у Народну банку Југославије, основали кризне штабове по Србији и онда су завршили свој посао. Више их није било брига за оно што су обећали народу који их је изабрао.

Петог октобра су овде стајали лидери ДОС-а пред овом Скупштином града, склопили уговор са Србијом. Назвали су тај уговор Договор са Србијом, договор у десет тачака. Рекли су, када испунимо тих 10 тачака у Србији ће владати бољи живот. Грађани Србије и Југославије су желели бољи живот и веровали су лидерима ДОС-а у то што су им обећали. И где је сада бољи живот? Где живи тај бољи живот у овој Србији да идемо сви да га потражимо? Вероватно у кућама, у вилама, у црним мерцедесима, са телохранитељима и мобилним телефонима лидера ДОС-а који су обећали бољи живот, али су га остварили само за себе.

И зато Српска радикална странка, почевши данас од Новог Сада, тражи и тражиће, докле год се не испуне захтеви, да се распишу превремени избори у овој држави, да се распишу избори зато што су грађани Србије и Југославије преварени петог октобра. Једино што су испунили, једини корак који су направили то је да су подигли цене, то је исто као у Европи, али су зато нама одредили афричке плате. Реците ми, али реците ми искрено овде, за ону једну трећину плате коју сте примали пре годину дана и за тај износ који примате сада, мислимо оне који уопште примају плату, да ли и шта можете себи да приуштите и својим породицама. Једино што је ДОС увежбао за ових годину дана је да прави спискове вишка радника да би могли боље са мање радника да продају фабрике које још неко хоће да купи.

Шта су још обећали лидери ДОС-а, а нису испунили? Обећали су уговор са Србијом да ће ова власт слати само способне људе. Који су то способни људи? Способни људи за ДОС су само они људи које политбиро ДОС-а одлучи да постави на место који они желе да освоје. То су рођаци, њихови пријатељи, њихови кумови, њихове веренице, њихове супруге. Рекли су и обећали су да ће Србијом владати поштени људи и да ће се упустити у борбу против криминала, али никако да крену у ту борбу против криминала. А знате ли зашто? Па, тешко је кренути у борбу против самих себе. То је најтеже.

Србијом, од како влада ДОС, владају криминалци, владају отмице, владају убиства и наједном су заборавили све оно што су говорили пре годину дана, а сада је Србија потонула још дубље и никада није било горе у Србији него данас. Зато Српска радикална странка и грађани Србије траже да се распишу слободни и демократски избори, да испуне само оно што су рекли у десетој тачки овога уговора - после годину дана своје владавине расписаћемо изборе. И ми се слажемо са тим.

Желимо да грађани Србије кажу данас, не зашта нису, него зашта јесу, за који политички програм јесу и шта данас мисле после годину дана о програму и о правим личностима ДОС-а? Шта мислите о Ђинђићу? Шта мислите о Батићу? Шта мислите о Душану Михајловићу? Зато тражимо изборе, да слободно каже-

те шта мислите о њима, а са друге стране да кажете шта мислите о Српској радикалној странци. Да кажете да ли хоћете Српску радикалну странку на власти и шта мислите о др Војиславу Шешељу.

Нема ко више да пише и да каже колико је народ у Србији незадовољан овом влашћу. Медији се боје, они који су проговорили узимани су последњих неколико месеци и зато су ту политичари и посланици Српске радикалне странке да једноставно у јавности кажу то што народ тражи од нас да кажемо, да кажемо да је ДОС најгори и да хоћемо изборе.

Година катастрофалних грешака

Игор Мировић: Избори, него шта. То је једини, то је најбољи начин да се истраже народна воља, да се дође до смене свих оних због којих смо се окупили, које данас критикујемо. Ми смо опозиција садашњем режиму. Они као диктатори не желе да опозиција уопште постоји, зато врше притиске на наше посланике у Народној и Савезној скупштини уништавајући могућност говора, спречавају јавну дебату, прогањају нас, али не дамо се. Не дамо се зато што се народ одазвао овом нашем великом родољубивом митингу наше Српске радикалне странке.

Протекла година била је година катастрофалних економских грешака. Огромна поскупљења струје, телефонских импулса, комуналија, баш највише овде код нас, у нашем граду, комуналија које следеће недеље треба да поскупе преко 80 одсто. Али докле? Више нема граница. Зато време истиче. Следећи говорник је заменик председника наше странке и народни посланик Томислав Николић.

Или ДОС или држава

Томислав Николић: Браћо Срби и сестре Српкиње, обележавамо пети октобар свако на свој начин. Данас ће ДОС да пресече врпцу пред Савезном скупштином, вероватно ће онај Маки, који је упалио, да уђе први у Савезну скупштину. Данас ће негирати председник Југославије Војислав Коштуница да храни мачке и да прети Ђинђићу. Данас ће његова жена да пише Устав. Данас ће жена Зорана Ђинђића, навикла на друштво са ђубретом, да уговори нове послове са вештачком ђубривом. Време је да се купује. Ђинђић ће да дрнда српски народ, Динкић ће да дрнда гитару, Чанак ће да лупа у клавир. Да сам покварен као он, разгледао бих ове лампоне да ли могу да издрже када ми њега будемо бесили. Данас је Српска радикална странка пошла широм Србије да замоли српски народ за још један напор, још једном Срби да се устраве, бар први пут у овом веку. Време је.

Увек смо се некако слагали када нас неко споља нападне, па збијемо редове, а издајници ћуте у мишијим рупама, а сада је време домаћу банду да растерамо, сада је време да питамо министра полиције, Душана Михајловића, најбољег копача лешева из Првог и Другог балканског рата, што не иде да штрајкује са радницима Колубаре, и он је неки копач и неки рудар. Данас је време да питамо Владана Батића какве нам то људе постави за судије? Некима је писало да су пред завршетком Правног факултета. Данас је време да питамо Небојшу Човића с ким договара продају Косова и Метохије, какву то он коалицију предводи за излазак на изборе које ће да организује Ханс Хакеруп. Данас је време да их све, онако у чопору, питамо - хоћете ли сами да одлазите или ће да вас тера мотка.

Или ДОС или држава, или ДОС или народ, другог избора нема.

Требало је времена грађанима Србије и не можемо ми да се љутимо и не љутимо се. Требало је времена да се Мићуновић поклати пред Кучаном, да наша власт комплетна пољуби руку Хавијеру Солани. Требало је времена да схватите да ниједан од нас стотине хиљада који смо учествовали у ратовима и бранили српске земље није сигуран под овом влашћу. Сигуран си само ако седиш код куће, платиш све порезе, продаш имовину да платиш порезе и не помињеш ДОС по злу. Сигурни су човинари који лепо пишу о њима. Отворило се нешто у амбасадама, само се провлаче један по један. Зашто не питате што нико не пише о Српској радикалној странци? Зато што, чим би неко нешто написао уредник га позове да му удари чвргу.

Али, заборавља ДОС једно, ниједна власт није волела српске радикале, ниједна власт није могла са њима да комуницира, ниједна власт није могла да се одупре радикалским нападима. И много јаче и много оштрије кажем неће ни ова дуго, и то вам гарантујем. Погубили су живце. Кад су почели да воде обе скупштине првих дана били су премни да убијају радикале у Скупштини. А данас само мекећу и маучу. Знају добро колико су грехова нанели српском народу. Помињемо изборе, а има ли бољег начина да се реши криза у земљи. Има ли лепшег начина? Има ли српскијег начина од избора? Не. Не чекају ваљда да и ми кренемо да палимо и рушимо, ми који смо зидали оно што су рушили њихови пријатељи, а српски непријатељи. Нећемо ни да палимо ни да рушимо, нећемо ни да бесимо ни да хапсимо. Хоћемо изборе на којима ће грађани коначно рећи - попу поп, а бобу боб.

Докле да нас више замајавају Кошћуница, Ђинђић, Батић, Михајловић, јер они су себи довољни, они су власт и опозиција. Шта ће им друга опозиција? Не може да нам председник државе Југославије устаје у дванаест. Што не порани ујутру у шест да прочита новине, да са зна шта му се у држави десило тог дана. Немој да нас замајавају, немамо времена.

Расгачу нам државу и то пред нашим очима. Сви им још увек ђуће. Неће још дуго. Неко ће морати наглас да их прозове, не само српски радикали. Има и нас довољно, али има још Срба који ђуће. Зато вас молим разговарајте са Србима који ђуће, немојте ни да их критикујете, немојте да их прекоревате, немојте да их понижавате, зовите их поново у наше редове.

Време је да се скида ДОС са власти. Годину дана је премного, али да су стварно обезбедили боље услове за живот не бисмо ми радикали имали оволико вере у своју победу. Али нам стално говоре за неколико година биће боље, а из дана у дан је горе. Што не кажу биће нам из дана у дан горе, а за пет година ће нам бити боље, да видите како би мотка радила по улици. А овако обећавају. Шта нам толико обећавају. Жале што им је главни спонзор, Америка, нападнута. Америка је саму себе напала. Већ 10 година Америка себе напада. Само се чека кад ће да експлодира. Нек виде целати да нико није вечит. Нек виде слике над којима су се смејали из Српске Крајине и Републике Српске, из Црне Горе и Србије, кад су плакала наша нејач, кад су рушене наше куће, кад су гинули наши борци, како они кажу, од кукавичког непријатеља из ваздуха. Баш како смо ми били нападнути од кукавичког непријатеља

из ваздуха. Има нас довољно да победи-мо на изборима. Има нас довољно да их натерамо да нам дају изборе. Сада, из петка у петак широм Србије.

Хвала вам Новосађани, што сте нас овако лепо примили. Вратићемо вам то на најбољи могући начин. Поручите Чанку и чанколизцима, кад кренемо трешће им се гаће. Много је векова Србија преживела да би је сад неке будале и страни плаћеници расточили на делове у којима никад није постојала. Много је љубави међу нама да би нас неко тек тако мирно раздвојио и нећемо се дати. Ако смо пре више од десет година убедили њихове очеве и стричеве да Војводину неће одвојити, убедићемо и ову силну власт која сад мисли да хара Војводином. Желим вам пуно успеха, желим вам живот без ДОС-а. ДОС је најгори!

Игор Мирковић: Данас, пред тридесет хиљада грађана, пред тридесет хиљада оних који желе да се нешто мења брзо, да се живи боље, боље него сада, говорили су сви готово најумнији и најпознатији представници Српске радикалне странке. Сада реч има др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке.

Погажени српски национални интереси

Др Војислав Шешел: Браћо Срби и сестре Српкиње, у јулу 1988. године са косовским Србима марширао сам ули-

цама Новог Сада у оном првом протестном митингу у серији која је тада збрисала војвођанске аутономаше. Ми, српски патриоти, били смо убеђени да се та авет аутономаштва, да се ти издајници српског народа никада неће вратити на власт. Али, нажалост, десила се трагедија, историја се српском народу поновила.

Пре годину дана српски народ је био љут на српске радикале зато што смо са социјалистима ушли у Владу. Љутили сте се на српске радикале што нису брже побољшавали стање у Србији. Љутили сте се на српске радикале што вам је живот и даље био тежак. Имали сте, браћо и сестре, и те како разлога да се љутите на српске радикале. Нажалост, ми тада нисмо били већински коалициони партнер у Влади, него мањински. Али, Влада је ипак била колико-толико успешна. Замислите, чим смо изашли из рата, да су досовци одмах дошли на власт, да ли би један мост обновили, да ли би један пут поправили, да ли би неку виталну фабрику оспособили. Ништа не би урадили, као што ни за ових годину дана ништа нису урадили. Ви сад, браћо Срби и сестре Српкиње, ви видите зашто смо се ми жртвовали. Знали смо ми да то значи много мање српских гласова на изборима. Знали смо ми колика ће бити ваша љутња, али нисмо знали да је много већа опасност досовска власт, власт прозападних, проамеричких партија и због тога смо се жртвовали.

Народе српски, хтели сте у септембру прошле године што радикалније промене, хтели сте да живите боље и вања жеља је била умесна, оправдана, сасвим природна, нормална. Али, браћо Срби и сестре Српкиње, између нас на које сте се љутили и оних који су победили на изборима ви још нисте могли да сагледате праву разлику. Прошло је годину дана и ви ту разлику схватате и осећате и сваки дан доживљавате.

Данас, пред вама, ми српски радикали, стојимо поносно, усправна чела свакога од вас у очи можемо да погледамо. Да ли се неки радикалски министар орамо-

је била раније.

Пре годину дана већина фабрика је радила. Како? Тешко, с проблемима. Влада се довијала како је знала и умела да помогне. Некако су се плате делиле. Која сад фабрика ради? У целој српској Војводини на прсте се могу избројати такве фабрике. Какве су плате? Хвали се досовска власт да су сад плате изражене у маркама много веће него што су биле раније. Али, под досовском влашћу марка је девалвирала. Оно што сте у августу прошле године могли да купите за 100 марака, сад не можете ни за 260 марака. То је проблем, ту видите колико су они бољи.

јају само оне новинаре који критикују досовску власт, а таквих је веома мало у целој Србији.

Нападали су раније због медијског једноумља. Раније је било много више опозиционих медија него режимских. Сад су скоро сви медији режимски, и сад не морате да купујете разне новине. Купите једне новине и као да сте све прочитали. Као да кроз индиго штампају разне новине. Бацили су под ноге српске националне интересе. Обећавали су народу, ако испоручи Слободана Милошевића да ће добити милијарде долара бесповратне помоћи. Да ли смо ми рекли у Народној

тио у Влади? Није ниједан. Доказали смо да имамо најбоље стручњаке, најбоље министре у целој Србији. Ми имамо изванредну Владу која сутра може да делује и да Србију изведе из економске кризе и социјалне беде и успостави правни поредак и владавину закона, да уништимо криминал. Та Влада, то су они наши људи који су прошли кроз претходне владе и они који још нису, а ви сте их упознали у Републичкој, у Савезној скупштини.

Знате да имамо најбоље кадрове, најбоље политичаре. Ми данас не бисмо имали образа да критикујемо досовску власт, да је сада ситуација иста као што је била раније, пре годину дана. Ми бисмо ћутали, јер како је било раније тако је и сад. Ми бисмо се сакрили у мишију рупу да је сада ситуација бар мало боља него што је била у августу прошле године. Ми не бисмо образа имали да вас позовемо на митинг. Ми не бисмо имали образа да се слободно шетамо улицама. Али сад је ситуација много, много гора него што

Неко вече Ђинђић поново најављује нова отпуштања са посла, јер њих не интересују радна места, њих не интересује да ли ви имате радни однос, да ли имате хлеб за своју породицу, њих интересује само профит. Овде се не обавља народни капитализам у којем ће сваки грађанин бити капиталиста. Неко мање, неко више, али сваки ће имати акције у фабрикама, у предузећима итд. Досовској власти је циљ да се све фабрике обезвреде и да их за што мање паре продају странцима, а да сами у своје џепове стрпају велику провизију. То је суштина досовске власти.

Обећавали су досовци брда и долове, мед и млеко и ниједно обећање нису испунили. Обећавали су успешну борбу против криминала, расветљавање серије убиства са политичком позадином. Ниједно нису разрешили. Нова се убиства деплавају, отмице и чега раније никада није било у Србији. Убијају и новинаре. Никад раније новинари нису убијани. Уби-

скупштину - лажу вас, нећете добити те паре, они ће само формално одобрити, па ће то отићи на отплату камата на раније дугове. Баш тако се десило.

Бацили су Србију под ноге, понизили српски народ, а заузврат нису добили ништа, народ грца у још већој беди. И то су урадили на највећи српски национални празник, на дан Светог Вида. Свети Вид чува Србе, брине о Србима. Ми Срби смо одувек веровали у једног јединог Бога, звали смо га онда док још нисмо били хришћани Светим Видом. Али Бог је постојао и пре хришћанства, ми смо само са хришћанством примили хришћански морал, хришћанске обреде, али част, карактер, образ, храброст, јунаштво, понос, достојанство, све смо то имали хиљадама година раније.

Ко данас влада нашом земљом? Војислав Кошћуница и Зоран Ђинђић. Ко је гори од њих двојице? Цели дан и ноћ да размишљамо, тешко бисмо закључак извукли. Мисле Американци који су их до-

вели на vlast да ће опет да преваре српски народ, па ће се ДОС поделити на два тора, па ће пола народа гласати за Ђинђића, а пола за Коштуницу. А опет је све у досовским рукама, односно у рукама америчког амбасадора у Београду Вилијама Монтгомерија који је окупациони гувернер Србије. Неће се српски народ преварити, српски народ ће Коштуницу, и Ђинђића, и Човића и све остале бацити на сметлиште историје.

Ко је Војислав Коштуница? Изабрали га Американци, јер је глумио неког угледног националисту. Као, он је фин, уштиркан, не зна да се насмеје, не зна да се нашали, не зна да подвикне, не зна ништа да каже, нема ни душе. И наравно одабрали га Американци да се сруши Милошевић. Али, јадни ми са горим од Милошевића. Не би нама било криво да је дошао неко бољи, што бисмо и желели, али је дошао неко ко је гори, неспособан, млигав, жена му у кући командује. Па што нама Србима историја да се понавља? Докле ће то? Од проклете Јерине, па наовамо.

Да ли се српски домаћин препознаје по томе што му рођена жена не носи исто презиме које он има? Зорица Радовић, Летос, у августу, Коштуница је са женом био на годишњем одмору у Белановици, и док је Коштуница купао мачке, док је спремао џем, пекмез и слатко за зимницу, његова је жена писала Устав.

И у том Уставу Зорица Радовић жели да подели Србију на шест аутономних покрајина. Мало нам је једна, ова на северу и она окупирана на југу, још додатно да се дели Србија. Тај Коштуница као да се мало успротивио Ђинђићу, па одмах поклекао, па не зна шта се дешава, ни у чему не учествује.

Ко је довео на vlast Зорана Ђинђића, Ненада Чанка, Милета Исакова, Драгана Веселинова, Владана Батића? Ко је довео на vlast Душана Михајловића, Горана Свилановића, Јожефа Касу? Све их је на vlast довео Војислав Коштуница. И зато сав тај олош заједно са Коштуницом треба да оде са власти.

Да ли је Србија икада имала оваког криминалца за председника Владе какав је Зоран Ђинђић? Било је и раније оних који су волели да украду, да се обогате, да нешто шчепају, али главни мафијашки шеф је председник Владе. Као кад би у Америци за председника Ал Капоне био изабран. Ко је на челу дуванске мафије? Зоран Ђинђић. Ко је на челу нафташке мафије? Зоран Ђинђић. Шта треба мафијашима? Мафијашима увек треба монопол. Не да Ђинђић нико други да му се меша у трговину дуваном. Не да Ђинђић нико други да му се меша у трговину нафтом. И раније је било шверца и криминала и свега, или знате, неко тамо прошверцује цистерну, неко овамо, неко онамо, неко онако, неко овако, а сад један мафијашки шеф све шверцује, све сам, са својим пајташима Станком Суботићем Цантом, Филипом Цетгером, Милом Ђука

новићем и Милорадом Додиком.

Душан Михајловић, министар унутрашњих послова, закљео се пред народом да ће до 15. маја поднети оставку ако се не разреши отмица Милорада Мишковића. Полиција је отмицу расветлила, али сад нико није у затвору, јер је главни организатор отмице рођени брат Душана Михајловића.

Открили смо ко је убио Радована Стојичића Бацу. Станко Суботић Цане је све то организовао. Још се слободно креће по Србији, овде негде у Војводини. Открили смо ко је убио Ђурувију. Открили смо ко је убио Гавриловића. Тражимо да анкетни одбор утврди ко је ликвидирао Стамболића. Не дају досовци. Открили смо ко је организовао убиство министра одбране Павла Булатовића. Филип Целтер. Живи у Монте Карлу, раније се звао Милан Јанковић, главни европски шверцер оружја, најближи пријатељ Зорана Ђинђића.

Шта ви, браћо Срби и сестре Српкиње, мислите о политичарима чији су пријатељи највећи криминалци? Хоћемо ли такве лопове трпети на челу државе? Нећемо. Показаћемо им да је њихова власт још крхкија од оне претходне и да ће брзо пасти.

Да ли је српска Војводина заслужила да јој Ненад Чанак буде на челу? Један од највећих издајника српског народа, продана душа. Ненад Чанак, који је заједно са Јожефом Касом тражио да се интернационализује војвођанско питање. Они би Војводину под окупацију НАТО-а, а онда да се Војводина одваја, проглашава независност. То српски народ никада неће дозволити.

Браћо Срби и сестре Српкиње, овде међу нама Србима живе наша браћа Мађари, Румуни, Словаци, Русини, Буњевци, Украјинци, живе припадници многих националних мањина. Они су наша браћа и са овог митинга ми им поручујемо - не можете ви браћо, који припадате националним мањинама, своју срећу стећи на српској несрећи, на трагедији Србије. Ви, припадници националних мањина, своју срећу и просперитет можете постићи само заједно са братским српским народом, јер Србија никада никог није утњетавала. Србија је увек била отаџбина Србина и домовина сваког свог лојалног грађанина. Никада Србија није према једном грађанину била мајка, а према другом маћеха, а и никад тако неће бити.

Браћо Срби и сестре Српкиње, шта ми тражимо? Ми тражимо изборе одмах на свим нивоима по пропорционалном изборном принципу. Шта кажу досовци? Досовци сад кажу - није време за изборе, да има много проблема у држави, не ваља расписивати изборе. Па избори се расписују ванредно кад има много проблема у држави. Ми треба што чешће да имамо изборе, док народ не изабере ону власт која ће му одговорати. Избора се поједнако боје и Ђинђић и Кошћуница.

Међусобно се гледају као пас и мачка, али не смеју на изборе. Морају један другог да чувају, јер знају да ће их народ на изборима обојито збрисати. Избрисаће их српски народ, избрисаће их грађани Србије.

Браћо Срби и сестре Српкиње, ова помага, овај олош који је дошао на власт у Војводини, ови чанколистци, они би да враћају фолкс дојчере. Они би фолкс дојчерима да враћају имања, под фирмом денационализације, они би нове српске избеглице, они би да васдижу са ваших огњишта, из ваших домована, они би да фолкс дојчерима врате оно што им је ко зна кад припадало.

Не смемо то дозволити браћо Срби и сестре Српкиње. Не смемо дозволити да досовци униште и ово мало Србије што нам је преостало. Кажем, мало Србије, јер данашња Србија није Србија у правом смислу речи. Права Србија је само она Србија која има и српску Далмацију, и српску Лику, и српску Барању. Досовци се додворавају традиционалним српским непријатељима. Они се улизују Словенцима. Сад је Србија поново преплављена словеначком робом, фрижидерима и машинама за прање, телевизорима. Та роба је много скупља од италијанске, немачке и других западних земаља, али Словенци знају кога у Србији треба подмитити да њихова роба стекне монопол на српском тржишту. Цела досовска власт је крајње подмитљива, зато ову досовску власт треба збрисати и одбацити на сметлиште историје.

Зашто српски народ досовце данас зове досманлијама? Зато што су гори од било каквих османлија, зато што су као дахије овладали Србијом, да уништавају српску душу, и деру кожу грађанима Србије. Ми, браћо и сестре, нећемо престати са нашим митинзима, ми идемо кроз

целу Србију, почели смо овде у српском Новом Саду, почели смо овде код споменика великог српског националог јунака Светозара Милетића. Онај пламен слободе и српског националног јединства који је пре 150 година запалио Светозар Милетић још гори у српским срцима, и онај пламен који је највећи војвођански српски радикал, Јаша Томић, деценијама одржавао доводећи до прикључења српске Војводине матици Србији.

Закунимо се, браћо и сестре, да никада никоме нећемо дозволити да Војводину одваја од Србије. Нама не треба никаква већа надлежност аутономије. Војводина има управо онолико надлежности колико и треба, па и то је превише. Према томе, нове не тражимо, а нећемо дозволити да нам досовци наметну. Ми желимо јединствену Србију, не Србију у којој ће дахије делити пашалуке, не Србију која ће се цепати, не Србију која ће уместо претходне Југославије сада имати шест федералних јединица, него јединствену, чврсту, снажну Србију с којом ће се српски народ поносити по целој свету.

Убеђен сам, браћо Срби и сестре Српкиње, да ћемо истрајати у овој нашој светој патриотској борби све док имамо вас. До потпуне победе. Победа ће бити ваша јер ви, браћо и сестре, имате нас српске радикале који ћемо отаџбини и народу служити до последњег даха. А ми, српски радикали, имамо вас, српски народ, како је Никола Пашић говорио - народе снаго наша, народе јуначки српски народе, мењамо власт док није касно, власт српских радикала једина је у стању да земљу изведе из економске кризе и социјалне беде и да поврати отаџбини поноси и достојанство. Победићемо, јер више немамо шта да изгубимо. **Живела Велика Србија!**

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ!

Три велике несреће, три велике трагедије, задесиле су српски народ у 20. веку. Прва несрећа била је зло југословенства, друга зло комунизма, а трећа зло "демократске" досманлијске власти, која је за свега годину дана девалвирала све шта јој је пало у шаке

Шта мисле о њиховим политичким, економским и социјалним иновацијама, српски радикали су им скресали у лице, у Прокупљу, пред изузетно великим бројем (8.000) грађана јуначке Топлице

Живан Владимировић: Браћо и сестре, најпре да вам се захвалим што сте у овако великом броју дошли на овај митинг. принуђени смо да вам се обратимо и зато што српски радикали смеју увек у очи да вас погледају за разлику од неких других. Најпре ће вам се обратити савезни посланик из Куршумлије, Вукић Вукосављевић.

Србија завијена у црно

Вукић Вукосављевић: Прошле године на изборима народ ове наше земље је поверовао обећањима да ће у држави бити најбоље ако се гласа за најгоре. Од тог момента па надаље испоставило се оно што смо говорили у предизборној кампањи, да ће бити у Србији цр-

но, ако црни дођу на власт, и црни су дошли. Тако су увели разноразне таксе, увели су законе који нигде у свету не постоје. Ако нису имали закона они су радили мимо закона, уредбама и другим вануставним методама. Зато на следећим изборима, било да су локални, било да су републички, било да су савезни, очекујемо да сви ми, и они који су дошли овде и они који нису дошли из разноразних разлога, свој глас не поклоне онима који не мисле добро овој држави, онима који не мисле добро овом народу.

Имали смо прилику годину дана да гледамо који су то људи и како они спроводе власт, а спроводе власт тако што на сваком кораку и на сваком месту крше све законске норме, тако што лажу.

Слагали да ће доћи 6,5 милијарди долара у ову државу и да ће фирме покренути економију. Даље су слагали да ће медији бити отворени за све. Из тих лажи никад не може доћи добро. А онда су кренули да пишу нове законе, да кроје нову судбину овој држави, па су решили, како они то кажу да Устав није Свето писмо, да промене тај Устав како би још више могли да лажу, да варају и да краду овај народ.

Милошевићу, коме су многе ствари замерали, требало је пар година да своју супругу доведе у ситуацију да кроји судбину Србије. А овом садашњем председнику, такозваном садашњем председнику ове државе за то је било потребно свега пар месеци. Тако да је он своју супругу, Зорицу Радовић, већ након пар месеци довео у такву ситуацију да нам већ сад хоће скројити судбину по својој мери, по својој вољи или боље речено по вољи и по мери Запада. Познато вам је, вероватно, да она сада пише нови Устав и у том Уставу каже се да је Србији мало две покрајине, па хајдемо да стварамо још, и она сада хоће да Србију подели укупно на шест покрајина.

У свему томе и ми се овде налазимо у врло незавидној ситуацији, а то је где смести, у коју покрајину сместити Топлицу.

Талибани немају Зорана Ђинђића

Милован Радовановић: Даме и господо, народ је прошле године на септембарским изборима својим гласовима показао да жели боље да живи, хтео је промене. Ми, српски радикали, не љутимо се због тога. Свако жели боље да живи. Шта смо данас добили тим променама? Добили смо да нам садашњи режим на власти, режим Војислава Коштунице, Зорана Ђинђића и осталих, отпуштају раднике, да нам намећу највеће порезе у Европи за храну и лекове. Не брину се о производњи. Њихови адути за садашње локалне изборе у неколико општина су стране донације. Све обмана до обмане.

Ми, српски радикали, не обећавамо вам мед и млеко, обећавамо вам поштenu власт, обећавамо вам зној, труд, напор. И зато, без обзира што сте се ви љутили на нас, немамо за собом ниједну мрљу и увек можете да рачунате да ћемо имати поштен однос према држави, нацији и према народу, грађанима. Нови светски поредак и велике силе Запада хоће да колонизују и окупирају све народе и државе на овој планети, хоће да униште православље, да разоре и униште српску државу и српски народ. При томе не бирају средства, од политике, дипломатије и војне оружане интервенције. Имали смо, нажалост, и ми прилику да се уверимо у то у бесомучном бомбардовању Савезне Републике Југославије 1999. године. Не бирају средства да и преко хуманитарних организација врше шпијунажу и тihu окупацију уз психолошко-пропагандни рат против православног света, поготову против нас Срба и српске државе.

Створили су тероризам у свету, и у Чеченији, и у Авганистану, и на Косову и Метохији, и сви ти највећи светски, државни терористи крећу у светску борбу

против тероризма. Кажу, Бин Ладена неће изручити јер талибани немају Зорана Ђинђића. ДОС-ова власт врши велики прогон српских радикала, ДОС-ова власт на челу са оним, како кажу, а и јесте тако, необавештеним Војиславом Коштуницом. Међутим, и левичари су вршили прогон српских радикала, па нису успели. Неће ни садашња власт. Активирају наводне истраге Хашког трибунала, истраге против Срба, против председника Српске радикалне странке због тога што је организовао и слао добровољце, добровољце да бране српске земље, Републику Српску Крајину, Републику Српску, Косово и Метохију. А треба да знају - сви смо ми били добровољци, ми смо организовали добровољце за одбрану српских земаља и стављамо им се на располагање за евентуалну истрагу или оптужнице против свих нас.

Даме и господо, јуначка Топлица је увек била у првим редовима када је требало да се брани српство, када је требало

да се брани отаџбина. На југу је окупирано Косово, на западу је опасност за Рашку област и ми, српски радикали, рачунамо на јуначку Топлицу у сваком тренутку, а и ви рачунајте на нас. Живели!

Година дана мангупске власти

Драгољуб Стаменковић: Даме и господо, браћо и сестре, грађани Топлице и Прокулџа. Ево, прошло је већ годину дана од како су Кошгунница, Ђинђић и остали мангупи преузели власт у Србији. Прошло је већ годину дана од како Каса и Чанак жаре и пале српском Војводином. Прошло је годину дана од како је ДОС преузео одговорност за државу и српски народ. Па је ли нам сада боље? Да ли сада боље живимо? Да ли смо сигурнији и безбеднији? Да ли су медији слободнији? Има ли више посла? Имамо ли више пара у џеповима? А много су обећавали. Обећавали су брда и долине, пуну запосленост привредних капацитета, отварање нових радних места, слободу медија, слободу и демократију, решавање проблема Косова и Метохије и очување заједничке државе заједно са Црном Гором. Да ли верујете да они то могу да ураде?

Уместо свега тога добили смо неке министре које су довели из белог света и поставили их на важна места у држави. Довели су Божу Дерикожу који нам одра кожу порезима. Каже Божка Дерикожа — цене не расту, само их усклађујемо, струја није поскупела, само усклађујемо са европским ценама. А јесу ли нам плате европске, да ли можемо да платимо, да ли можемо да живимо од тога?

Обећали су да ће решити питање криминала, привредног криминала, да ће решити све нерешене случајеве убиства из ранијег периода. Па јесу ли то решили? Па како да реше када је један од највећих криминалаца у Србији сада министар полиције, Душан Михајловић, министар у свим владама? Па како да реше када је министар правде шибицар и смутљивац, Владан Батић? Како да реше када се председник Владе, Зоран Ђинђић, вози авионима криминалца Станка Суботића Цанета? А како да реше када је савезни министар полиције, Зоран Живковић из Ниша, један преварант и ситни лопов? А онај наивни, необавештени, збуњени Кошгунница, каже — ја сам легалиста, ја све по закону.

Даме и господо, а он је највише крив. Јер, да није Кошгунница никада Ђинђић не би био председник Владе, никада Чанак и Каса не би харали по Војводини и спроводили хајдучију. Никада онај Кораћ, који пише законе да мушкарци могу да се жене са мушкарцима, не би био министар. Никада Влаховић не би будзашто продавао српска предузећа, а раднике истеривао на улице. Крив је Кошгунница за све. Кошгунница мора да оде и да са собом води банду. Нама не треба неспособан, необавештени и збуњени председник

државе. Нама треба председник који ће водити државу као добар домаћин.

Ми, српски радикали, желимо и мислимо да је дошло време да се мења власт у Србији, али ми нећемо нереди на улицама. Српски радикали неће палити Београд, неће рушити градове и улице и оно што смо муком изградиле.

Ми тражимо изборе, изборе на свим нивоима, па ком' опанци ком' обојци. Ми мислимо да ће ускоро на изборима, које морамо изнудити и оваквим окупљањима, можда и свакодневним, народ рећи оно што ми стално тврдимо, а што ви овде сви знате, а то је да је ДОС најгори, али стварно најгори.

Нова Јерина пише Устав

Наташа Јовановић: Браћо Срби и сестре Српкиње, прошло је годину дана како су криминалци из ДОС-а на власти у Србији и Савезној Републици Југославији. Већ годину дана овде у Топлици,

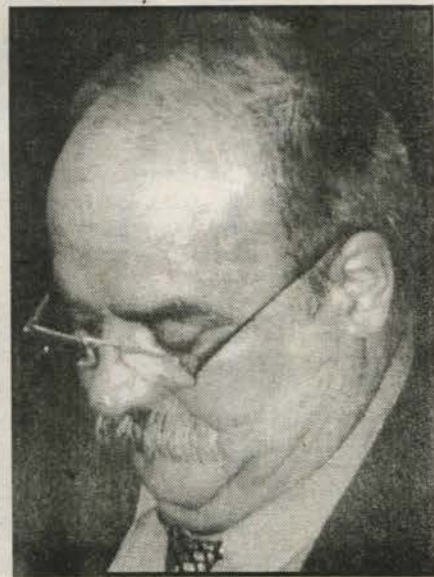

и широм Србије, својим вандализмом и терором упропаштају нашу државу. И данас се Србија, браћо и сестре, налази у једној од најтежих ситуација у својој историји. На националном, економском, на социјалном плану све су упропастили. Народ им је прошле године у септембру месецу поверовао, а пучисти из ДОС-а, почев од 5. октобра па наовамо, само су нам зло донели, донели су јад и чемер и Србију су претворили у беду и очај. И данас није само Крагујевац, из којег ја долазим, долина глади, данас је таква цела Србија, јер је народ гладан, народ жели да криминалци из ДОС-а оду са власти, народ жели да поштено ради и да има нормалне људе, српске домаћине на свом челу.

Данас Србију воде уставани, млохави, а од подне уличкани, лепо дотерани Војислав Кошгунница, криминалац Зоран Ђинђић, који је окружен својом криминалном бандом, скупљеном с коца и конопца, криминалац који је у Крагујевац послао црну тројку у облику Ђелића, Влаховића и Миловановића, због којих су неки радници себи одузели животе. Криминалац који прети да ће у Србији милион људи остати без посла. Ми им са овог скупа поручујемо да тако неће моћи.

Са друге стране, терором, тиранијом коју спроводе и у Народној скупштини Републике Србије, уз помоћ пијаног Маршићанина и на медијима, а сви медији су под њиховом влашћу и ту се питају некакав Чеда, Беба и остали криминалци и наркомани, шта треба новинари да пишу. Данас је због таквих најцрњи медијски мрак који је икада постојао у Србији. Данас су на власти они који су десет година, браћо и сестре, добијали новац од Американаца и њихових западних саветника.

Милионе и милионе долара да би Србију данас довели дотле где јесте. Ми данас имамо ситуацију да нека нова Проклета Јерина у лику венчане или невенчане, то нас није брига, супруге председника Војислава Кошгуннице, Зорица Радовић, уз помоћ његових саветника пише

нови Устав за Србију и СР Југославију. У том Уставу никада није било, нити ће бити, западних српских земаља. Издајници из ДОС-а, они које Американци подржавају и њихов окупациони гувернер Вилијам Монтгомери, амерички амбасадор у Београду, имају налог да потпуно распекну нашу државу.

Ми томе морамо стати на пут и морамо кроз овакве скупове, оваква окупљања широм Србије, кроз деловање једине истинске, праве и једине опозиционе политичке партије која је спремна да се супротстави самовољи криминалног ДОС-овог режима, Српске радикалне странке, на таквим скуповима да издејствујемо што је могуће пре, изборе на свим нивоима.

А ви, браћо и сестре, знате оно што знају и најмлађа деца овде у Топлици, у Прокупљу и у целој Србији. Ко је најгори у Србији? ДОС је најгори. Ви знате да у Влади Зорана Ђинђића седе такви криминалци који су, замислите, задужени за Министарство унутрашњих послова, као Душан Михајловић, који је верно служио левичарском режиму више година. Ви знате да они спремају да потпуно, преко НАТО ђака и америчког плаћеника, Небојше Човића, који је потпредседник Владе, потпуно истргну из државно-правног статуса Србије и СР Југославије, нашу јужну покрајину Косово и Метохију.

Ви знате да ће они ускоро, могуће за десет дана, да отпочну, заједно са својим савезницима у лику америчког администратора за Косово и Метохију, окупатора Ханса Хакерупа, кампању да српски народ на Косову и Метохији изађе на унапред фингиране изборе. Е, Срби на Косову и Метохији, док је окупације, док је тамо Небојша Човић, издајник кога су дозовци послали, кога Американци плаћају, на те изборе излазити неће. Ми данас имамо ситуацију да ништа не функционише, да је наша привреда стала, да се социјални проблеми, из дана у дан, све више нагомилavaju, а народ све теже живи.

Цене су повећане од пет до десет пута, струјни удар који најављују потпуно ће докрајчити ионако поснули стандард нашег становништва. У градовима где ништа не ради, где се из фабрика људе истерују на улици, где не могу да преживе и не могу да нађу уопште решење за ситуацију у којој се налазе, једини излаз је да издејствујемо нове изборе, једини излаз је да на власт бирачи у Србији доведу праве српске патриоте, српске домаћине, оне као што је др Војислав Шешел, коме Карла дел Понте, оно чудовиште из Хага, Батићева девојка с којом он тако воли да се слика и да се среће, да ће одговорати само због тога што су заговарали идеју јединствене српске државе Велике Србије. Е то, браћо и сестре, и ми овде и сви Срби широм српских земаља који воле своју отаџбину, који воле свој народ, одавде им поручујемо да ћемо се залагати свим својим срцем за то и на крају ћемо, даће Бог, имати своју јединствену државу Велику Србију. Живели!

Министра спасла тетка

Драган Тодоровић: Браћо Срби и сестре Српкиње, данас у Србији нема више никога ко није убеђен да је 5. октобра 2000. године ДОС дошао на власт да потпуно уништи СР Југославију и Србију економски и духовно, и да је спутају у такве оквире из којих она никада неће моћи да изађе. То је оно што је њима дато у задатак и што од првог момента од када су дошли на власт покушавају да изврше. Зар има некога ко верује да ће СР Југославију заштитити Мило Ђукановић и Зоран Ђинђић. А Мило Ђукановић је путем сепаратизма кренуо пре више од 5 година.

Па, ево, и Зоран Ђинђић му се придружује на том путу. Није то једини пут да та двојица сарађују. Сарађују они и у шверцу дувана. Зар верује неко да ће СР Југославију заштитити Ненад Чанак, Владан Батић, Душан Михајловић, Јожеф Каса или било који други досманлија? Зар има неко ко верује да ће онај килави и неспособни Војислав Кошћуница да заштити СР Југославију? Па он не може да заштити ни себе, ни своју сопствену странку. Па јуче му је Чанак изабацио потпредседника Извршног већа, а он се није ни огласио. Додуше, можда је и необавештен, јер све оно што се до сада дешавало, Кошћуницу су обавештавали после дан, два, три или за неке догађаје још увек није обавештен. Зар да нас заштити човек чија жена пише нови Устав Србије, Србије која треба да буде састављена из шест република или шест покрајина?

Мало су нам јада задале ове две покрајине, него нам требају још четири покрајине. На Косову и Метохији Хашим Тачи, у Војводини Ненад Чанак, у Рашкој Сулејман Угљанин, у Београду Небојша Човић, у Шумадији Батић. Батић је чист Шумадинац, а у источну Србију може да иде Душко Михајловић, он је и овако почео да је прекопава тражећи гробнице. То је оно што очекује Србију уколико ДОС буде и даље остао на власти.

А шта раде Републичка и Савезна влада, Републичка и Савезна скупштина? Доносе реформске законе. Деру народу кожу, а на телевизији они министри што су их довели из иностранства убеђују нас да нам је већ боље, да ће нам бити много боље и да нећемо знати шта ћемо да радимо од пара. Убеђују нас како је данас много боље. Ево, од јуче је литар уља 75 динара, скоро две и по марке, а у септембру 2000. уље је било 12 динара, ни пола марке. За те паре могли смо да, у оно време, купимо 5 литара уља.

То је оно што нам је донела дозовска власт. Килограм хлеба био је 4 динара, данас је 23. Оно дете, онај министар финансија, убеђује нас да су сви закони реформски, да је Запад одушевљен што су тако брзо донети, и каже пре неки дан је са тетком отишао на пијак да види како народ живи и да ужива у ономе чему је он допринео. Видели сељаци неко дете, па док су

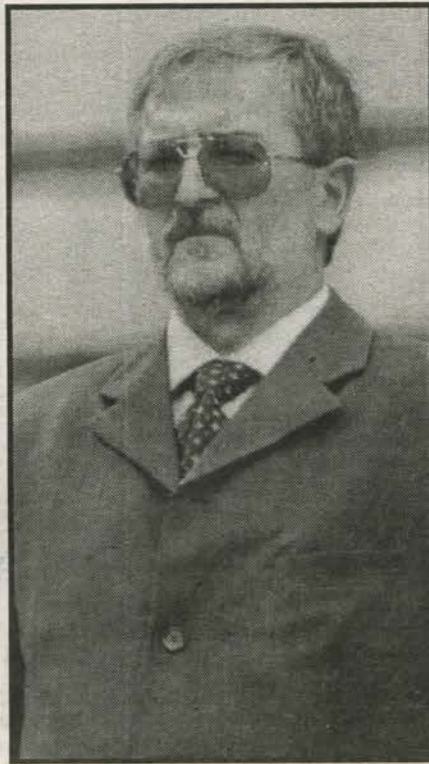
разумели да је то у ствари министар финансија, а не неки луди који је дошао у ову државу, па кад им је поменуо реформе, они њему и тетку, мајку, оца и осталу родбину. Једва га је тетка спасла да га не умлате на пијаци. Па и онај министар за приватизацију, Александар Влаховић, трља руке.

Пре тога обишао онај Ђинђићев саветник целу Србију да види која фирма у Србији добро ради, коју вреди продати. То је оно што очекује цео ДОС, очекује да згрне паре, да све пропадне и да побегне. Једини начин да их спречимо је да их натерамо да распишу ванредне изборе на свим нивоима, да народ каже ко треба да влада овом Србијом, а ја сам убеђен да ће на тим изборима свој глас дати српским радикалима. Живели.

Плодови глобалне преваре

Александар Вучић: Браћо Срби и сестре Српкиње, најавили су пре дан или два како ће Хашки трибунал спроводити истрагу и против председника Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља. Кажу то и за нешто што се десило пре десет, једанаест година. А кажу да је крив, а не зна се зашто је крив. Крив је зато што је слао српске добровољце и зато што се залагао за јединствену српску државу. Крив је зато што је Србин, а сви Срби, сви на овом тргу јуначке Топлице залажу се за исто то и ми смо криви, и ми то исто мислимо. Па што нас све не поведу у Хаг? Ко зна, можда то и планирају. Нека кажу то. Али ја хоћу да вам кажем једну ствар, од јуче Војислав Шешељ није више само председник моје странке, није више само пријатељ. Начин на који је он одговорио Хашком трибуналу, начин на који се понаша ми је показао и доказао, његовом храброшћу, реченицом да ће да иде у Хаг и да их се не плаши, да ће да их победи, од јуче је за мене он и српски јунак, а не само политичар, и не само председник Српске радикалне странке.

Ја позивам све да аплаузом поздравим

мо све оне које Хаг прогони, све оне које гони, све оне које су ухватили, све оне које никада неће, све оне који се на такав начин боре за српски народ. Хајдемо јако. Хајдемо са свих страна.

Оно што нам се догодило прошле године, па до данас што нам се догађа, ја називам једним именом - великом глобалном преваром. Није се то догодило само српском народу, догодило се многим народима у источној Европи, многим народима широм Европе, и сви људи су поклекли, насели на превару. Помислили су, а зашто ми не бисмо живели боље. Гледали су Пинк телевизију и њихове холивудске пројекције, па зашто ми небисмо имали по десет аутомобила, зашто ми небисмо живели као они. И Срби су преварени, и Срби су помислили да ће добити паре, да ће живети боље.

Али само ако логично размислите, не мислите ваљда да су толики новац улагали у несрећни ДОС да би поново давали паре? Па не пада им на памет. Размислите који би вам Немац или Американац пиво купио, а камоли вечеру платио, а не милијарде давао. На памет им не пада, нема тога на Западу. Дали су то, својеремено, да би данас од Србије узимали, да би данас од Србије отимали, да би буд-зашто узимали најбоља предузећа за мале паре, да би имали огроман профит. То је њихова жеља, то је њихов циљ, а не да нам помогну. Њихово је једино да кажу - ви хоћете да ратујете. А ко је луд да ратује.

Нико од нас не воли да ратује. Сви имамо децу, нико не воли да ратује. Али имамо и нешто што је најважније, а што ДОС не зна и неће да чује, што режим у Србији неће да зна, то је наша слобода, наш национални понос и достојанство, то се не продаје и не даје никоме. А они су то уништили за неколико месеци своје владавине, за неколико месеци су предали све што су стигли, једино што знају то је да се служе комунистичком реториком из 1945. и 1946. Па није ваљао тада краљ, е, тако не ваљају ови раније. Они су добри и сјајни. А шта је то добро? Шта је то боље? У којој то сфери друштвеног живота је боље?

Говорили су - не ваљају медији, а данас ваљају зато што су сви за режим. Нема ни један једини опозициони медиј у Србији, ни једна једина опозициона новина данас не постоји у Србији. Па где је та демократија? У албанском пословнику њихове скупштине мора да им се дозволи десет минута да говоре, а нама на педесет секунди скратили говоре. Је ли то демократија? Да ли су то те реформе? Да ли је то оно што су нам обећавали и о чему су говорили? На челу државе све велике поштењачине. Највећи међу њима, и да видим шта мислите о њему, из овог је краја, Зоран Ђинђић. Он каже како ће у Србији реформе да буду такве, отпустићемо 800.000 људи.

Знате, претходни режим је држао те људе. То је било стање одржавања социјалног мира, зато ће они реформски генерално да отпусте милион људи. Убијаће се људи као у Крагујевцу? Где сте видели причу или репортажу о неком од убијених, од људи који су извршили самоубиство у Крагујевцу. Нема тога на вашим телевизијама. Нема тога у нашим новинама. Не можемо о њима причу да прочитамо. Не дај Боже да је то неко од нас урадио, обесили би нас о прву бандеру. Нема шта све нису говорили и шта све нису лагали. Колико су цене животних намирница повећане? Кажу - ценама струје, телефонских услуга, чуван је социјални мир. Па они решили сад све да униште, по пет, шест, десет пута да повећају.

Сећате се колико пута су говорили - Шешељева такса, а они не само што нису укинули, него десет пута повећали и

десет нових увели. Па сад, за корито кад баците у воду морате да плаћате порез и таксу. Никад у Србији то није било. А што данас новине о томе не пишу? Што данас медији о томе не говоре? За мене су данашњи саветници председника републике говорили - те он је убио овога или онога. Па што ме не ухапсе ако сам некога убио? Лагали народ, измишљали, фалсификовали. Народу је стављено до знања све и свашта да би људи поверовали, а ништа од тога није било истинито. Сећате се сви приче како у Креманском пророчанству пише да ће на чело Србије доћи човек са презименом из села из којег потиче, мислећи на Коштуницу, сећате се тога. Сећате се сви. То нигде не пише у Креманском пророчанству. Нигде. Све су измишљали, народ су лагали на све могуће начине.

То је превара, то је трик. Ми вам не обећавамо бог зна шта, ми вам не нудимо куле и градове, нећемо као што су они на свом митингу тамо у августу или септембру 2000. године, нећемо вам обећавати да ћете живети као бубрези у лоју. Ми

вам обећавамо неколико ствари - да ћемо за разлику од њих повећавати индустријску и пољопривредну производњу, обећавамо, неће то бити спектакуларно, али ће бити повећање. Ствараћемо услове за много бржи, неупоредиво бржи развој него што је то случај данас. Обећавамо вам поштenu и одговорну државу, обећавамо вам државу која неће киднаповати сопствене грађане, државу која неће уништавати своје људе, државу која ће се обрачунавати са свима који другачије мисле. То је све што вам обећавамо и мислим да је довољно.

Зато ми тражимо ванредне парламентарне изборе, зато тражимо да народ одлучи. Ако народ каже да му је добра цена струје, да му је добро да има оволике телефонске рачуне, да добро живи, да му је добро да га неко отпусти са посла сваки дан, ми ћемо и то да признамо. Али ми мислимо да народ више не мисли тако.

Ми мислимо да је народ почео да мења свој политички став, да је почео да разумева оно о чему сам ја говорио и назвао то великом глобалном преваром. Зато вас позивам да нам у том послу помогнете, позивам вас да нам помогнете да успемо да изборимо те изборе, да успемо да их победимо, да успемо да Србију вратимо у наше српске руке, да Србијом владају наши, а не њихови људи, да не влада више окупациони гувернер Вилијам Монтгомери, да Србијом управља српски домаћин. Ја бих волео да се он зове Војислав Шешел.

Народ се стиђи "демократске" власти

Томислав Николић: Браћо Срби и сестре Српкиње, у ово време прошле године Србија није могла више да издржи под великим притиском медија, под страшним притисцима са Запада, измождена бомбардовањем, рањена на све стране, Србија је одлучила да гласа за оне који су се нудили као добри, паметни, школовани, они који ће донети много новаца,

они који ће грађанима омогућити да зараде много новаца, као они иза којих стоји читав свет, као они који се са светом неће свађати, али ће остварити све српске националне циљеве.

И није могла више Србија да издржи, и ми, српски радикали, немамо шта да замеримо Србији. Било је потребно да прође годину дана да Србију упропасте више него неки за десет година, било је потребно да прође само годину дана па да се човек стиђи што има овакву власт, било је потребно да прође годину дана да грађани Србије схвате да су на власти Војислав Коштуница, Зоран Ђинђић, Душан Михајловић, Владан Батић, Јожеф Каса, Ненад Чанак, Миодраг Исаков, Драган Веселинов, Расим Љајић, Хавијер Солана, Џорџ Буш и ко зна каква све гамад која шпарта Владом Србије и Савезном владом и кроји нам капу, нама Србима који смо увек сами бирали своју власт, па сад кад смо изабрали прошле године једну власт, сад тражимо изборе да та власт стане пред нас и да каже - ево, за ових годину дана остварили смо све што смо вам обећали. А ви знате како су била примамљива обећања.

Шест милијарди долара на поклон, да четири године не плаћамо порезе, слобода у држави, слобода у медијима, протеривање свих криминалаца. Ко се то тренутно у Србији налази у затворима? Има ли криминалаца? Има ли криминалаца из редова бившег режима за које су говорили да су огрезли у криминал? Има ли једног српског радикала за кога су за ових годину дана могли да докажу да се огрешио, не о закон него о морал, о поштење, о своју породицу и о своју велику породицу, нашу драгу Србију? Каква нам је ситуација на Косову и Метохији? Ако остану на власти још мало, смемо ли да кажемо да ћемо имати Косово и Метохију? Ја мислим да не смемо, не смемо да чекамо ни дана дуже, морамо да решавамо судбину Косова и Метохије. Шта то раде тамо?

Ја разумем да ДОС овакав какав је не поштује никога пре себе, ниједну одлуку Скупштине Србије, ниједну одлуку Владе Србије, али како могу да не поштују одлуке Скупштине донете сада када су они на власти? Јесмо ли у Скупштини Србије једногласно рекли да нећемо прихватити Устав Ханса Хакерупа и сви гласали да нећемо да прихватимо? Па ко је то позвао Србе да се региструју као бирачи на Косову и Метохији? Какви су то људи? Каква је то стока која мисли да су Срби стока? Ко је тај Зоран Ђинђић да решава судбину Косова и Метохије? Ко је тај Војислав Коштуница? Што не храни оне мачке код куће да не шетају по Влади Србије и Савезној Влади онако гладне? Што се не ожени, па да жени да своје презиме? Што не пита жену хоће ли он да води државу или она? Да се погоде једном, да ми Срби не морамо жену владара да трпимо вечито на власти.

Ко је тај ко решава судбину Косова и Метохије? Онај кога Косово и Метохија никада нису бринули. А где је тек сада и колико је далеко Српска Крајина и Република Српска? Погледајте, на северу земље одје Војводина пред нашим очима, па би још хтели да то трпимо, па би још хтели да не правимо у Скупштини сцене у којима ћемо показати да се никога не бојимо. Никога! Овакве власти не бојте се!

Браћо Срби и сестре Српкиње, плашили су вас влашћу која је била мало дете према овима, али како сте решавали прошле године, решаваћете и почетком идуче. Ово више не може да се трпи. Кад ништа не умеју да приговоре претходницима кажу, држали су ниске цене животних намирница и одржавали социјални мир, па ево им, нека држе ниске цене, нека одржавају социјални мир и они.

Што сад уље није мање 30 динара? Што сад хлеб није 4 динара? Што хлеб мора да кошта као у Европи? Ко то нама диригује колико ће да кошта хлеб у Србији који ми овде произведемо? Кад су већ тако добри и паметни, што ниједно предузеће не ради? Кад су тако добри и паметни, зашто у Народној банци има милијарду и више долара, а народ нема динара у џепу? Шта ће Народној банци долари ако их нема народ? Кад су тако добри и паметни што се свађају преко наших леђа? Што се увек, кад их притисне Српска радикална странка, скупе у једно крдо и у једну гомилу?

Кад су тако добри и кад су испунили све што су обећали, а што они једноставно не рашишу изборе? Што не дозволе једну утакмицу, нову утакмицу са Српском радикалном странком и професором доктором Војиславом Шешељем? Кад су тако добри и поштени, што су молили ону курву дел Понте да зове Војислава Шешеља у Хаг? Кад су тако јаки и поштени, што хоће све Србе да развеју по Хашком трибуналу, да би им овде био слободан терен за пљачку и оргијање?

Браћо Срби и сестре Српкиње, уздам се у мудрост српског народа који неће погрешити, или барем неће начинити исту грешку поново. До следећих избора помозите нам, подигните свој глас свуда где ситуација не ваља, у сваком предузећу, у свакој општини. И овде сте оћутали кад је ДОС преузео власт коју није освојио на изборима. Знајте ја колики је страх био у Србији кад је ДОС дошао на власт. Више им не ћутите ништа, гледајте шта ми радимо, а ми смо у стању да их млатимо по Скупштини, само ако наставе овако.

Досманлијске пијавице

Др Војислав Шешељ: Браћо Срби и сестре Српкиње, три велике несреће, три велике трагедије задесиле су српски народ у 20-ом веку. Прва несрећа, прво зло југословенства. Друга несрећа, друго зло, зло комунизма. Трећа несрећа, треће велико зло досманлијска власт у Србији.

Протеклих дванаест година, браћо и сестре, покушавали смо да се излечимо од болести југословенства и комунизма. Није ишло лако. Западне силе су хтеле да дотуку српски народ, да нам узму западне и јужне српске територије, да нас осакате, да Србију учине мањом од некадашњег Београдског пашалука. Србија није била спремна за то. Нисмо ни имали способну власт да се томе одупре.

Ми, српски радикали, налазили смо се између чекића и наковња, с једне стране власт која није била способна да заштити српске националне интересе иако је покушавала, а с друге стране, прозападне политичке партије чији су се лидери продавали за доларе, марке, бунде, франке и гледали да што задовољније буду њихове америчке и натовске газде.

Знам, браћо и сестре, колико сте се љутили на нас, српске радикале, што смо улазили у коалицију са социјалистима, и ми смо се шест месеци премишљали би ли, или не би, знали смо колико ћете се на све нас љутити. Ушли смо у ту коалицију да бисмо Србију спасили од још већег зла. Ви сте имали право да се љутите, имали сте и разлога да се љутите, били сте незадовољни због економске ситуације у Србији, због социјалне беде, нисте видели перспективу и хтели сте брже, хтели сте што брже да се изађе из те кризе, били сте нестрпљиви.

Браћо Срби и сестре Српкиње, али замислите да је којом несрећом ДОС дошао на власт одмах после рата 1999. године, па ниједан мост у Србији не би поправили, ниједну фабрику, ниједан инфраструктурни објекат, ништа не би урадили.

Имате разлога да се љутите на српске радикале, али сада, после годину дана досовске власти, сваки частан и искрен Србин ће закључити - какви смо да смо ми, српски радикали, од нас бољих једноставно у Србији нема. Не би ми имали образа да данас пред вама Топличанима критикујемо досовску власт да је ништа под досовском влашћу боље него што је

било пре годину дана. Је ли нешто боље под досманлијама? Ништа није боље, све је много, много горе. Под досманлијском влашћу и немачка марка је девалвирала. Оно што сте могли да кушате за сто марака у августу прошле године, данас не можете ни за 260 марака. Па они су светски експерти из области финансија, њима треба дати Нобелову награду за економију. Они су успели да девалвирају и немачку марку и то за 260 процената!

Браћо Срби и сестре Српкиње, не би ми овако жестоко критиковали досовску власт да је сада бар исто као што је раније било.

Па рекли су - нису могли више они раније, па не могу ни ови сада. Али ови сада дотукоше Србију. Ко данас може да живи од плате? Које предузеће ради? И раније се тешко живело, али некако се састављао крај са крајем. Људи су имали могућности, неко се снађе овако, неко онако, сад нема сналажења, нема ништа. Не може човек себи ни кров над главом да сазида. Прете затвором ко почне на својој њиви своју кућу да зида. Порезе које они уводе ниједна земља на свету не познаје. И прно испод ноката би ископали, само да би се што пре обогатили и своју земљу ојадрили. Најављују приватизацију на најгори могући начин, вештачки убијају, уништавају предузећа која су некада могла да раде само да би их што јефтиније продали својим западним газдама.

Обећавале су досманлије успешну борбу против криминала. Јесу ли раскринкали неку ранију криминалну аферу? Ниједну. Ево, видимо сада како су паковали лажне сведоке у разним случајевима. Ниједну аферу из ранијег периода нису раскринкали, а нове се дешавају широм Србије. А ко је умешан у те најгоре криминалне радње? Људи који су данас најближи Зорану Ђинђићу, председнику Владе Србије. Па срамота је за Србију да цели свет њеног председника Владе, Зорана Ђинђића, пре свега познаје по луванској мафији.

Шта ради Војислав Коштуница? Дали је наша земља икада имала неспособнијег председника од Војислава Коштунице? Док моја жена кисели краставце и паприке и спрема се да кисели купус, његова пише Устав. Док Коштуница жена пише Устав, у Белановици он лепо спрема слатко за зимницу, пола воћа, пола шећера и жена га похвали - то си добро направио. И такав човек сада представља српски народ.

Знамо ми, браћо Срби и сестре Српкиње, која вас је невоља натерала да гласате у огромној већини за ДОС широм Србије, многи и нису, али већина јесте. Али сада широм Србије народ види да је то најобичнија превара, велика обмана. Данас се живи много горе него што се икада раније живело, а досовци кажу - не требају избори, избори су скупи, нећемо изборе, шта ће нам избори. Па баш кад је земља у дубокој економској кризи, у социјалној беди, кад се политичка сцена

овако заплете како је код нас заплетена, једини излаз су демократски избори.

Ми треба што чешиће да идемо на изборе, све док народ не пронађе ону владу која му највише одговара. Што се тиче нас српских радикала, ми смо спремни да се ставимо у службу српског народа. Нажалост, кад смо учествовали у власти, за те две и по године показали смо много али нисмо довољно, нисмо онолико колико сте ви желели. Сада желимо, после следећих избора, да сами владамо Србијом без икакве коалиције, како бисмо до краја показали колико знамо, колико смо способни, шта умемо и да пружимо пример другима како се верно служи отаџбини.

Браћо Срби и сестре Српкиње, Косо-

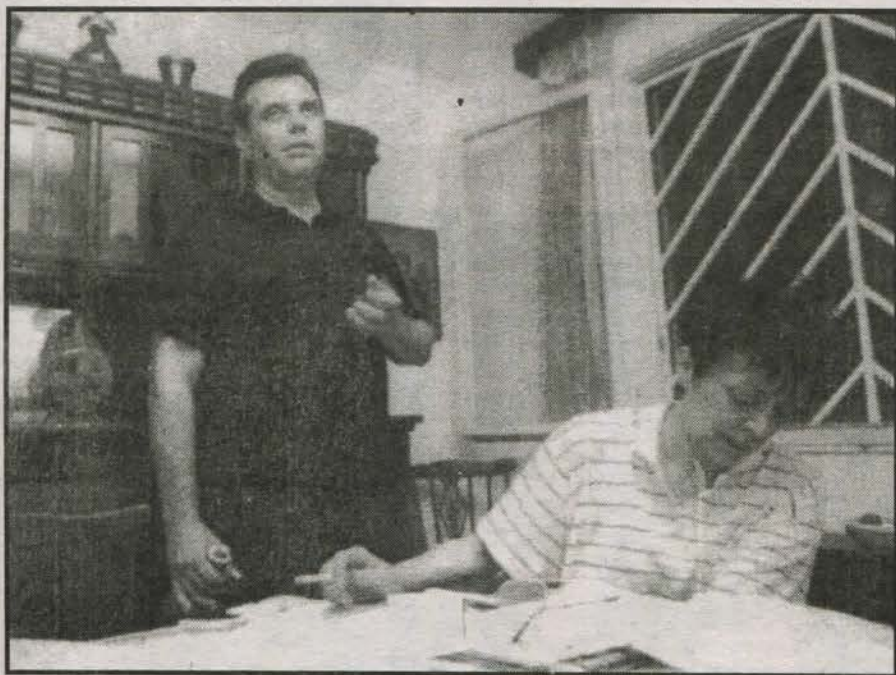
во и Метохија су рана непроболна на срцу српског народа. Ми се никада не сме-мо одрећи свете српске земље. Једино се Српска радикална странка супротставила 1999. године прихватању плана Черномирдин-Ахтисари. Знали смо да је то страшна грешка. Да план није прихваћен било би још бомбардована 10, 15 дана, а онда би бомбардовање морало да престане. И сам генерал Кларк у мемоарима пише да Американцима није ни падало на памет да иду копненом војском против Србије. Ако смо већ ушли у рат, ако смо три месеца бомбардовани, онда смо морали још да се пригрпимо, да издржимо, и Косово би остало у нашим рукама. Лако је сада ламентирати над грешкама,

а ми морамо да тражимо начин како да те историјске грешке исправимо.

Браћо Срби и сестре Српкиње, Српска радикална странка никада неће одустати од повратка Косова и Метохије у састав Србије, од повратка Српске Крајине, Републике Српске и оно по чему се Српска радикална странка разликује од других политичких партија у Србији, нас српске радикале и даље држи и вечито ће нас држати вера у православну Русију.

Браћо Срби и сестре Српкиње, кад је Русија слаба и нејака свакаква ала са Запада се истреса на српском народу. Међутим, историја показује да Русија не може дуго остати слаба и беспомоћна. То ће бити наш кључни адут да повратимо све што је српско. Сада морамо чинити све што је у нашој моћи да спречимо одвајање Црне Горе, да дижемо народ, да убеђујемо, да говоримо, јер ако се сад отцепи Црна Гора питање је да ли ће се икада више вратити у јединствену српску државу. Ми досовце што пре морамо оборити са власти. И Ђинђића, и Кошћуницу, и Чанка, и Батића, и Душана Михајловића. Док је та велика досовска пијавица на српском националном телу нама нема живота, нема нам оздрављења. Убеђен сам да ће се Србија усправити и да ће Србија имати поверења у своје српске радикале, понављам радикалске захтеве, ванредне изборе одмах на свим нивоима.

Пуни поверења у вољу и способност свога народа да изабере онакву власт која му одговара и која ће усправити Србију, која народ неће замајавати лажним обећањима, поздрављам вас традиционалним радикалским поздравом—**Србија је вечна док су јој деца верна. Живела Велика Србија!**

ДОСМАНЛИЈСКЕ ПОДВАЛЕ

Када се у предизборној кампањи улагивао гласачима Србије, ДОС је обећавао стране донације, мед и млеко и остале шарене лаже

Међутим, када су се дочепале власти, досманлије су окренуле ћурак наопако. Обећања, помоћу којих су се дочепали фотеља и министарских ресора, расплинула су се као мехури од сапунице. Народ је схватио да су га превели жедног преко воде

После само годину дана, Србија је постала тамни вилајет. Земља без закона и лоповлука у којој коло воде Коштуница и Ђинђић

На митингу у Шапцу, окупљеним грађанима Мачве, Посавине и Подриња, српски радикали су понудили алтернативу досманлијској власти и њеним тековинама: "Србија неће да клечи на коленима ни пред ким, неће милостињу. Тражи да поносно живи од сопственог рада. Створићемо Србију поноса и достојанства - радикалску Србију!"

Мр Србољуб Живановић: Браћо Срби и сестре Српкиње, желим да вас поздравим у име Општинског одбора Српске радикалне странке у Шапцу и да вам се захвалим што сте се скупили у оволиком броју. Први говорник на данашњем митингу биће Витомир Плузаревих, народни посланик.

Сулуда обећања ДОС-а

Витомир Плузаревих: Браћо Срби и сестре Српкиње, поздрављам вас на овом величанственом митингу у Шапцу.

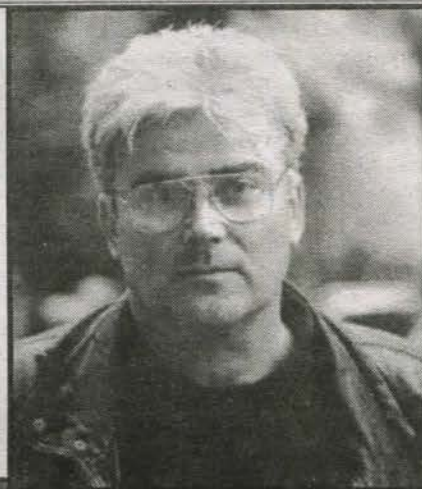
Досовска власт је желела да за сто дана изврши ревитализацију, односно да постави власт којом ће бити задовољан сваки грађанин. Нису они за сто дана урадили ништа. Нису они урадили ни за годину дана ништа. Сетите се њихових сулудих обећања: возићете нове аутомобиле, биће хлеба, биће меса, млека, свашта су они говорили у предизборним активностима. Од тога нема данас ништа. Нама, српским радикалима, остало је да се за скупштинском говорницом боримо.

Они су и тамо показали да немају ни смисла ни начина да воде политику. Ми ћемо се борити као Српска радикална странка у наредном периоду, односно на следећим заседањима Скупштине. Нећемо им дозволити да они две стотине законских пројеката које су смислили и реализују.

Школе које сада обнављају носе натписе да их је обновила Европска унија. Срам их било због тога. Обновили су их наши грађани, саградили наши радници, а то они заборављају, желе да деца убаце у меморију да почиње све од Европске уније. Не почиње, живот почиње и пре њих и после њих. Ја вас сада поздрављам. Дајем реч следећем говорнику.

Акт велеиздаје Војислава Коштунице

Гордана Поп-Лазих: Браћо Срби и сестре Српкиње, да вам поставим једно питање. Јесте ли добили европске плате? А јесу ли обећали? Значи, слагали

су. Јесу ли цене основних животних намирница на европском нивоу? Јесу, богами јесу, и више него у Европи. Пошто је уље? Пошто је хлеб? Пошто је шећер? Пошто је млеко? Пошто је струја? Не одлучују наша држава и наша Влада о томе колика ће цена струје бити. Међународни монетарни фонд је тај који одређује колика ће цена струје у Србији бити.

Па кажу, ову годину ћете завршити са ценом струје од 1,9 центи по киловату, идуће године 2,5 центи, 2003. мора да буде 3 центи по киловату, 2004. биће 4 центи, онда улазе у приватизацију, односно узимају будзашто наше електроенергетске потенцијале. Знају Влаховић и Ђинђић већ сада коме ће то да продају. Кажу, колико је уништен електроенергетски потенцијал да им треба пет година да га доведу у нормално стање.

Они непрестано лажу народ, стално говоре - све је упропаћено. Јесте наша привреда била обогалена, али шта су урадили да је мало поправе. Отпуштају раднике, даље уништавају наша предузећа и гледају да их продају будзашто. То је оно што они хоће.

Нисте нам веровали када смо вам про-

шле године у предизборној кампањи говорили шта ће се десити и шта ће нам додати та вештачка коалиција у којој раме уз раме стоје Кошћуница, Ђинђић, заједно са Касом, Чанком, Бајићем, Душаном Михајловићем. Не може таква једна коалиција која је створена на трговини српским интересима ништа добро да донесе српском народу.

Војислав Кошћуница је одмах, након инаугурације, пре него што се парламент формирао, извршио акт велеиздаје и одрекао се континуитета са бившом Југославијом. Због тога ће Војислав Кошћуница кад-тад морати да одговара за акт велеиздаје и сви други који су починили било какав други криминал. А криминала има на све стране. Ми не можемо са средстава јавног информисања, са телевизије, са радија да вам се обратимо и да вам на то указамо, али можемо са скупштинских говорница. Е, пошто нису могли да издрже ни толико да народу са скупштинске говорнице потпуно разобличимо и разоткријемо ту досовску власт, на њихов начин уништавања Србије забранили су нам и да говоримо за скупштинском говорницом.

Дали су нам један минут да говоримо о предлозима закона, а ако посланици, браћо и сестре, не могу да говоре са скупштинске говорнице, онда народ неће смети ни да шапуће. А шта је то? То је увођење диктатуре, диктатура на мала врата, прво у парламенту, а онда у целој држави. То је оно што не смемо да дозволимо. Када ни тамо у парламенту ништа нису могли, онда су почели да куме и моле ону краву Дел Понте да покрене и поступак ради подизања оптужнице против председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља. А знате шта му стављају на терет? Кажу, залагао се за Велику Србију.

Има ли овде некога ко не жели Велику Србију? Да вас чујем! Живела Велика Србија! Па нека нас сада све сместе у Хаг! Што не кажу да ће све српске патриоте кад-тад сместити у Хаг? Па да кренемо тамо и да кажемо, ево, остављамо вам нашу државу. Претећи Војиславу Шешељу, прете свим српским радикалима. Мисле, могу да нас уплаше. Ево, не могу да нас уплаше. Ми смо спремни и живот да дамо за одбрану националних интереса. Браћо и сестре, опет смо дошли у прилику да жене високих државних функционера воде државну политику.

Ова Зорица Радовић, која врши дужност супруге Војислава Кошћунице, пише Устав Републике Србије. И шта предвиђа? Исти концепт који је Тито имао. Хоће да подели Србију на шест покрајина. Знамо како се распала друга Југославија, хоће да се на исти начин распадне и ова Југославија.

Браћо и сестре, ја знам да је ваш основни проблем како да исхраните децу, како да купите одећу за своју децу, како да им купите књиге, како да им спремите огрев и зимницу, али немојте да заборав-

вите да смо у таквом историјском тренутку да прво морамо да мислимо на то да морамо да сачувамо Србију, да морамо да сачувамо Савезну Републику Југославију и да не смемо да дозволимо даље растакање наше домовине. Да вас чујем још једном, много лепо звучи. Живела Велика Србија! Хвала вам на томе.

По злу Турке надмашили

Драган Тодоровић: Браћо Срби и сестре Српкиње, кажу да досовци ништа нису урадили за годину дана. Тачно, ништа позитивно, али ако остану још неко време по злу ће и Турке надмашити, који су петсто година владали Србијом. Уништиће све што је српско, уништиће српску државу. Ја знам да је вама прошле године у септембру свега било преко главе, знам да је требало издржати распад Титове Југославије, требало је издржати рат на просторима те Југославије, у Словенији, Хрватској, Босни и Херцеговини, требало је прихватити све српске избеглице, које су поново морале да се склањају у Србију, требало је издржати ону инфлацију 1993. године, требало је издржати санкције, требало је издржати сву муку, сву беду кроз коју смо пролазили захваљујући новом светском поретку.

И онда када је требало учинити још један напор, још мало издржати да би се Србија коначно ослободила, поверовали сте у обећање да ће се можда ствари побољшати, да само треба изабрати оне који су вам то обећавали. Нажалост, изабрао је ДОО да дође на власт. Боље да је изабрао оног Али-бабу са 40 хајдука, него што је Ђинђића, Кошћуницу и остале. Па зар да нам Југославију сачува клавви Радован, Војислав Кошћуница? Народ гласао за Кошћуницу, а добио Зорицу Радовић.

Па какав је то српски усуд да гласамо за председника, а да на власт долази његова жена? Уместо да се бави својим послом, она је кренула да нам пише Устав, да од ове јадне, намучене Србије и од онога што је остало потпуно уништи и да нестане. А ови други кренули су, знајући да ће кратко остати на власти, да пљачкају где год стигну и шта стигну. Један министар пљачка преко струје, други се спрема да пљачка преко приватизације, трећи разним финансијским малверзацијама, уништавају Србију свакога дана, а убеђују нас да је нама добро. Па како у Србији може да буде добро када је на челу Министарства правде Владан Батић?

Обећавају да у Србији неће бити криминала, а на челу Министарства унутрашњих послова Душан Михајловић. Неће бити за остале криминалце, али за криминалце из ДОС-а тај посао ће бити потпуно препуштен њима и једино ће они моћи слободно да се баве криминалом. И то је оно што очекује Србију, уколико ови што су дошли на власт буду остали на челу Србије.

Зато морамо да се изборимо да се власт у Србији промени. Ми немамо друге могућности него да идући од града до града, држећи митинге Српске радикалне странке, позовемо народ да ове лопове, ове криминалце отерамо на изборима који морају да се одрже на локалном, републичком и савезном нивоу. Живела Србија! Живела Српска радикална странка!

Демократија у ћор-сокаку

Александар Вучић: Браћо Срби и сестре Српкиње, ДОС-ов режим у претходних годину дана за Србију је урадио много, урадио је много зато што су грађани Србије највећим делом схватили и препознали размере велике глобалне преваре, зато што су људи разумели нешто нашта су насели прошле године, зато што данас разумеју како и на који начин је та превара изведена.

О каквој демократији говоре кад у албанском пословнику посланици могу

да говоре најмање десет минута, а нас су ограничили на педесет секунди? Нема таквог парламента нигде у свету. Никада није било.

Где иде та демократија са медијима о којој су говорили, која је то данас опозициона новина у Србији, која је то данас опозициона телевизија у Србији, и вечерас чекам да вас прикажу тамо негде од један и петнаест поподне, једно дванаест људи како је било и да кажу, ето, то су људи на митингу Српске радикалне странке у Шапцу. Е, данас их више не интересују ни слободе, ни људска права, све је то демократија, све су то реформе. Јесу ли реформе то што су цене повећане за пет до десет пута? Ако су плате номинално повећане и за двадесет посто, а цене основних животних намирница, комуналних услуга, струје, телефонских импулса повећали за преко 500 процената?

Па колики је онда раст реалних плата? Шта је то што нас очекује у будућности? Да видимо. Говорили су, чека нас берићетна будућност, чека нас нешто много боље, само Срби треба да се стрпе. Рекли су нам у септембру, односно у ок-

тобру, кад су дошли на власт прошле године, чекајте мало Срби, не може за месец дана, чекајте до марта, у марту су нам рекли да чекамо до октобра, сад нам говоре да опет чекамо до марта. Па до ког марта да чекамо? До ког октобра да чекамо? Србији је све горе. Србији је све лошије и производња је све нижа, фабрике све мање раде, раднике отпуштају.

Јесу ли то њихове реформе? Говоре о томе како ће да помогну народу, радницима, а донели законе којима можете радника да отпустите зато што вам се не свиђају његове очи, његова фризура, да може свако да ради шта хоће од властодржаца, донели закон по којем жене могу три месеца да буду уз своје новорођенче. А шта ако жена доји дете? Кажу, нека тата доји дете, а жена на посао. Е, то је оно што представља њихову политику и то су њихови закони.

Са друге стране, у сфери националне политике покушавају на сваки начин да избришу све што је српско. Погледајте њихове емисије, погледајте емисије о наводним злочинима српских јунака западно од Дрине и Дунава.

Сваке вечери испирају мозак српском народу да се каже да су Срби злочинци, да се каже да су Срби криви. Зашто су криви? Зато што су бранили своју отаџбину, зато што су бранили своју родну груду, зато су им Срби криви, зато што су несрби, најгори међу нама Србима су дошли на власт, најгори.

Неке представљају као експерте, неке који нису завршили никакву школу, неки су нам највећи експерти којима је забрањен улаз у поједине земље, зато што су их ојадрили и опљачкали. Питајте њихове министре, Ђелића и остале, у које земље источне Европе, смеју да оду. У које земље источне Европе, које су већ ојадрили и опљачкали? Али зато они хоће, и то ови одавде, јер не знају шта ће са српским радикалима, они хоће у Хаг да иде Војислав Шешел, они хоће да српске радикале обезглаве, хоће лакше Србијом да управљају. Већ отворено по новинама говоре, па лакше ће ићи ако је Шешел у Хагу.

Њихова је то жеља, Зорана Ђинђића и Војислава Коштунице, а ја вас сад позивам све да великим и снажним аплаузом поздравимо све српске јунаке, и Радована Караџића, и Ратка Младића, и Војислава Шешела и све остале који се не плаше, а и поносно пркосе Хашком трибуналу. Хајдемо још јаче! Хвала вам драги Шапчани. Надам се да ћемо изборити превремене изборе и да ћемо ове који су најгори отерати с власти. Живели!

Чанак осрамотио Нови Сад

Маја Гојковић: Ово је Србија, Србија коју нова власт не жели да види. Кад год долазим на митинге, размислиам о томе како да поздравим људе који долазе на наше митинге. И зато кажем, браћо Срби и сестре Српкиње, зато што Србијом опет владају политичари који тра-

же од нас да се стидимо што припадамо српском народу. Е, нећемо!

Кренули смо од Новог Сада да им покажемо да постоји једна друга Србија, достојанствена Србија, Србија која је ћутала годину дана и пустила их да владају Србијом и да покажу шта знају. И показали су. Опет је октобар, октобар 2001. године, прошло је годину дана од како су на митинзима, на оваквим позорницама, по градским трговима, по селима говорили политичари ДОС-а који данас владају Србијом и Југославијом. Обећавали су Србији, обећавали су свим грађанима Југославије да ћемо живети много боље.

Причали су бајке и, наравно, нашем народу је у то време била потребна бајка.

Било је много грешака у претходној власти, било је много грешака које су заболеле наш народ и наравно да су поверовали у оно када им неко обећа да ће одмах сутра, када победе неки други политичари, у овој Србији бити много бољи живот. Сећате се, вероватно су и овде у Шапцу говорили да склапају са својим народом уговор, уговор у десет тачака који су назвали у то време договор са Србијом, са грађанима Србије и Југославије. И када испуне за годину дана свих тих десет тачака много ћемо боље живети.

Данас, да имамо поштене судове, да имамо праве професионалне и стручне судије, независне од ове досовске власти и од воље министра Батића, тај би уговор био раскинут и народ би добио ову парницу. Али немамо такве судове, зато што њима стручност оног што су обећавали значи да будете члан неке од партија Демократске опозиције Србије, па да без дана рада у суду постанете одмах председник суда.

То нису обећавали пре годину дана, али то данас раде у овој Србији. Народ им је дао поверење да владају Југославијом, да владају Србијом, да владају Војводином. Њихови пријатељи и сарадници владају Косовом и Метохијом, владају свим општинама у држави, и ко им сада смета да покажу шта знају.

Свуда у демократском свету свакој власти, новој власти, потребно је само сто дана да покажу шта знају. И онда опозиција има право да им замери и да им испоставља рачун за то што нису у стању да ураде. Српска радикална странка је годину дана сачекала да пружи шансу Демократској опозицији Србије, да пружи шансу народу да види да ова власт не уме да уради то што је обећала да ће урадити у овој држави. А онда смо кренули од Но-

вог Сада, од 5. октобра, годину дана касније, да обележимо тај датум кад је Демократска опозиција Србије завладала овом државом.

Обишли смо Прокупље, данас смо у Шапцу и нећемо стати док читаву Србију не дигнемо на ноге. Ми смо поносан, вредан и достојанствен народ и ми смо заслужили такву власт какав смо ми народ, и зато треба да тражимо нове изборе, треба на тим изборима да их питамо шта је са новцем који су обећали, где су те паре које су требале да дођу у нашу државу када они дођу на власт.

Шта је са оном тачком уговора где су рекли, када они дођу на власт свет ће нас много више волети? Да видим каква је та љубав света настала када су они дошли на власт. Додуше, могу много више да путују код њих, они не морају више да долазе у Београд, и када Батић, Михајловић, Ђинђић, Кошћуница, Жарко Кораћ, Ненад Чанак, Милан Исаков опутују у то иностранство код њих који нас много воле, добију налоге шта да раде, добију девизне дневнице и врате се у Србију и раде то што су им ови наложили. Једино су то резултати њихове политике за ових годину дана, да растурају Југославију, да растурају Србију и Црну Гору, да одвоје коначно Косово и Метохију од Србије, да одвоје Војводину.

Да ли су рекли пре годину дана да Војводина неће више бити у Србији кад ДОС дође на власт? Да ли су обећали да ће Војводину поклонити Ненаду Чанку? Те маске су пале пре две недеље када је Ненад Чанак упао на Телевизију Нови Сад, када је газио таблу Радио-телевизије Србије само зато што је на њој писало Србија. Да, да, он је политичар који је дошао на власт уз помоћ Зорана Ђинђића и Војислава Кошћунице. Да је сам изашао на изборе не би освојио ни два посто гласова у тој српској Војводини.

Он је политичар кога Ђинђић и Војислав Кошћуница шаљу у Вуковар да клечи пред усташама и Хрватима зато што су побили и отерали толико Срба. Он је политичар који срамоти мој Нови Сад и слави 200 година рођења бана Јелачића у Новом Саду. Јесу ли то обећавали Војислав Кошћуница и Зоран Ђинђић прошле године на оваквим митинзима? Зато никада нећу напустити Српску радикалну странку, јер Српска радикална странка не лаже свој народ.

Ми, српски радикали, тражимо од ДОС-а да испуни барем последњу тачку уговора који је склопио са грађанима Србије, када прође годину дана да распишу изборе, да дозволе народу да каже слободно шта мисли о њима данас, шта мисли о Војиславу Кошћуници, шта мисли о Ђинђићу, шта мисли о том Ненаду Чанку, а са друге стране, нека на тим слободним изборима грађани Србије кажу шта мисле о Српској радикалној странци данас и шта мисле о председнику Војис-

СКАНДАЛОЗНО ИМЕНОВАЊЕ НОВОГ РУКОВОДСТВА РТВ НОВИ САД ИЗАЗВАЛО ВУЛГАРНУ РЕАКЦИЈУ

Чанак својим рукама откинуо таблу РТС-а са улаза у Новосадску ТВ

Фотографија: Чанак првога пута улази у Новосадску ТВ

Чанак излази из Новосадске ТВ

лаву Шешељу.

Једино што су испунили у ових година дана је то да су на захтев Запада пустили из затвора швајцарске терористе, а са друге стране траже да српске патриоте оду у Хаг и да одговарају зато што су бранили српски народ. И зато тражимо изборе. Ми, српски радикали, не бојимо се ни тог фамозног Хашког трибунала, отићи ћемо тамо да им бацимо рукавицу у лице, а српски народ нека истраје ових дана у тражењу свога права да изађе на изборе и да гласа за оне за које жели да гласа. Живела Србија! Живео српски народ!

Талог са дна реке

Др Војислав Шешељ: Браћо Срби и сестре Српкиње, полувековна комунистичка диктатура довела је српски народ на руб пропасти. Док су се сви други спремали и жељно ишчекивали распад Југославије, српски народ је био обезглављен, затечен, неспреман и неспособан да се томе супротстави и да тим супротстављањем сачува све српске земље. Српски народ је хтео, српски народ је покушао, али су мрачне силе овога света биле привремено јаче и отели су нам оно што је вековима било српско и што ће опет бити српско.

Најмрачније силе овога света десет година нас уништавају санкцијама, блокадама, бомбардовањем, а, нажалост, на челу Србије није била способна власт да адекватно и благовремено свему парира и да победи српске непријатеље. Запа-

дним силницима, Американцима и НАТО-у није довољно што су нам окупирали Републику Српску Крајину, што су окупирали Републику Српску, што су окупирали Косово и Метохију, они надиру, на срћу даље, желе да поцепају и овај остаток Србије, да садашњу Србију разбију у шест аутономних покрајина, да свака покрајина има свој Устав, своје законе, своју Скупштину, своју Владу, своју полицију.

Замислите, браћо и сестре, шта желе српски непријатељи. Желе шест покрајина у којима ће владати шест Чанака, један Чанак у Војводини, један у источној Србији, други у западној, трећи у јужној, четврти у београдској области и тако даље. А Тачи на Косову и Метохији. И ко је први изашао јавно са тим антисрпским пројектом? Докторка Зорица Радовић, жена Војислава Коштунице.

Док моја жена кисели краставце, паприке, прави ајвар, спрема зимницу, Коштуница жена пише Устав, а он за то време купа мачке и прави слатко. Па је ли наша земља теже понижење могла да доживи?

Знам, браћо и сестре, колико вам је био тежак живот протеклих десет година. У муци је била цела Србија, дубока економска криза, социјална беда, осећање бесперспективности, цели српски народ је мислио да пробамо са променама, да видимо како изгледа прозападна власт, да видимо да ли ће испунити обећање, да ли ће донети шест милијарди долара бесповратне помоћи, да ли ће запослити незапослене раднике, да ли ће омладни

отворити перспективу. Љутили сте се на нас, српске радикале, што смо улазили у коалицију са социјалистима. Знали смо, мука је била велика да ли ући или не ући, знали смо колико су ови проамерички гори, много гори, због тога смо пробали да се спасе оно што се спасти могло. Нажалост, једна велика историјска стихија је задесила Србију.

Није нама жао што је пала прошла власт, нама је жао што данас Србија грца под много гором влашћу него под било којом претходном. Не би ми, српски радикали, имали образа да критикујемо досманлије да је сад бар мало боље него што је било, не бисмо имали образа да критикујемо досманлије да је сад исто што је било раније.

Ми овако оштро критикујемо и Коштуницу, и Ђинђића, и све остале досовске криминалце зато што је данас српском народу много теже него што је било икада раније. Ниједно обећање нису испунили, а огљачаше и оно мало српског богатства које је преостало. Која фабрика данас ради у Србији?

Масовно су приватници гласали за ДОС. Мислили су, јадни, скинуће се санкције, скинуће се блокада, доћи ће западне паре, моћи ће да добију повољне кредите, развијаће посао и тако даље. Која је последица досовске власти? Данас и приватници затварају радње, олјављују фирме, престају са било каквим пословањем. Мислили су наши сељаци, ако се промени власт, откупљиваће им пољопривредне

производе по већој цени, биће уреднија исплата, лакше ће им набављати гориво и вештачко ђубриво.

Шта се десило? Они су мало повећали откупну цену изражену у маркама, али код нас је и марка девалвирала. За оно што сте прошле године могли да купите за 100 марака, сада вам треба најмање 260 марака. А друштвене фирме? Рекли су, доћи ће стране инвестиције, доћи ће страни партнери, можда ће једног дана доћи, али тада кад вас не буде на радним местима. Њихов је циљ да униште све друштвене и државне фирме, да отпусте скоро све раднике, па да онда и те фирме продају будућности.

То је досманлијска економска политика и због тога досманлијску власт морамо што пре оборити.

Браћо Срби и сестре Српкиње, шта нудимо ми српски радикали? Ми никада нисмо нудили преко ноћи мед и млеко, ми вас не обманујемо лажним обећањима. Сутра, ако за нас гласате, опет ће се тешко живети, али ће се сваког дана осећати да је све лакше и лакше, нема нико чаробни штапић да све проблеме одмах реши, али ми смо показали да знамо проблеме да решавамо.

Били смо спори, због тога сте нас критиковали, али морате да разумете, били смо присиљени на коалицију, и били смо мањи коалициони партнер у тој власти. Да смо сами владали све би било и боље и успешније. Замислите, браћо и сестре, ево вам доказа, замислите, чим смо изашли из рата 1999. године да су одмах досовци дошли на власт. Да ли би иједан мост поправили? Иједан пут? Иједну инфраструктурну фабрику? Електропривреду? Ништа не би урадили.

Ми смо у тешким мукама успели скоро све да поправимо. У Шапцу су неке фабрике радиле, функционисале, народ је примао плату, какву-такву, али нешто се добијало, некако се преживљавало. Има ли у Шапцу данас иједне фабрике која ради? Оне које су и радиле и остваривале нешто, сада су на оку досманлијама да их отму што пре, да их ликвидирају или да их продају својим западњачким газдама.

Кажу за нас да смо јефтином струјом чували социјални мир. Па јесмо. Ми смо поносни што је за наше време струја у Србији била најјефтинија у свету. Они се хвале што стално поскупљују струју до неба. Ми, ако смо неколико пута поскупели за 9,5 посто, а они већ имају пет пута скупљу струју него што је била у августу прошле године. Ко то да плати? Ко да плати комуналије? Они исти који су вас убеђивали да не плаћате струју док су били опозиција, сад вас терају да све платите са каматом. Каква је то власт? Ко су ти људи? Најгори шљам.

Најгори олош у Србији, најмутнији смрдљиви талог са дна реке дигао се на површину и преузео власт. Па да ли је мајка рођена могла да гласа за Зорана

Ђинђића, Ненада Чанка, Драгана Веселинова, Владана Батића, Душана Михајловића и остале? Сва западна штампа о Зорану Ђинђићу пише као о водећем криминалцу, о њему и о Милу Ђукановићу. Ко су његови пријатељи? Филип Цептер и Станко Суботић Цане.

Мафија влада Србијом чврћише него што је икада владала. А ко је крив за све ово? Крив је Војислав Коштуница. Њега су Американци изабрали, лукаво изабрали, као, он је онако фин, па мало је патриота, па не зна ни да се насмеје, не зна ни да подвикне, фин је, изазива сажаљење, е, он је најбољи и он је био најбољи да се оствари амерички пројекат. Шта њега брига, ни кучета ни мачета.

Шта њега брига у каквом ће стању остати Србија? Има, додуше, девет мачака, а за њих се довољно млека помузе, па ће се некако снаћи. Та велика досманлијска подвала коначно је упропастила српски народ. Не може више да се живи никако, нема од чега да се живи.

Кажу досовци, не би сада смели да идемо на изборе, не требају нам избори, скупи су избори. Па шта има скупље од досовске власти? Управо сада треба на нове изборе, и што чешће да идемо на изборе, док српски народ не добије онакву власт каква му одговара. Досманлије су радницима обећавали радна места, високе плате. Сетите се њихових досманлијских пропагандних спотова, сви ћете возити европске аутомобиле, сви ћете имати куће и станове, сви ћете да путујете на Хаваје на летовање.

Све су то досовци обећавали. А шта су остварили? Да скоро ниједна фабрика не ради, да радничке породице ни хлеба немају. И хлеб је сада пет пута скупљи него што је био, и доносе нови Закон о раду да радници више никаква права немају. Кад послодавцу падне на памет, кад је нешто нерасположен, код куће га жена наљути, он дође у фирму и отпушта раднике. Томе радници Србије треба да се супротставе.

Ми смо раније имали инструментализоване синдикате, самостални синдикат у рукама социјалиста, а ови такозвани независни, у рукама досманлија, и они, уместо да се баве радничким правима, политички се препуцавали. Раднички синдикати треба да буду јединствени, да удруже све раднике и да не дозволе ниједној политичкој партији да се меша у синдикалне активности. Ако тако ураде раднички синдикати, радници ће победити.

На нама, српским радикалима, је да се у Скупштини боримо против таквог накардног закона, а на радницима, преко својих синдиката, да буду сложни и солидарни и да не дозволе да их сада политичке партије поделе и разбију. Браћо Срби и сестре Српкиње, српски народ се може обманути, али на кратко, на врло кратко време. Није српски народ глуп да не види у каквој је ситуацији, није слеп да не може

да процени ко је способан, ко је неспособан.

Говорили су, ако победе српски радикали биће санкција и биће блокада, али мало боље сте живели под санкцијама и под блокадом, је ли тако? Осетно боље. Значи, није проблем у санкцијама и у блокади, проблем је у личности оних који воде државну политику. Кад дође криминалац на власт, он не зна ништа друго него сваким даном све више да отима.

Он данас нешто украде и сутрадан му је неуспешан дан ако не украде још више. А дошли смо у ситуацију кад нема шта више да се украде, кад још ово мало фабрика спремају да продају и да беже. Сви су се они обезбедили напољу и у одређеном моменту они побегоше, а Србија ће бити у ситуацији у којој су већ одавно Румунија, Бугарска и друге источноевропске земље. Такву су нам улогу наменили.

Браћо Срби и сестре Српкиње, не смемо клонупи, не смемо се предавати, морамо се борити, ако се боримо победићемо.

Чиме ћемо победити? Вашом снагом. Ви сте снага српских радикала. Шта ми нудимо српском народу? Нудимо своје поштење, нудимо своје знање, нудимо своју способност. Колико год да сте се љутили на нас, ви знате да српски радикали имају готове, спремне ministre, ниједан се није обрукао, ниједном ништа нису нашпи везано за криминал, никакву проневеру, никакву малверзацију. Измишљају различите глупости, објављују преко досовских медија, у лажи сами са собом се такмиче, али у лажи су ноге кратке.

Зашто смо ми овако чврсти и одлучни у борби против досманлијске власти? Зато што нисмо компромитовани, зато што немамо марака по џеповима, зато што ништа не могу да нам припишу што је нечасно или неморално. То је суштина, то је тајна наше снаге, наше храбрости и наше одлучности. И оно што је основно, оно што говорје српски радикали, то мисли и осећа цели српски народ. Из душе српског народа проговара радикалска реч, Србин неће да клечи на коленима ни пред ким, Србин неће да се клања, Србин не зна за милостињу, Србин тражи да поносно живи од сопственог рада. Ми ћемо створити Србију у којој ће сваки човек моћи да живи од сопственог рада, радикалску Србију, Србију поноса и достојанства.

Ми ћемо такву Србију вашим радом да створимо, браћо и сестре. Убеђен сам да је победа наша, ми више немамо одавно као народ шта да изгубимо, зато морамо да побеђујемо. Победићемо, и у победи показати колико знамо, колико смо способни. **Живела Велика Србија!**

ПРЕВАРЕНА СРБИЈА

После деценија комунистичке диктатуре, после санкција, блокаде, отимања српских земаља, после ратова, Србија је хтела предах, хтела је бар мало боље да живи. Тада су се појавили они који су слагали, преварили, обманули Србију. Обећали су, чим они дођу на власт, шест милијарди долара бесповратне помоћи из иностранства. Обећали су да ће вратити сву омладину која се иселила и да ће свима дати посао са добрим платама. Обећали су велике пензије, пуну запосленост. Обећали су сељацима благостање. Нема шта нису обећали, и све су слагали

Алтернатива ДОС-у

Милорад Крстин: Браћо Срби и сестре Српкиње и драги супраћани Зрењанина, окупили смо се овде да покажемо овим досманлијама и овој власти да они не знају да воде ову државу. Овај скуп показује силу Српске радикалне странке, није тачно што је ДОС причао да претходна власт није добро владала, ова не влада добро, ова још горе влада. Погледајте ово знање где сам ја одборник. По 10, 15 тачака се убације пре сваке Скупштине, јер не могу да се договоре њих 18 који се налазе у ДОС-у. Њих 90 одсто могу стати у један обичан минибус. То је јачина ових партија.

Где су тих шест милијарди долара које су нам обећавали када они дођу на власт? Где је све оно што су обећавали да ће сва она предузећа која су под стечајем да прораде и да раде? Где је онај технолошки вишак коме они обећавају да ће да се врате у фабрике и да добијају плате? Не, они су још гори и не може се бити гори од њих.

Српска радикална странка је та која жели и хоће да покаже да можемо да владамо. Ово знање овде после 11 година требало би да буде под влашћу Српске радикалне странке и свих оних који могу да воде власт у Општини Зрењанин. Ови који се сада ту налазе, господин Кнежевић, председник Извршног одбора, господин Милан Кечек, председник Скупштине, морају што пре, што раније да сиђу са власти. Српска радикална странка је способна да води ову општину и Српска радикална странка је способна да води ову Србију и Српска радикална странка је способна да води и Југославију.

Ја сматрам, а и комплетан врх Српске радикалне странке, да овај скуп који смо организовали у Зрењанину може да покаже величину нас радикала. То што они причају да нас нема, да не постојимо, да смо се распали као неке политичке партије које су се распале, то није тачно. Није тачно, је ли тако? Тако је.

Српска радикална странка је та која ће у овим првим, највероватније покрајинским изборима, показати своју јачину и освојити добар део власти у покрајини. Спремимо се за то, то је убрзо, желимо победу, желимо власт и нећемо се скинути са политичке сцене док не освојимо власт. Ја вас поздрављам до прве победе.

Нашла врећа закрпу

Др Бранислав Блажић: Браћо и сестре из срца Баната, из ове наше слободарске равнице, жуљевите, али поштедне. Многи би данас ову равницу да деле, да одвајају, да је припајају другим државама. Најагресивнији је ту данас Чанак, човек ни веће главе, ни мање памети и мога. Не зна тај балван да овде не би могао

ни доћи да није било српског слободарског духа и борбе наших предака да се ослободи српска Војводина и припоји матици Србији.

Пре неки дан, Чанак је открио спомен-плочу бану Јелачићу у Петроварадину. Бану Јелачићу, чије је име Туђман дао највећој цркви у Загребу. Може то Ча-

нак да ради док је на власти издајнички режим ДОС-а и док га шпите Батић, Кошћуница, Ђинђић, али неће још дуго. Може он сад, под њиховом влашћу, да открива спомен-плочу и Фрањи Туђману и Анти Павелићу, али ће доћи крај и онда ћемо му наплатити рачун за ово што ради.

Једно треба да зна, завет наших предака за борбу за српску Војводину никада нећемо издати. Никад! И сви Чанци и Чанчићи, попут Исакова, то морају знати. Они су пре неки дан у Скупштини Србије склопили савез и направили заједнички посланички клуб, реформисти Војводине, са муслиманском санџачком демократском странком. Нашла врећа закрпу, какви једни, такви други, идеја и циљ им је исти, да отцепе неки део Србије. Само не знам да ли ће Турци из Санџака доћи овде да стварају аутономију Војводини, или ће ове наше јајаре отићи тамо да Турцима помогну.

Браћо и сестре, последњих десет година је било изузетно тешко, а најтежа је ова последња под ДОС-ом. Било је криминала, пљачке, социјалних неправди под СПС-ом и ЈУЛ-ом, али под ДОС-ом је још горе. Они су још гори, они су најгори. Прете они свима и свачим. Чанак удара оним шталом, Каса најављује да ће да изађе из Владе, најављује интернационализацију војвођанског питања, као да вас могу уплашити, као да је вас неко некад могао уплашити. Не би ви часно Петрово име носили да сте се икада икога у историји бојали. Прете они са севера, али и сами знате, до вас на северу је радикалска Кикинда и ту онда нема проласка. Живели српски радикали за многа лета!

Поддршка радикалима

Ненад Ибачић: Помоз' бог браћо и сестре. Желим да на овом данашњем свечаном скупу објавим да је Удружење избеглих и прогнаних лица са подручја бивше СФРЈ, какав је званичан назив, са седиштем у Зрењанину, од данас колективни члан Српске радикалне странке.

При доношењу те одлуке многи, или неки људи су ме питали, зашто баш Српска радикална странка. То питају они који не знају, ми који смо овде знамо зашто баш Српска радикална странка. Почевши од залагања Српске радикалне странке, нашег председника, господина др Војислава Шешеља, да помогне свим Србима, ма где се они налазили, почевши од залагања нашег председника др Војислава Шешеља и комплетне Српске радикалне странке, да омогући свим избеглим и прогнаним лицима што бољи привитак у нашој мајци Србији, што је јако ријетко, вјерујте ми. Све остале политичке партије нас нису примиле ни изблиза тако лијепо. Дакле, и те како нам је јасно зашто баш Српска радикална странка, и те како имамо много разлога за тако нешто.

Међутим, браћо и сестре, важно је ту још једно питање. Зашто ми живимо тако лоше како живимо? Зашто последњих годину дана, не само избеглице, које имају своје специфичне проблеме, имате све мање новца, све мање можете да плаћате рачуне, или вероватно 80 одсто вас уопште не може? То је питање на које, такође, одговор сви знамо. Видим овде многи од вас држе на главама и у рукама један натпис који више није само крилатица Српске радикалне странке, то је постало нешто више, то је постала народна изрека. Браћо и сестре, ДОС је најгори!

Свима нама, браћо и сестре, предстоји још једна огромна борба, поготово овде у Војводини. Сви смо ми тога свјесни. Међутим, највећи терет у тој борби мора да, као и до сада у свим борбама за српски народ, поднесе Српска радикална странка. Од данас она има подршку 9.600 избеглих, расељених и прогнаних лица на подручју регије Баната.

Нека нам је свима Бог у помоћи у том светлом задатку!

Народ славне историје

Др Шешељ: Браћо Срби и сестре Српкиње, ми, Срби, смо народ трагичне судбине, али јуначке и славне историје. Нас је Бог кроз целокупну историју стављао на искушења, јер је знао да се кроз велика искушења челиче и народи и појединци. Ми смо и сада на једном великом искушењу. Искушење је почело у септембру прошле године. Ви сте, браћо и сестре, желели промене, желели сте да живите боље. После деценија комунистичке диктатуре, после санкција, блокаде, отимања српских земаља, после ратова, Србија је хтела предах, хтела је бар мало боље да живи. И тада су се појавили они који су слагали, преварили, обманули Србију. Обећали су вам, чим они дођу на власт, шест милијарди долара бесповратне помоћи из иностранства. Обећали су да ће вратити сву омладину која се иселила и да ће свима вама овде дати посао са добрим платама. Обећали су велике пензије, пуну запосленост. Обећали су сељацима благостање. Нема шта нису обећавали, и све су слагали.

Браћо и сестре, ја знам колико је вама било тешко када смо ми, српски радикали, пре три године пристали да уђемо у коалицију са социјалистима. Знамо колико сте се љутили на нас, колико сте нам замерали. Мислили сте, не ваља тако, треба оне што пре отерати па ко год да дође на власт. Али ми смо, браћо и сестре, знали, ако оне отерамо, долазе ови много гори од њих. То смо хтели да спречимо.

Замислите, браћо и сестре, чим смо изашли из рата да је одмах ДОС дошао на власт. Ниједан мост не би био поправљен, ниједан пут, ниједна фабрика, ниједан инфраструктурни објекат. Целе зиме, 1999. године, имали смо довољно струје, јер смо били способни да поправимо електроенергетске објекте, а сада када примају десетине и стотине милиона долара стране помоћи сад нам најављују рестрикције, имали смо прошле зиме, имамо и ове зиме.

Браћо Срби и сестре Српкиње, и раније је било лопова у власти. Увек је било лопова у власти, никада међу српским радикалима. Али, ови који су сада дошли на власт, досовци, сви су листом лопови. Раније су лопови били појединци, групе, могли смо лако показати прстом на лопове из власти, а сада, на кога год упрете прст, а припада досовској власти, нећете погрешити, сигурно је лопов, пљачка сопствени народ.

Раније су фабрике како-тако радиле, неке добро, неке просечно, многе лоше, многе су биле у великим проблемима, а сада скоро да нема ниједне фабрике која није у огромним проблемима. И нуде вам Закон о раду да вас све отпусте, да обезвреде до краја наше фабрике, па да их буду зашто продају странцима. Они не дају да у приватизацији наших предузећа учествују руске фирме или кинеске, него само западне, а како то раде западне фирме то знате најбоље на примеру Румуније. Близу је братска Румунија, тамо су све уништили. Румунија није имала рат протеклих година од када су оборили Чаушеску, па тренутно живе горе до нас Срба који смо прошли кроз толико ратова и толико избеглица имамо у овој суженој Србији. Тако исто у Бугарској.

Нама Србима се спрема оно што су јадни Бугари и Румуни већ доживели, ако на време не оборимо досовце са власти, ако дозволимо да у бесцење продају оно мало што нам је преостало фабрика, предузећа. Неће они да продају фабрике које не могу послују, него би Електропривреду, цементаре и тако даље. Ми смо за цементару из Беочина могли да добијемо 150 милиона долара, а они је нуде за 80. Ето вам примера.

Браћо Срби и сестре Српкиње, шта су досманили све обећале сељацима? И шта су испунили? Обећали су 12 динара цену пшенице, па су исплаћивали седам и по, само формално седам и по наравно, никоме нису признали прву класу, него другу и трећу. Знамо ми те њихове методе. Нажалост, тако су раније и социјалисти

радили, па су мало људи на то навикнути, али има нешто друго што је још већа подвала. Рекли су килограм пшенице 25 пфенига. А прошле године је било око 20 пфенига. Е сада, шта сте прошле године у августу могли да купите за сто марака, а шта сада можете за 100 марака? Под досовском влашћу и марка је девалвира-ла. Десило се чудно неவிђено, за Нобелову награду из економије, досовци су устели овде у Србији и немачку марку да девалвирају. Оно што сте у августу прошле године могли да купите за 100 марака, сада вам треба више од 260 марака када је реч о роби широке потрошње, комуналијама, струји и тако даље. Ту је та тајна подвале. Мало вам скочиле плате, а цене до неба. Плата вам скочила 50 одсто, можда 60 одсто, а хлеб 500 процената, уље 500 процената, шећер, струја, месо. Месо је код нас скупије него у Немачкој.

Браћо Срби и сестре Српкиње, обећавале су досманлије да ће угушити криминал, да ће расветлити сва ранија убиства са политичком садржином. Јесу ли расветлили иједан случај? Нису ниједан. Само су се нова политичка убиства десила у које су умешани министар унутрашњих послова Душан Михајловић и шеф Службе државне безбедности, Горан Петровић. Па шта ми сада радимо у Србији, где су двојица главних убица министар унутрашњих послова Душан Михајловић и шеф Службе државне безбедности, Горан Петровић? Морамо ту криминалну власт што пре да мењамо.

Сви они који су осумњичени, за које се зна да су најгори криминалци и убице, сада су најближи досовском режиму. Над Србијом се опет као понављање тужне историје, у облику комичне фарсе надвијају ликови Војислава Коштунице и Зорана Ђинђића. Сада ће као они да се помало сукобљавају, а помало међусобно чувају, а ми Срби ћемо да се делимо ко је за Ђинђића, ко је за Коштуницу. Е нећемо! И Ђинђића и Коштуницу на сметлиште историје! Ђинђића зато што је најгрознију увреду нанео српском народу испоручујући Милошевића на дан Светога Вида, на Видовдан, највећи српски национални празник. Ђинђића зато што до краја криминализује српско друштво, што покушава да потпуно уништи Србију, а Коштуницу зато што је неспособан, млигав и зато што ништа не зна. Поуздано сам обавештен да су Војислав Коштуница и председниковица, његова супруга Зорица Радовић, постигли један врло коректан брачни споразум. Потписали су обоје, Коштуница гарантује својој жени, Зорици Радовић, да јој се никако неће мешати у политичко деловање, а Зорица Радовић гарантује Коштуници, као његова жена, да му се неће мешати у кухињу. И док Зорица Радовић пише Устав, Коштуница кисели паприке, кисели краставце, спрема цем за зиму и негује мачке. Е, доста је Србији било проклетих Јерина, ову последњу најкраће време ћемо трпети!

Шта ми, српски радикали, тражимо?

Ми тражимо изборе одмах на свим нивоима. Јесу ли досовци обећавали, када дођу на власт, после годину дана нове изборе? Јесу и то су слагали. Кажу, сувише је тешка ситуација у Србији, не требају нам избори. Па у свим демократским земљама на свету, када је тешка ситуација, управо се тад иде на ванредне изборе. Ми треба што чешће да идемо на изборе, док народ не изабере ону власт која ће одговорати. То је једини принцип који треба да поштујемо.

Над Војводином се успоставио Ненад Чанак. А ко је успоставио Ненада Чанка над Војводином? Кошпуница и Ђинђић. Па што ми да нападамо Чанка? Ненад Чанак на изборима не може ни цензус да освоји. Чанкове газде треба нападати. Као фол. и Ђинђић и Кошпуница против Чанка. Данас на гласању да се Чанак смени, нема довољно гласова, Чанак остаје. Зашто Чанак остаје, зато што су америчке и друге западне газде Ђинђићу и Кошпуници рекле, Чанак мора да остане, како би другачије Србију поцепали. А докторица Зорица Радовић пише Устав. Кошпуница плете нешто, држи игле у рукама, шије нешто за машином и певуши, а докторица Зорица пише Устав.

И шта пише докторица Зорица у том свом Уставу? Пише да у Србији уместо две морамо створити шест покрајина. Па ће покрајином Војводином да управља Ненад Чанак, Косовом и Метохијом Хашим Тачи. Па ће Рашком облашћу да управља Сулејман Угљанин. Па ће западном

Србијом да управља Владан Батић. Па ће источном Србијом да управља Обрен Јоксимовић. Па ће београдском општинском да управља Душан Михајловић. А њих ће да координише Зоран Ђинђић. Колико може трајати та Србија?

Сви знате какав је Ненад Чанак. Замислите да сада Ненада Чанка клонирају као овцу Доли, па уместо једног Ненада Чанка да имамо шест Ненада Чанака. Па тих шест Ненада Чанака да између себе ратују. Па се Срби деле ко је за војвођанског Ненада Чанка, ко је за косовског, ко је за рашког, ко је за источно-србијанског, западносрбијанског и тако даље. Е, такву судбину ми Срби не прихватамо, такву судбину ми Срби не заслужујемо. Зато Кошпуницу и Ђинђића што пре морамо оборити са власти, због тога захтевамо нове изборе одмах.

Шта ми, српски радикали, вама нудимо, ако нам укажете поверење? Ви сте видели, ми смо били две и по године у власти. Нешто смо урадили, више нисмо урадили него што смо урадили, али ништа лоше нисмо урадили. Наш је хендикеп био што смо морали у коалицију и што смо били мањи партнер у тој коалицији. Ми, после следећих избора, желимо сами да владамо. Или, ако већ мора нека коалиција, да смо ми већи и јачи партнер у тој коалицији, да ми водимо главну реч.

Ми вам не нудимо мед и млеко преко ноћи, али вам ми нудимо часну и способну власт, која ће корак по корак да попра-

ваља стање у отаџбини и да заводи ред. Онако какав је ред у нашим редовима, каква је дисциплина у нашим редовима биће и у држави. Онако како смо добро организовани, способни, дисциплиновани и вредни, марљиви, што видите из наших темелјитих припрема за све скупштинске расправе, тако ћемо вредно, марљиво да се спремамо да служимо свом народу.

Браћо Срби и сестре Српкиње, ви сви знате ко је у Србији најгори. ДОС је најгори. То знају и мала деца, али ви, браћо и сестре, знате ко је у Србији најбољи. Најбоља је Српска радикална странка. Зашто? Нисмо ми, српски радикали најбољи, зато што ви немате шта да нам замерите. Имате ви нама много да замерате, али ми српски радикали смо најбољи зато што бољих од нас једноставно нема и задуго их не може бити.

Зато сам убеђен, браћо Срби и сестре Српкиње, да Србија неће пропасти, да ћемо спасити и друге српске земље, да ћемо створити Велику Србију вашом снагом, снагом српског народа. Убеђен сам, браћо Срби и сестре Српкиње, да нашу браћу других националности нико неће успети да инструментализује против српског народа, да ће Војводина, као и до сада, бити једна мирна територија где ће братски и сложено живети, Срби, Мађари, Румуни, Словаци, Буњевци, Шокци, припадници свих националности. Шокци су Срби католичке вероисповести и наша браћа.

Како је до сада мирно живела Војводина, тако ће живети и од сада. И ми нисмо никада нападали ниједну националну мањину, а када критикујемо и нападамо Јожефа Касу, ми не радимо то зато што је Јожеф Каса Мађар, него зато што је Јожеф Каса доказани криминалац, лопов. Јер, не заборавите, да Јожеф Каса није украо 15 хектара најбољег градског земљишта у суботичкој општини и преписао на своју ћерку, то најбоље земљиште би у Суботици добили и Срби, и Мађари, и Буњевци, дакле сви грађани. Па погледајте, поделите тих 15 хектара, колико може да се добије плацева. На тим плацевима би живели и Срби, и Мађари, и Буњевци, и припадници других националности.

Ми, кад нападамо криминалце, највише нападамо Србе криминалце, али онда морамо и понеког Мађара криминалца и припадника других националности, али никада то није напад на националну мањину и ми никада нећемо дозволити да нас ико завади са нашом браћом Мађарима, Словацима, Русинима, Буњевцима и другима који живе у Војводини.

Убеђен сам, браћо Срби и сестре Српкиње, да ће Србија опстати, да ће Србија имати онакву власт какву заслужује, радикалску власт, да ћемо ујединити и ослободити све српске земље, да ћемо живети у економском просперитету и социјалној правди, да ћемо живети у слободи и демократији.

Живела Велика Србија!

СТРАНЕ ДОНАЦИЈЕ

ДОСМАНЛИЈСКА ПРЉАВА РАБОТА

Зоран Ђинђић жели да Косово и Метохија остану у Србији у оној мери у којој Мило Ђукановић жели да Црна Гора остане у Југославији

Ових дана, уочи окупаторских избора на Косову и Метохији, досманлије су отвориле карте. Из петних жила упињу се да изврше "домаћи задатак", преваре Србе и натерају их да учествују у Хакеруповој гротескној представи. Наравно, нису им рекли да учешћем у тој фарси губе све, а не добијају ништа

Суштина "парламентарних" избора на Косову и Метохији је гласање Срба и давање легитимитета окупаторској власти под чијим окриљем ће шиптарска загарантована "парламентарна" већина изгласати проглашење "своје" републике

Свађе око плена

Миљко Четровић: Браћо Срби и сестре Српкиње, општина Краљево је једна од највећих општина у Републици Србији. Нажалост, та општина Краљево је доживела катастрофу последњих неколико година од како је води бивша коалиција Заједно, а последњих годину и нешто више досовска мала власт, које нигде више нема, која не сме да се суочи са истином. Обећали су прошлог септембра мед и млеко за грађане општине Краљево. Дошли су на власт ти који не знају где су границе општине Краљево, не знају где је Гледић, где је Рудо, где је Лазац, где су остала места општине Краљево. Њихова општина Краљево је од Скупштине општине до телевизије, евентуално неких других установа, и на то им се своди општина Краљево. Своју власт су организовали тако да се што пре обогате плачкајући овај сиромашни народ, уништавајући и ово мало имовине што је остало у предузећима, плачкајући јавна предузећа у општини Краљево.

Очекивали сте, вероватно, да вам се они обрате после годину дана, да прославе власт коју су проводили годину дана, да вас погледају у очи и да вам кажу шта су то променили у позитивном смислу. Ја бих хтео од вас да чујем, да ли је боље нешто за ових годину дана, или је горе? Да вам не говорим, нећу ја да дајем оцену о локалној власти, дајте је ви. Извршни одбор Скупштине општине Краљево пет месеци нема председника. Та досовска мала власт, те мале досманлије, као и њихове странке, деле се на разломке. Један са осамнаест. Ви знате шта значи један са осамнаест, када се нешто подели. Они пет месеци заказују Општинску скупштину, немају Извршни одбор, немају председника. Председник Скупштине општине није у стању да се сретне са вама на ули-

ци, него једанпут месечно води монологе на локалној телевизији Краљево. Сам са собом прича, а узгред преко те телевизије, преко средстава информисања, они се између себе свађају. А око чега се свађају? Свађају се око плена, ко ће шта да приграби, јер су свесни да им је власт врло кратка, да неће дуго трајати.

Шта да кажемо о начелнику Рашког округа Милу Колићарцу? Влада Србије, на челу са Ђинђићем, предала је начелнику округа, Милу Колићарцу, део својих надлежности за Расински округ.

С друге стране, шта рећи о другима? Шта рећи о посланицима који испред ДОС-а седе у Републичкој скупштини? Да ли сте их уопште видели да седе тамо? Зашта они примају дневнице и остале трошкове које праве тамо? Кога они представљају у Скупштини Србије?

Грађани општине Краљево, ја не бих много говорио, пошто сам данас домаћин овог скупа и домаћин ових гостију који ће се обратити вама. Имаћу прилика да вам се обраћам чешће, зато ћу сада завршити са једним традиционалним поздравом и са заветом. Србија је вечна док су јој деца верна!

Сломљена нога српства

Милан Веселиновић: Браћо Срби и сестре Српкиње, помоз' бог. Ја вам долазим из Старе Рашке, старог Раса, данашњег Новог Пазара. Ви добро знате да се скоро цела историја, и култура, и цивилизација српства ослањају на стари Раси Косово и Метохију. Једну ногу су нам сломили, а то је Косово и Метохија, не дајмо да останемо и без ове друге, а то је Стара Рашка.

Данас, браћо Срби и сестре Српкиње, нашом Рашком владају досманлије, а исти су као османлије. Живи се исто, ако не и горе. Намећу харач народу, а некада су се Срби борили да се ослободе тог ха-

рача. Она баба од човека, Коштуница, жели да издели нашу општину на српску и муслиманску. А замислите Тугин, колика би то била српска општина. Ми, српски радикали, нисмо за поделе, ми смо за Велику Србију. Ми смо за јединствене српске земље. Данас постављају неке тараве према Косову, да нам поделе Косово и Метохију и Рашку. Ми, Срби, рећи ћемо не, не дамо Србију и желим да вас поздравим великим поздравом. Живела Велика Србија!

ДОС донео лажи и преваре

Др Милан Бачевић: Долазити су у Краљево многи политичари, пролазиле су многе политичке странке и овај споменик пред нама је сведок свих лажи и свих обмана оних због којих сте се смрзавали читаву прошлу годину. Али је једна политичка партија, са овог места пре годину и нешто дана, упозоравала шта ће нам се десити уколико ДОС победи на изборима. Истина, нисте веровали у довољном броју. ДОС је најгори.

Памте Срби тешка времена, памте их Срби са Косова, из Метохије, из Републике Српске, из Крајине, с Кордуна, Лике, Баније. Све то памтимо, али ово зло које нас је са ДОС-ом снашло у слободи, српски народ још упамтио није. Има дана који су пред нама да се то промени. Празан стомак рађа чудну филозофију у главама људи. Сигуран сам да и ове године много теже живите када смо се сви, неко мање, а неко више, надали да са ДОС-ом долазе боља времена. А ДОС нам је донео само лажи и преваре. Распарчавају колико могу, тргују на све могуће начине и државу припремају да ставе на добош.

Српска радикална странка, путујући Србијом, организујући митинге, у право време и у последњи час упозорава – сменимо ДОС, то нам је једина шанса. Живели!

ДОС је најгора власт

Др Шешељ: Браћо Срби и сестре Српкиње, 20. век за српски народ је век трагедија, несреће, несреће југословенства и несреће комунизма, трагедије братских раскола, деоба и међусобних сукоба. И када смо се ослободили комунизма, када је требало све српске земље да ујединимо у јединствену српску државу, најмрачније силе овога света опет су устале против српског народа. Отеле су нам Републику Српску Крајину, Републику Српску, Косово и Метохију. Сада нам отимају Црну Гору и окупирају Србију, и спремају се да Србију разбију.

Браћо и сестре, Србија је под окупацијом, овде нису амерички војници да врше ту окупацију непосредно. Њима је сваки војник скуп, има високу плату, тражи да живи у луксузу. Они су овде у Србији нашли најгори олош да управља Србијом у име Американаца, да би то Американцима било јефтиније.

Ми разумемо, браћо и сестре, зашто сте били незадовољни ранијом влашћу. Муке је било много, невоља, неспособности, корупције, криминала. Не би нама било криво да је ДОС показао да је само мало бољи од претходне власти, не би нама било толико криво ни да је ДОС потпуно исти као претходна власт. Али ДОС је много, много гори од било које раније власти. ДОС је најгора власт.

Ја знам, браћо Срби и сестре Српкиње, колико сте се ви љутили на српске радикале. Били смо две и по године у Влади, ви сте мислили све ће се много брже менјати. Много пре ће се боље живети. Очекивали сте нека чуда преко ноћи. Ми смо улагали онолико знања, способности колико смо имали. Није то много, ни превише, браћо и сестре, али нико други није имао више од нас ни знања ни способности, ни части ни поштења, јер сада ми пред вас, грађане Краљева, као и пред грађане сваког другог града и села у Србији можемо изаћи поносно, чиста, светла образа, јер нама никакву криминалну аферу нико не може да нађе, никакву крађу, никакву проневеру. С времена на време понешто слажу. Па кад треба да одговоримо искључе струју, одузимају реч, изричу казне. Али нас не могу победити, јер српски радикали су увек проговарали из душе српског народа. То ви, Краљевчани, најбоље знате. Ви сте први Зорану Ђинђићу, овде у српском Краљеву, рекли шта мислите о њему. Печат краљевачких јаја остаје доживотно Зорану Ђинђићу.

Знамо каква је мука и невоља била у Србији раније. Прошли смо кроз рат. У том рату замало да победимо, али су само српски радикали отворено и јавно и жестоко одбацили план Черноморин -Ахтисари. Све друге партије су прихватиле, не само социјалисти, него и цела друга опозиција. Само смо ми радикали бити против. Да смо издржали, још 10, 15 дана било би бомбардовања, али би

морало да стане, јер сад генерал Кларк потврђује да им није на памет падало да пошаљу копнене трупе. Сачували бисмо Косово и Метохију. Ми се не правимо паметни после рата, јер нисмо бежали у рату као Зоран Ђинђић или Небојша Човић. Српски радикали, војни обвезници, били су на фронтима. Син Томислава Николића, Радомир Николић, овде је био војник у околини Краљева, све време рата. Многи радикали су погинули у овом рату.

Браћо Срби и сестре Српкиње, једну ствар ипак морам да вас питам. Без обзира колико сте се на нас раније љутили, замислите да је ДОС преузео власт чим смо изашли из рата, чим је престало бомбардовање. Да ли би један мост поправили? Иједан пут, иједну фабрику, иједан инфраструктурни објекат, електроенергетски потенцијал? Ништа. Шта они знају да раде? Да отпуштају раднике, спремају у продају фабрика будућашто. Досовској власти радници сметају, радници су највећа сметња. Тако уништавају и оне фабрике које би могле релативно нормално да послују.

Раније је било тешко, плате су биле мале, али је радио „Магнохром“. Како? Помало, овако, онако, Влада помагала. Производња вагона, нешто се радило, али су цене биле ниске, најниже могуће, могло се некако преживети. Три динара је био хлеб, струја најјефтинија на свету. Сад је струја пет пута скупља, хлеб шест пута, уље већ седам пута, колико ли је стигло. Нападали су нас због оне уредбе о контроли цена, а ја сам поносан на ту уредбу. Наравно, тешко је народу који је био напаћен и измучен годинама под санкцијама, под блокадом, у рату. Тешко је било објаснити да не може све одмах да се реши, да не може преко ноћи. Народ је био нестрпљив и поверовао је лажним обећањима. ДОС је на власт дошао искључиво лажима, најгорим лажима. Где је тих шест милијарди долара бесповратне помоћи? То им је била главна ставка у предизборној кампањи. Где су те боље плате, боље пензије? Они су мало и подигли плате, номинално, али шта можете купити за те плате. Под досовском влашћу и немачка

марка је девалвирала. Чудо се десило. Оно што сте могли да купите за 100 марака у августу прошле године, сада вам треба најмање 260 марака. Зашто је тако? Да се и последња марка из сламарице извуче. То је циљ. Нема више шта да се извучи. Нема више коме у Србији кожа да се дере. Србија је преварена. Србија је обманута. Србија је унесрећена и једини излаз из те несреће су нови избори одмах.

Браћо и сестре, ко данас влада Србијом? Најгори шљам, најгори олош, најмрљивији и најсмрдљивији талог се дигао са дна реке и преузео власт. Људи за које раније и најбољенији нису могли да гласају. Нашли су Американци једног човека с којим су успели да преваре Србију. Тај човек се зове Војислав Коштуница. Био је онако фин, префињених манира, смушен, имао једно пет, шест одсто гласова. Све је он нешто фин, па не меша се у ово, па не меша се у оно, па ништа не зна, па ништа не чује и Американци га изабрали – ево, то је тај који би могао да победи Милошевића. Знали су да то не може Ђинђић, не може Баћић, не могу Чанак, Весељиновић, Душан Михајловић, нашли су Коштуницу. И шта сад ради Коштуница? Коштуница сада спрема слатко за зимницу, прави џем и пекмез, а његова жена, Зорица Радовић, пише Устав, Док моја жена кисели краставце и паприке и чува децу, Коштуничина жена пише Устав. А шта стоји у том Уставу? Мало је, значи, што су нам отели Српску Крајину, Републику Српску, окупирали Косово и Метохију, сад треба и остатак Србије делити на шест аутономних покрајина. Па имали смо две покрајине, Војводину и Косово, у једној Ненад Чанак, у другој Хашим Тачи. И сада нам треба још четири покрајине. Па замислите сада како би изгледало шест покрајина у Србији. Замислите сада да Ненад Чанка неко клонира као овцу Доли, па уместо једног Ненад Чанка да имамо шест Ненад Чанака. Један Ненад Чанак управља Војводином, други београдском облашћу, трећи Шумадијом, четврти јужном Србијом, западном Србијом и тако даље. Како би изгледала таква Србија? Јесте, Чанак је усташа, али није једини усташа.

Браћо Срби и сестре Српкиње, ми не смемо дозволити да се такав Устав донесе. Шта ради Ђинђићева Влада? Стално измишља нове порезе. Септите се колико сте се на мене љутили што сам измислио само порез на мобилни телефон. То је био једини порез. На оружје ја нисам измислио, то је Влајко Стојиљковић, ја сам на мобилни телефон. Колико сте се љутили? А нашта сад уопште још није заведен порез? Па још само Сунце с неба да опорезују, ако га не опорезују могу да нам украду Сунце с неба, и то су у стању да ураде.

Обећали су борбу против криминала, обећали су да ће истражити сва ранија спектакуларна убиства са политичком позадином. Шта су урадили? Сви који су раније били осумњичени за таква убиства најближи су пријатељи Зорана Ђинђи-

ha. И Филип Цетгер, и Станко Суботић – Цане, и сви остали. Ниједно убиство није разрешено, ни једно једино. Ко штити организаторе убиства на Ибарској магистралу? Зоран Ђинђић их штити. То сви знате.

Браћо Срби и сестре Српкиње, сада се припремају да преваре синдикате. Као обећали, поправиће Закон о раду амандманима, а онда се договорили Ђинђић и Коштуница да само мало површински коригују и да направе нов закон по коме ће сваки радник, сваког дана, моћи да очекује отказ без икаквог разлога, без озбира колико има година радног стажа. Па ко ће да запосли човека са 30 година радног стажа, а мењају пензијски закон, па се у пензију иде са 60 година живота, са 65 мушкарци, са 60 жене. Па човек који је почео да ради у двадесетој, 30 година радног стажа, у педесетој добије отказ, па чека онда 15 година на старосну пензију. Да ли је то социјална политика коју су вам обећали у предизборној кампањи? Слагали су. Зато што су народ систематски лагали и обмањивали они се данас боје избора. У целој Србији досовци не би ни где да идемо на изборе, осим под окупацијом на Косову и Метохији. Ми зато позивамо све Србе са Косова и Метохије да

бојкотују окупаторске изборе. Данас је у неким новинама неко објавио – Зоран Ђинђић жели да Косово остане у Србији у оној мери у којој Мило Ђукановић жели да Црна Гора остане у Југославији. Потпуно су исти по том питању.

Шта је смисао окупаторских избора на Косову? Да Срби изађу, да тако дају легитимитет изборима, да имају 10, 15 посланика, али Шиптари комотну, комотну, комотну већину и да изгласају Републику. То је суштина окупаторских избора. Зато ми не смемо да идемо на те изборе, све док се прво не уговори политичко решење за Косово, па да видимо која је то варијанта, аутономија може, али са српским кантонима. Где су живели Срби, тамо српски кантони, под заштитом српске војске и српске полиције. Па кад се суштински, уставно-политички статус Косова одреди, онда се може ићи на изборе. А не да Шиптари својом трочетвртинском већином одлучују о будућности српске свете земље, Косова и Метохије.

Браћо Срби и сестре Српкиње, Србија ће још дуже време бити у тешкој ситуацији. Ако остане још досовска власт наставиће се пропадање, тонуће нам држава, пропадаће народ. Ако оборимо досовску власт, ако српским радикалима укажете

поверење, неће одмах потећи мед и млеко, али имаћете озбиљну, способну и часну власт којој ћете моћи да верујете и која ће из дана у дан постепено поправљати ситуацију у Србији, ослањањем на сопствене снаге. Нема нигде умешено, на обешено. Нико на Западу никоме ништа не поклања. Па Немац неће да поклати ни брату рођеном. У Немачкој кад жена и муж иду у кафану свако себи плаћа рачун, а сада ће нама бесплатно да дају. Па нисмо ваљда толико глупи и наивни.

Србија има своје снаге. Има вредан народ, поштен народ, својом снагом ми можемо изаћи из економске кризе и социјалне беде. И уз помоћ пријатеља попут Русије, Кине, Ирака, Либије. Шта ради Свилановић? Укида амбасаде у земљама, где су наше... Видим како народ воли Горана Свилановића. Укида амбасаде у земљама где су наше фирме градиле хидроцентралне, путеве, фабрике. А отвара амбасаде у Словенији, у Литванији, тамо где су нас плаћкали и отимали и ништа више. Ми имамо пријатеље у свету, али ми не тражимо милостињу, ми тражимо посао. Која је српска фирма добила посао у западним земљама под досовском влашћу? Ниједна. Енергопројект је и ове године у Ираку добио посао од 75 милиона долара, баш у време када смо се ми у фебруару затекли у Ираку. Тамо су пријатељи, а Словенци ће да нас опљачкају. Сад ДОС форсира словеначку техничку робу, њихове фрижидере, машине, телевизоре. Много су скупији од италијанских и немачких, а много лошији од италијанских и немачких. Али досовци добијају провизију да би форсирали словеначку робу.

Браћо Срби и сестре Српкиње, невоља је страшна која нас је задесила, ситуација је у Србији веома тешка, али наде има за Србију, док је српских радикала. Како је Никола Пашић говорио: „Народе, снага радикалска“, тако и ми, српски радикали, вашом снагом, освојићемо власт заједничким снагама. Ослободићемо Србију и изаћи из економске кризе и социјалне беде. А када се промени однос снага међу великим силама, а мења се убрзано, јер Америку сад бомбардују и њени досадашњи савезници. Осаму бин Ладена је створила Америка. Они које је Америка створила, сада бомбардују Америку, они исти које су Американци користили да кољу српски народ у Босни, на Косову, и нашу браћу Македонце у Македонији, сада они бомбардују Македонију. Зашто? Зато што су исти. Између Била Клинтона и Осаме бин Ладена нема велике разлике. Једино што је Осам бин Ладен у стању са четири жене да живи, а Бил Клинтон ни оној једној ништа није могао, па је кубанске цигарете користио.

Ми, браћо и сесте, ми, српски радикали, никада нећемо одустати од ослобађања свих српских земаља и српског Косова и Метохије и Српске Крајине и Републике Српске. Боримо се за јединствену српску земљу, слободу и демократију. **Живела Велика Србија!**

ДУХ ИЗ БОЦЕ

ДРУГ ТИТО У КОЛОНИ ДОСА

"У септембру прошле године поново су нам Титови комунисти дошли на власт. По чему их познајемо? По томе што су многи од њих, својевремено, жарили и палили по комунистичким партијским комитетима, док смо ми, антикомунистички дисиденти, ишли по затворима, док су нас отпуштали, књиге нам забрањивали. И по томе што поново лажу народ на исти начин на који су га лагали Титови комунисти 1944. и 1945. године, док нису чврсто узјахали и осетили се сигурним у седлу"

Србија у канџама страног капитала

Радиша Ивић: Браћо Срби и сестре Српкиње, на овом истом месту пре годину дана били су они који су вам говорили да ћете живети боље, да ће радници примати веће плате, да ће нам стићи силне донације. А где смо сада? Како живите народе? Да ли имате да се прехраните?

Хлеб је са три динара поскупео на 20, а раднике су оставили без посла у Крагујевцу, а тако ће бити и са свим осталим српским фирмама, даће их у руке страном капиталу, немачком. Унуцима оних људи који су у Шумарицама, пре 60 година, стрелали наше браће. Нашу децу једног дана оставиће без посла, неће имати где да раде, а Србију ће водити страни капитал, стране земље. Они који су 78 дана убијали моју и вашу земљу, они који су убили на хиљаде цивила. Они који су убили малу Милицу Ракић, малу Бојану Тошовић у загрљају са оцем у Мердару, и таквима се данас у Србији стављају црвени теписи. Зар је то будућност Србије? Да буде расцепкана на шест делова, да наша деца сутрадан немају своју државу, своју српску државу.

Зато, браћо Срби и сестре Српкиње, позивам вас да на следећим изборима срушимо ову власт и да сачувамо јединствену и велику Србију. Живела Србија!

Власт неморалних људи

Зоран Антић: Браћо и сестре, част ми је да поздравим Поморавље у име поморавских радикала и да вам кажем да је Параћин био и остао понос и пример Поморавља, јер сте у овим тешким годинама које су иза нас, годинама санкција и притисака у Србији, успели да сачувате своју привреду, успели да се изборите за најбољи доходак, за најбоље плате у Поморављу.

Устео је то Параћин, пре свега, одрицањем, радом и самопожртвовањем и све то што је Параћин у тим тешком годинама,

а богами и деценијама које су иза нас, стицао, пре нешто више од годину дана предао је у руке досовој власти у уверењу да ће вас ДОС повести у бољу будућност, у лакши, лагоднији живот.

А шта је Параћин и шта је Поморавље за узврат добило од ДОС-а? Какве је то људе на власти добило Поморавље? Какву власт и на који начин је ДОС поморавски узвратио Поморављу? Већ на самом почетку своје власти показали су шта им је искрена намера. Подигли су цене воде, комуналија, струје, грејања, такси услуга и дубоко завукли руке у џеп Поморавца, који су ионако већ били осиромашени. А сав тај новац који су на тај начин, браћо и сестре, узели, опљачкали, отели, поделили су на плате својих истомишљеника и својих рођака, које су на стотине запошљавали по општинама Поморавља, по јавним предузећима у њиховој власти.

Скоро да нема ништа у шта може да се упре прстом и да се каже да је ДОС у Поморављу урадио ових годину дана и све то ми даје за право, уверен сам, да кажем, да је ово власт паразита, да је ово власт неозбиљних и неморалних људи којима рад никада није био мерило вредности. Људи на које Поморавље не може озбиљно да рачуна, људи који су од почетка своје власти били у дефанзиви, јер никада нису имали намере да озбиљно владају и све то што су учинили ових годину дана на нивоу општина, на нивоу јавних предузећа у Поморавском округу, није им било довољно, већ су се бацили на поморавску привреду и то пре свега на параћинску, која је најјача и најотпорнија.

Намеравају да раднике избаци на улице без икакве социјалне заштите и да распродају поморавска предузећа. Ја сам сигуран да нити Параћин, нити Поморавље, досманлијама то неће дозволити, да им нећемо дозволити да нам узму наше достојанство, наше самопоштовање, да нам одузму наду и да ћемо на наредним изборима, за које се Српска радикална стран-

ка бори, и сигуран сам избориће се, Поморављу и Поморавцима понудити прилику да изаберу боље људе и бољу власт.

И на крају, дозволите ми да вас и ја позovem да нас подржите у тој борби и да вас поздравим оним традиционалним српским поздравом – Србија је вечна док су јој деца верна. Живели!

Повратак Титових комуниста

Др Шешељ: Браћо Срби и сестре Српкиње, велика је несрећа, велика трагедија када је један народ осуђен на то да му се понови историја. Управо се нама Србима понавља историја. Наша српска држава пре 150 година била је у границама такозваног Београдског пашалука. Западне силе овог момента покушавају да нам Србију поново збију у границе Београдског пашалука. Велика трагедија нас је задесила 1944. и 1945. године доласком Титових комуниста на власт. У септембру прошле године поново су нам Титови комунисти дошли на власт. По чему их познајемо? По томе што су многи од њих жарили и палили својевремено по комунистичким партијским комитетима док смо ми, антикомунистички дисиденти, ишли по затворима, док су нас отпуштали, књиге нам забрањивали. И по томе што поново лажу народ на исти начин на који су га лагали Титови комунисти 1944. и 1945. године, док нису чврсто узјахали и осетили се сигурним у седлу.

Браћо Срби и сестре Српкиње, да вам је уместо оних лажи и обећања о благостању великих плата, још већих пензија, пуне запослености, шест милијарди долара бесповратне помоћи са Запада, да вам је ДОС обећао 700.000 нових незапослених радника, да вам је ДОС обећао реално мање плате и пензије, јер ово што су номинално подигли, то је само превара. Код нас је и марка девалвирала. Оно што сте за 100

марака могли да купите у августу прошле године, данас не можете ни за 260 марака. Да су вам досовци обећали хлеб седам пута скупљи, да су вам обећали уље шест пута скупље, да су вам обећали струју пет пута скупљу, да ли бисте ви гласали за ДОС? Нико нормалан у Србији не би гласао за ДОС.

Србија је била у мукама, тешко рањена губитком западних српских земаља, окупацијом Косова и Метохије. Србија је дуго испаштала под блокадом, под санкцијама. Србија је желела преврат. Србија је желела промене. Али Србија је желела промене на боље, а добила је промене на горе. Не бисмо ми, српски радикали, овако жестоко критиковали досманлије да је сада бар мало боље него што је било раније. Не бисмо имали образа да критикујемо Ђинђића, Коштуницу и компанију да је сада исто као што је било раније. Али сада је много, много горе, него што је било пре годину дана.

Зашто? Зато што су свесно и систематски лагали. Унапред су знали да неће бити велике помоћи са Запада. Како смо ми, српски радикали, знали? Па знали смо по томе што су исто то обећавали и Румунији, и Бугарској, и Македонији, па како њима ништа нису дали, знали смо да неће ни нама. Али јадно је то, браћо и сестре, кад ми данас кажемо - знали смо, говорили смо. Није то довољно. То никаква утеха није. Наш је циљ што пре да срушимо досовце са власти.

Љутили сте се на нас, српске радикале, што смо улазили у коалицију са социјалистима. Знали сте, Милошевић нас хапсио, прогонио, у затвор трпао, а ми опет у коалицију. Зашто? Зато што смо били свесни колико су ови досовци гори од социјалиста, хтели смо да спасемо шта се спасити може. Замислите да је одмах после рата ДОС истог момента дошао на власт, па још би се препливалало преко Мораве на путу за Београд. Још би се ишло преко понтонских мостова и заобилазним путањима. Зар би иједну фабрику поправили? Иједан енергетски потенцијал? Ништа. За ту годину дана ми смо успели да поправимо скоро све што је уништено у бомбардовању. А од њиховог доласка на власт апсолутно ништа. Само велики број укинутих радних места, стотине хиљада.

Ништа нису урадили. Никома нису олакшали живот осим криминалцима. Било је и раније много криминалаца и власт је била корумпирана, али некако су ти криминалци били разбијени у више групација, у више банди, па су се и међусобно сукобљавали, па су се мало и прибојавали закона. Некада су криминалци препознани и у врховима власти. Сетите се Ненада Ђорђевића или оних министара што су хапшени. А сада, шта је сада? Криминал је много већи, а криминалне банде концентрисане у једној мафијашкој организацији која држи комплетан шверц цигарета, комплетан шверц нафте, оружја,

дрого. Све су монополисали. Шта им је циљ? Да отпусте што више радника. Отуда ови антираднички закони. Прво, они порески ретроактивни закони, а сад отворени антираднички закони.

И опет су преварили синдикате, неће обећане амандмане усвојити, бар не у оном облику како су обећавали, сад им је циљ да сви радници буду препуштени на милост и немилост послодавцима, да немају никаквих гаранција. Ево, и овде међу вама има људи са 37 година радног стажа који су добили отказ, данас, јуче. Међу вама овде има таквих људи, а шта раде с друге стране? Мењају закон и сада предвиђају да није довољно 40 година радног стажа да се добије пуна пензија, него треба и 65 година живота. Па неко ко почне да ради са 18 година и има 40 година радног стажа, то је 58, треба још да чека 7 година да би добио пензију. А шта ће онај кога отпусте са 37 година радног стажа, а остало му је још десет или 15 година до старосне пензије. Ко ћега сада да запосли? Од чега он да живи? Шта да ради?

Људи су се сналазили како је ко знао и умео раније, па подизали те привремене објекте, па неку ситну трговину организовали, неко занатску делатност, неко ово, неко оно. Сад ни то не може. И ту су прези до неба. А ко покуша сам себи да сазида кућицу прети му казна затвора, чак и ако на својој њиви зида. Ако претходно не подмити општинску власт, па добије све могуће дозволе, а треба вам пола живота да изганате све те дозволе, уколико нисте спремни хиљадама марака да подмићујете оне који ударају печате и кажу: „Е сад имаш дозволу седам, треба ти дозвола осам“, па негде до 15 или 20, колико треба разних сагласности и дозвола да обезбедите.

Браћо Срби и сестре Српкиње, за овакву власт сигурно нико у Србији није гласао и зато ту власт морамо што пре да мењамо. Досманлије кажу: „Ма не требају нам сад избори, тешка је ситуација, криза је економска, социјална, политичка“. Па баш због тога нам требају избори, треба што чешиће да идемо на изборе док Србија не добије онакву власт каква јој одговара, какву српски народ жели.

Браћо Срби и сестре Српкиње, све што су са Запада обећавали, слагали су. Ако се сећате, у Републичкој скупштини за оних милијарду и двеста милиона отворено смо рекли: „Нећете те паре добити, и ако вам формално одобре отићи ће за исплату камата на старе дугове“.

Ослободили су лидере НАТО-вских земаља одговорности за бомбардовање Србије, а то је нама била идеална шанса да створимо правни основ за пребијање наших старих дугова из Титовог времена. Ми њих осудимо на ратну одштету, па се онда пребијамо међусобно. То је била једина шанса. Они нам неће опростити старе дугове. Знате који ће део отписати? Онај део који су наше банке већ одав-

но откупиле, јер му је вредност у време санкција пала на 10 или 15 одсто. Велики број наших банака је учествовао у куповини тог новца из примарне емисије. И сад ће западне банке да кажу да нам то отписују. На чију штету? На штету наших банака које су откупиле то, јер се њима не признаје ни одних 10, 15 одсто.

Подвала за подвалом. Превара за преваром. Јасно је сада свакоме у Србији да је досманлијска власт заснована на лажима. Али шта ми, српски радикали, нудимо?

Браћо Срби и сестре Српкиње, ко год вам у предизборној кампањи нуди одмах мед и млеко, срећу и благостање, знајте да вас лаже. Такве лажи су засуле целу Источну Европу, нигде се нису обистиниле. Чаробни штапић за излазак из кризе не постоји. Који је начин да се изађе из кризе? Прво, политика ослањања на сопствене снаге, а онда завођење реда и дисциплине у Србији. Ко је у стању да заведе ред и дисциплину у Србији? Само српски радикали. Видели сте, ниједну криминалну аферу нису успели да нам припишу. А измишљали су чуда, десетине милиона марака. Где су докази? Нема их. Лажу. Наше бивше министре оптужују, једнога што је дао за озелењавање зелене површине у неком селу за неки фудбалски тим 24.000 динара, или што су министри спонзорисали штампање сабраних дела једног од највећих српских интелектуалаца свих времена Лазе М. Костића.

А има ли и где да је радикалски министар нешто украо од државе и у свој џеп ставио? Нема ништа. Е, то је досовска мука. Да ли је неки радикал добио вилу на Дедињу? Да ли неки радикал живи на Дедињу? Ни један једини. Па нападају, кажу: „Министри добили станове“. Неколико министара је добило. Добили су, али по Правилнику Владе. Па зар треба министар да буде подстанар? Да ли би изгледала смешна држава у којој је министар подстанар? Радикалима не могу ништа да приговоре, не могу више, немају ни довољно маште да измисле, онда нас блокирају на државним медијима.

Пошто не могу са радикалима изаћи на крај ни у једној дебати, ни у једној расправи, у Скупштинама искључују струју, одузимају реч, прописују новчане казне, ако нисмо по вољи досманлијама, а на државним медијима, апсолутно места за српске радикале нема. Од децембарских избора, никада ниједан српски радикал није гостовао ни на једном од три програма државне телевизије, на БК, телевизији Политика, Палми, на Студију Б једино Наташа Јовановић, када је до ногу потукла онога Трнавчевића, Титовог команданта јагњећих бригада, нигде места за српске радикале. Па досовци мисле оно што су некада мислили социјалисти, да се истина може сакрити тако што ће се на телевизији улепшавати стварност. То у Србији одавно не пали. Нико Србину не може стварност улепшавати, када је сучен са

свакодневним мукама да прехране породицу да обезбеди новац за струју, да обезбеди огрев, деци уџбенике за школу, поготово сада када им подижу школарине до неба.

Сетите се оних наших јадних студената које је неко навео да напусте наставу и испите и изађу на улице и демонстрирају против претходне власти. И сада, као награду, добили су повећање школарина од 700, 800 одсто. Сад треба школарина годишње да се плати 30 или 40 хиљада динара. Од чега? Ко може да плати? И онда они који су предводили студенте у демонстрацијама, попут оне Србијанке Турлајић, кажу: „Па не треба свако да студира“. Што би сиротиња студирала, да студирају само синови и ћерке оних који добијају крваве доларе од Американаца да растурају сопствену земљу. Да ли то треба у Србији да се деси?

И што би, браћо и сестре, Американци давали милијарде долара? Американци немају никакву потребу да Србији дају милијарде долара. Они свој посао заврше за 100 или 200 милиона. Што би Американци инвестирали у нашу привреду, у наше фабрике, у нашу инфраструктуру? Још ниједан долар за те сврхе није дошао из Америке. Они лепо инвестирају у про- западне политичке партије, подмиће њихове лидере, финансирају такозване невладине организације, такозване независне медије и такозване независне синдикате и све постигну. И када се једна група циља избламира у јавности, компромитује, они одмах успоставе другу. То је та подвала од стране Американаца.

Браћо Срби и сестре Српкиње, ми морамо победити, ми морамо успети, јер једноставно више немамо шта да изгубимо. Нама су јасно пред очима прострли све своје планове, све своје намере.

Жена Војислава Коштунице пише нови Устав Србије. Објавила је то као књигу, са мачком насликаном на насловној страни. И шта планира докторица Зорица Радовић? Планира да Србију подели у шест аутономних покрајина. Мало су нам ове две покрајине, Косово и Војводина? Мало муке са покрајинским аутономашима или сепаратистима? Сада нам треба шест покрајина.

Видите шта нам ради досманлија Ненад Чанак у Војводини, уз подршку Ђинђића и Коштунице. Сада нам треба да се Ненад Чанак клонира као овца Доли, па да имамо шест Ненада Чанака. Па да један Ненад Чанак управља Војводином, други београдском облашћу, трећи Шумадијом, четврти источном Србијом, пети, као Хашим Тачи, Косовом, шести јужном Србијом. Па је ли могуће да се та држава сачува? Да остане на окупу? Шест Ненада Чанака да се за гупе међусобно похватају и поведу Србе у међусобне обрачунае. То нам нуди докторица Зорица Радовић, супруга Војислава Коштунице. И док моја жена кисели краставце, док моја жена кисели паприке и купус, спре-

ма зимницу, Коштуничина жена пише Устав. И док се ја бавим политиком и науком, Коштуница спрема слатко за зиму, спрема џем и пекмез, јер није га Бог низашта друго створио.

А зашто су Американци одабрали управо Коштуницу? Знали су Американци да Ђинђић нека никаквих шанси против Милошевића, да то нема ни Човић, да нема ни Чанак, ни Веселинов, ни Багић, ни Душан Михајловић. Нашли су Коштуницу, смотан онако, спава до подне, како га је Бог дао, нити шта зна, нити шта уме, нити зна с неким да се посвађа. Можете ли замислити да узме чашу воде и окупа председника Скупштине? Не можете. А знате ли зашто, зато што нема петљу, нема петљу. То што мушкарци обично носе у српском народу, то у Коштуничном случају носи Зорица Радовић. Кажу Американци, „Овај је фин, овај је префињен, овај се може обликовати како пожељимо“. И наравно, он мало каже неће Срби на изборе на Косову, па онда позове Србе да изађу. Каже, нећемо испоручивати Хагу, па онда испоручује Хагу. Па кад се испоруче Срби Хагу, каже Коштуница, није обавештен, није знао. Он ништа не зна, нега нико не обавештава.

С друге стране, све дигине у рукама држи Зоран Ђинђић. Зоран Ђинђић, када би изашао сам на изборе, питање је да ли би пет одсто освојио. Тај Зоран Ђинђић, најближи пријатељ највећих криминалаца. Ко су пријатељи Зорана Ђинђића? Филип Цетгер, или Милан Јанковић како му је било право име док га није променио, највећи шверцер оружја у Европи, организатор убиства министра одбране Павла Булатовића. Ко је други највећи Ђинђићев пријатељ? Станко Суботић – Цане, краљ балканске дуванске мафије. Његовим авионом Ђинђић путује по иностранству. То су му пријатељи. Ко је још у том клану? Мило Ђукановић и Милорад Додик. Много је раније било убистава са политичком позадином. Досовци су обећавали да ће све расветлити када дођу на власт. Ниједно нису расветлили. Ја им дам аргументе и доказе ко је убио Ђурувију, ко је убио Павла Булатовића, ко је убио Гавриловића, ко је убио овога, ко је убио онога, а они кривичну пријаву против мене. Па лепо, али нема суђења. Ево, кривична пријава поднешена почетком септембра, још нема суђења. Па дајте људи, када ћу на суд? Када ће да суде? Не смеју ни да суде!

Како ћете, браћо Срби и сестре Српкиње, препознати праву алтернативу досманлијској власти? Алтернатива могу да буду само људи који вас никада нису преварили, који вас никада нису плачкали, који вас никада нису учествовали ни у каквом криминалу и људи који су спремни да страдају за своје идеале. Само такви људи могу усправити Србију. Како се може усправити Србија? Ослоном на сопствене снаге. Лажу вас сада да ћемо постати кан-

дидат за члана Европске уније 2004. године, а члан 2586. године. Никада нећемо постати члан Европске уније. Па ево Румуније, није имала рат, Бугарска није имала рат, па хоће ли бити чланице Европске уније? Никада. Нама није, једноставно, предвиђена таква улога. Нама је предвиђена улога колоније. Коју ми робу можемо да извеземо у Америку и Западну Европу? Мало тога. Можда сир и пршуту, можда пужевае, можда печурке, малине, купине. Е, то је све. И понеку мачку у Италију можда, ако остане од Коштунице.

Где ми можемо да извезимо своју робу? На Исток, у Русију. Добили смо непомредно пред изборе уговор о бесцаринској унији са Русијом. Уопште се не користи, сва наша роба може да се извези без царина, њих то не интересује. Њих не интересује трговина са Кином, а имали смо бартер аранжман. Нападали су у јавности кинеске лекове, као неисправни, лоши, опасни по живот и тако даље. А онда сам министар, Обрен Јоксимовић, када је већ употребио те лекове, каже: „Добри су“. Пази, молим те, прво нагрде Кино, па онда кажу добри су лекови, када нестану. Е, сад више нема лекова. Што би Кина давала лекове по цени кошпана онима који те лекове бламирају у свету? Са арапским земљама, с ким смо ми склапали послове? Са Ираком, са Либијом, са Сиријом, са Јорданом. То су земље са којима смо ми склапали послове. Где смо још имали послове? У Африци, Замбија, Танзанија, Кенија, Гвинеја. Сад тамо досовци затварају амбасаде, а отварају амбасаде у Словенији. Наш увоз из Словеније је достигао 140 милиона долара, а наш извоз у Словенију само 40 милиона. Три и по пута је већи наш увоз из Словеније, него извоз у Словенију. Да ли нам таква сарадња треба? Или треба да отварамо амбасаде у Литванији, Летонији, Естонији и тако даље? Тамо нам требају амбасаде.

То је потпуно лудило, браћо и сестре. Најгори муљ, најсмрдљивији муљ са дна реке усковитлао се и избио на површину и сад смрди и заудару на све стране. Али, браћо и сестре, неприродно је да тај муљ остане дуго на површини реке. Тај ће се муљ вратити на дно, где му је место, а праве вредности морају испливати на површину. Када ће испливати на површину праве вредности? Онда када ви то одлучите. Одлука је у вашим рукама, размисљајте вашим главама, не наседајте ниједној досманлијској лажи и обмани. Судбина Србије је у вашим рукама. Ту судбину Србије можете поверити само онима који су спремни да се жртвују за Србију и које нико уплашити не може, које нико не може скренути са исправног пута.

Постоји једна политичка партија која је спремна да се стави у службу српског народа, да усправи и обнови Србију, ослободи српске земље, уједини у јединствену Велику Србију. Та политичка партија се зове Српска радикална странка.

Живела Велика Србија!

**СРБИЈА
НИЈЕ НА ПРОДАЈУ!**

**СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА
ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!**

